

Americanii tac de un sfert de veac!

PE LUNĂ S-AU DESCOPERIT URME DE PAȘI ȘI UN SCHELET UMAN

□ Dacă se confirmă, "Scandalul Watergate a fost un picnic duminical în comparație cu acest caz"

pag. 21

Nr. 48 ● 29 noiembrie – 5 decembrie 1994 ● 24 pagini - 250 lei - 3.70 DM ●

FLACĂRA

Fondată în 1911 de C.BANU

Editată de
S.C. Publicațiile FLACĂRA S.A.

Președinte - director general
GEORGE ARION

Redactor șef
EUGEN CHIROVICI

**O Yankee
la Curtea de la Cotroceni.
Regina gimnasticii i-a dat
o lecție locotenentului
prezidențial Mironov**

O televiziune
pentru toată lumea:

KAPPA

(27 de programe TV satelit)

■ Dialogați cu ea
prin revista noastră.
Scrieți-ne!

Raymond Luca:

**„Cu
guvernul
Văcăroiu
rămâne
așa cum
am vorbit”**

pag. 12-13

Benny Hill show la Prefectură

pag. 5

**Di Marin
Sorescu**

**afirmă că nu a făcut
o „de-pleșizare” în
Ministerul Culturii**

pag. 15

**BUCUREȘTI 96,1 FM
IAȘI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM**

**PLOIEȘTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANȚA 91,1 FM**

*Your Partner for Networking
and Digital Communications*

Blue Ridge International

**REȚELE DE CALCULATOARE
COMUNICAȚII DE DATE ȘI VOCE
- LIVRABILE DIN STOC -**

CALCULATOARE PC-AT ATRONIC

ATC 386SX-40 MHz	ATC 486DX-33 MHz
ATC 386DX-40 MHz	ATC 486DX2-66 MHz
ATC 486DLC-40MHz	ATC PENTIUM-60/66 MHz
ATC 486SLC2-66MHz	ATC PENTIUM-90/100 MHz

**PCI bus
VL bus**

NOTEBOOKS CTX

486DX2 - 66MHz 486DX4 - 75MHz 486DX4 - 100MHz
Display color TFT sau D-STN, HDD 250-540 Mb detasabil, 4 - 32 Mb, FDD 3.5"
SVGA VESA 1Mb, Trackball, 2 sloturi PCMCIA, 16bit sound, DOC station (optional)

Imprimante matriciale OKI

9 pini - 360 cps / 433 cps
24 pini - 270 cps

Imprimante HEWLETT PACKARD

Laser - toata gama HP IV
Deskjet - color - HP 550C
- monocrom - HP 520

Monitoare CTX

14", 15", 17" Noninterlaced, MPRI-2
Green

Modemuri/Fax GVC interne si externe

2400/9600 bps
14440 bps, 28800 bps

**Software de retea NOVELL
Instalatii satelit CHAPARRAL
Echipamente radio comunicatii ALINCO**

Aparatura de laborator BECKMAN

Str. Mihai Eminescu Nr.115 Tel. 210.19.69, 210.19.98, 210.18.34 Fax. 211.73.68

BECKMAN

CTX

ALINCO

CHAPARRAL

**PUBLICATIILE
Flacăra**

Societate comercială, înmatriculată
la Oficiul Registrului Comerțului
București sub nr. J. 40/5889/1991
din 04.07.1991

Consiliul de Administrație:

Președinte - director general:

GEORGE ARION

Membri: Ion D. Gola, Alexandru Pășărin,

Mihai Săndoiu, Liviu Timbus

Director economic: ANTON PORUMB

Director juridic - personal: CORNELIU OLTEANU

Director publicitate și suplimente speciale:

MIHAI SĂNDOIU

Director difuzare: MANUELA VASILIU

Șef cabină: CĂTĂLINA ȘTEFĂNESCU (617.47.83;

2002)

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere

nr. 1, cod 71341

Telefoane: 617.60.10, 617.60.20, cu interioarele de

mai jos

Fax: 312.82.89

Cent. lei - 40.72.30.110.496 BCR, sector 1,

București

Cent. valută - 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1,

București

Flacăra

Redactor-șef: EUGEN CHIROVICI

Consilier: LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:

ADRIANA CHIROVICI

Telefon: 2559

■ POLITICĂ (2560) - Răzvan Dumitrescu, Marian

Ghileanu, Ștefan Nicolae, Roxana Stancu

■ EXTERNE (2560) - Ion D. Gola

■ SOCIAL (2128) - Alexandru Arion, Gheorghe

Barbu, Dan Gheorghe, Brîndușa Nicolae, Toma

Roman Jr., Constantin Severin, Lucia Ștefanovici

■ SPORT (1453) - Pompiliu L. Dumitrescu

■ FOTOREPORTER (2526) - Elena Ghara, Florin

Ionuț, Petre Cojocaru

■ CORRESPONDENȚI ÎN ȚARĂ: Petru Novac

Colănga, Ion Ceacără, Pașcu Balaci

■ CORRESPONDENȚI ÎN STRĂINĂȚATE: Alexandru

Graur (Italia), Emanuel Târjaș (SUA), Mihai Rusu

(Germania)

■ SECRETARIAT DE REDACȚIE (1453) - Cora

Ciuceanu, Crina Gorgoi, Adrian Petrescu

■ CORECTURĂ (1453) - Maria Amorescu,

Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu

**REBUS
REBUSACHE**

maxi SKANDY

Director publicații de divertisment:

ALEXANDRU PĂȘĂRIN

Redactori șefi adjuncți:

MIHAI ZGUBEA ("Rebus")

CONSTANTIN GRIGORE ("Rebusache")

Aurel Ștefan Alexandrescu, Gheorghe Brașoveanu,

Simona Pășărin, Simona Simzianu

Telefoane: 2036 (director), 1457 (redacție)

PUBLICITATE ȘI SUPLEMENTE SPECIALE (2500;

618.15.82): Călin Mărcușanu, Irina Braviceanu,

Dan Ciuciuc, Adriana Dobrescu, Florin Dobrescu,

Marius Onofrei, Florin Petric, Dana Toader

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ: Crăstina

Topolci, Maria Călin, Mirala Fotia, Nela Glodan,

Eugen Mașotă, Cezar Munteanu

DIFUZARE: (617.56.69): Gabriel Bumb, George

Constantinescu, Marian Frunzănu, Doru Iancu,

Valerică Leon, Vasile Mesaroș, Marius Procopie,

Nicolas Șerban, Mihai Găldănescu

PERSONAL (2560): Adrian Bolocșu

FINANCIAR-CONTABIL (2143): Aida Balica,

Elena Gogu, Gabriela Ionescu, Irina Manuela

Pătrăscu, Florența Tudor

ADMINISTRATIV (2634): Dan Mirona Popa, Marian

Bălcăreanu, Liliana Crețu, Mariana Săndulescu,

Maria Șerban

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea

Comercială "Publicațiile Flacăra" S.A., telefon

617.48.91, fax 312.82.89 - Piața Presei Libere nr.

1, sector 1, cod 71341 - București, România

**TIPARUL
TIPOREX S.R.L.**

Revista FLACĂRA utilizează
informații furnizate de agenția
MEDIAFAX
Închiderea ediției: sâmbătă ora 10

Viața sub un președinte de regat

George Anion

Actualitatea lui Don Quijote

Nu mai fusesem de multă vreme la o premieră. Aproape uitasem atmosfera care pune stăpânire pe un teatru atunci când un spectacol e prezentat pentru prima oară publicului. Îmi mai aduceam vag aminte de febrilitatea gazdelor dornice ca oaspeții aflați în sală să se simtă cât mai bine, iar demersul artistic să fie la înălțime. De aceea am primit cu bucurie invitația directorului și regizorului Dan Micu de a participa la premiera cu *Don Quijote*, o adaptare de Mihail Bulgakov după celebrul roman al lui Cervantes; am regăsit cu plăcere freemătul care însoțește un astfel de eveniment. Am descoperit, din nou, atașamentul pe care publicul românesc îl are față de fenomenul teatral. A fost o sărbătoare pe care nimeni n-ar trebui să și-o refuze, oricâte preocupări de altă natură ar avea, oricâte necazuri i-ar provoca tranziția - în nici un caz ele nu le vor egala pe cele îndurate înainte de 1990.

În regia lui Laurian Oniga, care a pătruns cu subtilitate textul, actorii Teatrului Mic - dintre care îi amintesc pe Claudiu Istodor - Alonso Quijano și Cristian Iacob - Sancho Panza - au evoluat deseori inspirat.

Dar despre jocul lor, despre montare, cu un alt prilej. Fiindcă pe măsură ce reprezentația se desfășura, o întrebare îmi revenea cu insistență: ce pot să mai spună peripeziile

cavalerului Tristei Figuri românilor confrunțați cu inflația, cu explozia prețurilor, cu nesiguranța locului de muncă? Cum poate să-l mai miște destinul lui tragic și comic, deopotrivă? Mai ales în varianta - superbă, de altfel - a lui Bulgakov, care nu-l poartă pe Don Quijote pe cărări unde să se lupte cu morile de vânt, cu uriași și vrăjitori, cu alți cavaleri. În versiunea aceasta eroul nu părăsește nici o clipă perimetrul casei și al curții sale. Tot ce se întâmplă e doar rodul imaginației lui înflorânte la lectura romanelor de cavalerie. Iar vindecarea miraculoasă de la sfârșit îl lasă pe cel din jur mai săraci sufletește, fără nici un ideal, astfel încât aproape că îl constrâng să nu renunțe la nebunia sacră pe care o avea. Dar nici cei de azi n-ar putea supraviețui fără iluzii, oricât de deșarte ar părea ele. Lupta unora de a dărâma structurile răului e aldome luptei lui Don Quijote cu morile de vânt, și adeseori n-are nici un ecou în masele largi, care asistă indifferente, sau fără să priceapă. Însă oricât de târziu ar veni clipa aceea și oricât de caraghioasă ar părea năzuința unora de a pune capăt domniei bunului plac al unor guvernanți fără iubire de popor, o armată alcătuită din sămânți de-al lui Don Quijote se bate pentru triumful ideilor nobile, de cinste, dreptate, adevăr, democrație, libertate.

Di Constantin Ticu Dumitrescu:

„Măgureanu are misiunea să reabiliteze Securitatea!”

- Die senator, ce v-a supărat atât de mult în recenta prestație a dlui Virgil Măgureanu în fața Parlamentului?

- Mai întâi, nu mi-am revenit după șocul pe care l-am simțit văzându-l pe dl Măgureanu, revenind la tribuna Parlamentului - nu la tribuna SRI - unde fusese chemat să prezinte un raport, nu să i se prezinte raportul, într-o manieră aproape violentă, arogantă și uneori chiar ironică! Îl urmăresc foarte atent pe dl Măgureanu, am avut ocazia să stau de vorbă cu dânsul în mai multe rânduri, și am observat această linie ascendentă spre manifestările pe care vi le spuneam adineauri. Să însemne acest comportament siguranță de sine? Să însemne faptul că nu mai au nevoie să mai joace teatrul și acum au ieșit la lumină? S-au dat în stambă cei care se ascundeau până mai ieri? Am remarcat străduința dlui Oliviu Gherman de a-l bloca, mai ales când a fost vorba să mă atace pe mine, dar dl Măgureanu nu s-a lăsat impresionat nici măcar de intervenția președintelui Senatului României și a continuat. Poate dacă n-ar fi fost încercarea dlui Gherman, probabil că avea de gând să spună lucruri și mai grave, să fie și mai dur, și mai violent! Acele persoane care îl întrebau pe dl Măgureanu nu erau decât niște parlamentari care-l chemaseră, fiecare în parte și toți împreună, să dea socoteală, cum se spune. Ei bine, e normal ca noi, în discursurile noastre, să privim SRI din unghiurile convingerilor noastre politice, ale celor pe care îi reprezentăm. Domnia sa ar fi trebuit să dea dovadă de calmul pe care-l atâșă altădată, un calm împins până la supușenie, să dea dovadă de om ordonat, nu de un tip temperamental. L-am mai văzut odată în această stare când l-am invitat să depună mărturie în privința lui Corneliu Coposu, când n-a răspuns corect la toate întrebările. Și atunci a avut o atitudine foarte nepoliticoasă, după care și-a cerut totuși scuze. Am considerat încheiat acel episod, dar acum îmi dau seama că el nu a fost decât preludivul a ceea ce a fost săptămâna trecută. Eu îmi dau seama că lupta dintre mine și dl Măgureanu este ca aceea dintre pisică și șoarece, dânsul fiind, evident, pisică! Pe mine oricând mă poate lovi, în fel și chip, nu mă gândesc la asasinare, departe de mine gândul acesta, acum nu se mai practică suprimarea fizică ci asasinarea morală! Am fost atacat și încă voi mai fi, dar nu sunt dispus să renunț nici la principiile mele și nici la ideile mele politice, indiferent de preț pe care trebuie să-l plătesc! Chiar dacă aș rămâne

singur la un moment dat și toată lumea m-ar huli, chiar dacă dl Măgureanu ar reuși să mă transforme - și are posibilitatea aceasta - în cel mai „negru” om!

Ceea ce m-a supărat pe mine foarte mult în raport, a fost faptul că și-a permis să-și scrie propria desconspirare. Eu nu concep că e drept, că e normal, că e posibil ca un călău să se autodesconspire, și nu un călău, ci niște călăi! Nu niște călăi, ci o instituție! Ea nu va fi o desconspirare, ci un aranjament, o punere în scenă. Acest lucru trebuie să-l facă - așa cum prevede proiectul de lege pe care l-am depus și care zace aici la Senat - o comisie parlamentară, oameni abilitați, cu un magistrat în frunte, cu responsabilități enorme, pentru ca adevărul să fie imparțial. Or, dânsul nu încearcă decât să reabiliteze Securitatea, să o aperi! Acesta îi este rolul și îl duce până la capăt. Ne vom trezi în fața unui scenariu ordinar, revoltător, în care „biata” Securitate va avea rolul, dacă vreți, al lui Isus care a mântuit țara de nemernici. Eu mi-am pierdut cei mai buni prieteni în închisoare și, v-o spun cu mâna pe suflet, pe inimă, permanent sunt urmărit de figurile lor și nu văd vieții mele alt sens decât AFLAREA ADEVĂRULUI, așa cum a fost el! Nu vreau răzbunare, nu sunt o fire vindicativă! Pe mine mă interesează să știm în primul rând criminalii, indiferent în ce rețea au lucrat, internă sau externă. Sigur, este foarte blamat Pacepa, dar este singurul om, care a avut curajul - dacă ei vor să-l zică trădare, n-au decât - să evadeze din lagăr și să spună adevărul despre ce a însemnat comunismul și nu consider aceasta o trădare, ci un act de mare curaj! Acum, stăruința lui Măgureanu este să șteargă urmele, toate aceste urme, am terminat și cu arhivele, am terminat cu totul și vom vedea „adevărul” despre Securitate

în cele șase volume pe care le-a dus la tipar. Vom avea o mare minciună!

„Iliescu va avea soarta lui Ceaușescu!”

- Dumneavoastră cum credeți că se poate pune umărul la dărâmarea guvernului?

- Dacă nu vom reuși să-i convingem pe cei mulți, să avem măcar o majoritate simplă, eu nu văd alte șanse! Noi suntem democrați și singura cale de schimbare a Puterii o constituie alegerile! Dacă nu, ne vom zbate în continuare în mizeria aceasta economică, morală, politică, și vom pierde, pe fiecare zi care trece, creditul Occidentului, astfel încât nu-l de mirare că, la un moment dat să se spună despre

Din datele pe care le-am, eu știu foarte bine că toate aparatele serviciilor secrete, de-a lungul timpului, au câștigat bătălii mai mult decât armatele, au făcut mai mult decât armate întregi și sunt convins că rolul lui Măgureanu este atât de puternic în România, încât prin asemenea scenarii pot deruta o serie întreagă de acțiuni, pot agita sau liniști opinia publică, după cum este cazul. Eu am văzut în Măgureanu, mai ales la această dezvăluire, la această desconspirare a sa, un alt om, astfel încât de unde până acum vorbeam de cuplul Iliescu - Măgureanu, acum vorbesc și-mi pun întrebarea dacă nu cumva e vorba de Măgureanu - Iliescu și Iliescu pe care l le-am pus eu nu am căpătat nici un răspuns, am primit pe post de răspuns un atac foarte dur la persoană!

la Putere - ca situația groaznică de acum să îi împingă pe oameni la disperare. Se știe că românul este răbdător, dar să te ferească Dumnezeu când îl ajunge cuțitul la os! De asta am zis eu, de multe ori, către dl Iliescu, că va avea soarta lui Ceaușescu! Dacă ești incompetent, dacă nu te duce capul, dacă nu te țin puterile, treci, domnule, departe și lasă pe altul! Învățați și voi, nemernicilor, primele cuvinte din alfabetul democrației: DEMISIA! Care, la noi, a demisionat, în afară de Sălcudeanu, pe probleme de probă? Și nici el nu a făcut-o imediat, ci după multe insistențe!

MARIAN GHÎTEANU ■

Fotografia de FLORIN IONITA

Rația de libertate

Gura păcătosului...

Raportul SRI, prezentat în parlament săptămâna trecută, se înscrie în linia obișnuită a unor astfel de documente, în care de regulă nici nu sună înfricoșător trambitele Apocalipsului, nici nu mângâie auzul muritorilor „muzica ambientală” a corurilor de îngeri. Cu alte cuvinte, un raport nici prea-prea, nici foarte-foarte, adică exact atât cât să nu dăm în bâlbâială că ne nenorocesc rețelele din capul lui Gelu Voican (amintiți-vă teribilele „dezvăluiri” ale acestuia, când, în drumul său spre metafizică - nu mai spun de unde plecase, că știe toată lumea - se oprise în parlament să tragă ca un disperat, cu amândouă mâinile, toate semnalele de alarmă și să nu ne culcăm pe-o ureche în asternutul mătăsoș al macrosucceselor economice ale premierului Văcăroiu. Directorul SRI îi plac imaginile echilibrate: atât imaginea stărilor de lucruri din societatea românească de astăzi, cât și propria sa imagine. Nu trebuie să fim cine știe ce psiholog ca să-ți dai seama că acest om cu un temperament extrem de dinamic are un bun exercițiu al stăpânirii de sine (și „de alții”...).

Deci, prestația parlamentară a dlui Virgil Măgureanu era cât pe ce să păcătuască printr-o molcomă banalitate de serviciu - dar n-a fost așa. Din două motive:

1 - Spiritul s-au încins la sfârșitul „spectacolului”, când, răspunzând unor luări de cuvânt - directorul SRI a comis vreo două, trei gafe absolut delicioase, dintre care una, însă, de proporții. „Comisia de control SRI asupra Parlamentului”, a scăpat porumbelul, la un moment dat, dl Măgureanu; au urmat un hohot homeric și o rumoare de zile mari! Microfonul distinsului vorbitor a-nțepenit, în pragul unui infarct electromagnetic. După câteva clipe „mai lungi decât veacul”, Virgil

Măgureanu l-a readus în simțiri: „...Vă rog să mă scuzați... Vă rog să mă scuzați... Nici ca giună nu e bună!” Cum naiba să nu-l scuzați, îndrăznește cineva să nu-l scuzați? Dar gafa cea mare a fost întrebarea retorică a directorului SRI dacă există pe undeva vreun serviciu de informații care să nu fie în slujba Puterii! Tentația de a-l răspunde amplu e foarte mare, dar mă limitez doar la a-l supune spre analiză exemplul FBI, condus timp de 48 de ani de celebrul Edgar Hoover, care n-avea nici mamă republicană, nici tată democrat, ci doar sentimente (dacă avea așa ceva) americane. Desigur, dl Virgil Măgureanu a vrut să spună Țara, Statul (de drept), Națiunea, Poporul - în nici-un caz Puterea!

2 - Dincolo însă de aceste ghiduși de tranziție, directorul SRI a pus degetul pe rană (a mai făcut-o și cu alte prilejuri): problema numărului unu a României de azi este sărăcia; cu două completări care trebuie citite printre rânduri: în primul rând, implicațiile ei (corupția, adică prețul scăzut, chiar joșnic, al persoanelor publice, permeabilitatea la ofensiva intereselor murdare și la șantajul economic intern și extern, precum și starea critică, instabilă, a societății românești); în al doilea rând, cauzele și responsabilitățile pentru această stare de lucruri (absența reformei, a privatizării, menținerea structurilor comuniste în economie și administrație). Mai mult de o treime din produsul intern brut al României este rezultatul banilor murdari. Nu l-am făcut eu, nu l-ați făcut dumneavoastră, stimați cititori. Mai e ceva de adăugat?

EUGEN CHIROVICI ■

PL '93

Coincidențe ciudate

Nici n-a cerut bine Dinu Patriciu punerea în discuție a retragerii sprijinului acordat de CDR primarului general al Capitalei, căci,

mare coincidență mare, prefectura convoacă o conferință de presă având drept scop bojirea imaginii dlui Crin Halaiuc. Iată deci că, la o adică, poate exista consens între o parte a Opoziției și Putere.

„Noi nu ne-am opus niciodată integrării PNL în CDR” - anunța clinic dl Dinu Patriciu, referindu-se probabil la veto-ul pe care l-a introdus în Comitetul Executiv al Convenției. Și, deși presa a scris răuri de cerneală pe această temă iar imaginea Opoziției a suferit cu siguranță, tot liderul PL '93 consideră chestiunea cu pricina „o furtună într-un pahar cu apă”. Dacă privim detașat problema liberalilor și a Convenției, ocuția este cât se poate de simplă. Un procent, oricât de mic ar fi el, adunat zestreii CDR, ar putea cântări decisiv la viitoarele alegeri, care, cu siguranță vor fi foarte strânse. Adică, dacă numai cu 2% să spunem, PNL n-ar putea intra în Parlament; acest procent adăugat unei cantități substanțiale ar

putea plasa Convenția pe primul loc.

Surprinde chiar și maniera în care anumiți liberali utilizează unele argumente. Când în august 1993, PNL a făcut o propunere concretă de fuziune dlor Patriciu și Rusu, după o scurtă întâlnire de ochi presei, tratativile s-au blocat. S-au evocat diferențe de ordin doctrinar, apoi situația neclară din punct de vedere juridic a PNL, partid care înfrunta prin tribunale ambițiile dlui Radu Câmpeanu. Acum, deși CSJ nu s-a pronunțat încă asupra paternității PNL, PL '93 vine din nou cu o propunere de unificare. Când nu era valabil argumentul cu situația juridică? Atunci sau acum? Apoi, diferențe de doctrină să fie, dar ce-ați avut cu primirea în CDR? Aici există și social-democrați și

creștin-democrați și ecologiști... Sigur, ar mai fi de analizat și câteva coincidențe. Prezența dlui Andrei Tănase, fidel prieten al dlui Radu Câmpeanu, prin sediile PL '93, de pildă. Sau încăpățănarea cu care liderii liberali adepți ai căluzului susțin că CDR ar trebui să retragă sprijinul primarului Crin Halaiuc, într-un moment când doar prefectura, unealta guvernului, mai face acest lucru. Nu în ultimul rând, ar trebui verificate unele zvonuri despre întâlniri la vârf dintre Radu Câmpeanu și Dinu Patriciu în casa unei distinse doamne, membră PL '93 sau PNL sau a tuturor liberalilor, căci situația domniei sale este foarte confuză. Sau ziaristă, căci așa se prezintă.

RADU IOANID ■

Raportul SRI

O SABIE CU DOUĂ TĂIȘURI

Prezentarea în parlament a Raportului SRI nu a reușit să trezească interesul senatorilor și deputaților care au preferat dezbaterilor, cafelele de la bufet și discuțiile de pe coridoare. Cei puțini aflați în sală citeau ziarele, priveau plictisiți în tavan sau la cei care se perindau prin fața microfonului. Întrebările au fost puține, atacurile anemice, acuzațiile la fel. Vexat de faptul că era beneficiarul unui întreg capitol din Raport, care mai spulbera puțin din aura de apărător dezinteresat al etnicilor maghiari, UDMR a spus că SRI este, de fapt, „un serviciu de propagandă și dezinformare”. Extrem de caraghios a fost Vasile Matei (PUNR) care s-a apucat să vorbească de „instaurarea manorhiei prin forță” care ar constitui „un factor de risc” pentru România. Constantin Ticu Dumitrescu, senator PNȚCD, a vrut să știe cum e cu interceptarea ilegală a convorbirilor telefonice și cu citirea corespondenței. N-a aflat.

În rest, parlamentarii n-au avut lucruri prea importante de spus despre Raportul SRI.

DIN RAPORTUL SRI - SE ÎNCERCĂ SUBMINAREA ECONOMIEI NAȚIONALE

Informațiile obținute de SRI au demonstrat prezența unor încercări de concertare a acțiunilor cu caracter anticonstituțional și promovarea acestora de către emisari ai unor organizații naționalist-extremiste din străinătate cu unele persoane din țara noastră, cu astfel de concepții, care încearcă să obțină influență în mediile unor comunități etnice din România.

Informațiile relevă că, în măsura în care au existat mani-

festări anticonstituționale ale unor cetățeni români de naționalitate maghiară acestea s-au datorat (...) încitărilor revizioniste și sprijinului direct din exterior.

Datele și informațiile din ultima perioadă relevă preocupări cu un asemenea conținut și asupra unor membri ai etniei romilor. (Ex.: Gsurkuly Sandor, liderul filialei Târgu Mureș a Uniunii Liber Democratice a Romilor din România).

Se conturează existența unei veritabile ofensive externe, cu o puternică susținere din partea unor medii interne (determinată de obținerea rapidă a unor avantaje materiale substanțiale) care vizează diminuarea resurselor și capacităților autohtone din domeniul agriculturii și industriei alimentare și dependența de import. (Se face referire la afacerea Petromin).

Numeroase societăți comerciale sunt folosite ca acoperire de către extremiștii kurzi în activitatea lor clandestină.

LEGIONARI, COMUNIȘTI ȘI ALTE FORȚE DESTABILIZATOARE

Acestea ar fi aspectele interesante ale Raportului SRI cu extinderea de rigoare a subiectelor pe care noi, din lipsă de spațiu, doar le-am punctat. Mai puțin credibilă este analiza făcută structurilor de extremă dreapta și stângă, care ar exista în România. Aici s-a acordat mult spațiu mișcării legionare care s-ar impune ca un mare pericol. Se vorbește de „refacerea în clandestinitate a fostelor structuri ale Gărzii de Fier”. Se dau nume de orașe în care acestea ar acționa. Se spune că asemenea activități s-au extins la nivelul întregii țări! Ne per-

mitem să ne îndoiim că lucrurile stau chiar așa. Se mai aduc în discuție și comuniștii care, vezi dragă doamnă, s-ar reorganiza în celule de partid. Hai să fim serioși! Adevărații comuniști conduc acum întreprinderile, sunt patronii celor mai importante companii, ocupă locuri în parlament, guvern, președinție.

În ansamblu, Raportul SRI este ambiguu și, în mod evident, se amestecă în politică. Elocvent în acest sens este capitolul 3, „Priorități în problematica siguranței naționale pentru perioada următoare”. Aici sunt nominalizați factorii de risc. Care ar fi: a) blocarea ori amânarea reformei; b) alimentarea ideli (...) că România nu este pe deplin decisă, nici capabilă pentru o completă și definitivă integrare europeană fiind în egală măsură disponibilă sau dependentă față de o sferă de interes răsăriteană; c) slăbirea autorității și a capacității de decizie a statului.

Se impun niște întrebări. Cine blochează sau amână reforma? Guvernul care vine cu tot felul de legi aberante sau opoziția care încearcă prin atitudinea ei în parlament să le dea un sens? Cine slăbește autoritatea și capacitatea de decizie a statului? Exponenții Puterii care sunt aproape toți compromiși și corupți sau cei care îi arată cu degetul? Cine alimentează ideea că România nu este decisă să se integreze în structurile europene? Ion Iliescu care în timpul evenimentelor din decembrie s-a repezit la telefon să anunțe Moscova „cine suntem și ce vrem” sau partidele din opoziție care amendează toate ezitățile și toți pașii govăielnici ai celor care conduc țara?

Raportul SRI este o sabie cu două tăișuri, mai ascuțit fiind cel care împunge Opoziția.

ROXANA STANCU ■

Urmare a afirmațiilor pe care dl Dumitru Costin, președintele BNS, le face în interviul pe care l-am publicat în numărul trecut al revistei, dl Victor Ciorbea, președintele CSDR, ne-a trimis următorul drept la replică.

Victor Ciorbea răspunde „hăiețușului” Dumitru Costin

„Nu am de ce să-mi ascund trecutul!”

„De regulă, nu răspund unor asemenea manifestări de infantilism venite din partea unui băiețuș pe care funcția nu a reușit să-l maturizeze. De data aceasta, voi face o excepție, deoarece s-au cam înmulțit atacurile din partea lui și a altor lideri ai BNS.

Nu am de ce să-mi ascund trecutul, întrucât este legat de structurarea și restructurarea mișcării sindicale din România, de demascarea controlului exercitat de Putere asupra acestora și de punerea bazelor unei centrale sindicale situate în opoziție și care colaborează cu Opoziția. Dacă CSDR și dacă eu sunt sau nu alături de opoziție, sunt chemați să se pronunțe, să aprecieze acest fapt, membrii de sindicat, opinia publică și opoziția, în special, și nu dl Dumitru Costin.

Nu am avut niciodată nevoie de așa numitul ajutor, sau șansă, nu am avut nevoie ca BNS să-mi acorde vreo șansă și cu atât mai puțin dl Costin. Dimpotrivă, el, împreună cu alți lideri BNS, au ratat o mare șansă, sperând, în mod ușuratic, că noua confederație nu se va constitui și că unele federații desprinse din CNSLR Frăția se vor îndrepta spre BNS. Realitatea este însă cu totul alta: CSDR este o confe-

deratie bine structurată, cu peste 600.000 de membri, iar în ultima vreme, în cadrul BNS asistăm la lupte intestinale din ce în ce mai pronunțate. Numai în ultimele trei săptămâni s-au dezafiliat de la această confederație trei federații din sectoarele bugetare, uniunea județeană Suceava și o parte a federației din industria ușoară. Multe din aceste organizații se îndreaptă spre CSDR.

Cât privește relațiile, dorința BNS de a colabora cu CDR, aceasta a fost foarte bine evocată de dl Florin Diaconescu, care nu demult a demisionat din funcția de vicepreședinte al BNS. De altfel, această pretinsă dorință de colaborare transparentă și din răspunsurile date de dl Dumitru Costin în cadrul interviului din FLACĂRA, care acuză pe liderii opoziției, politicienii Convenției Democratice, că ar fi desprinși de realitate, că ar pluti în imponderabilitate, că această alianță este lovită de imobilism și că ar fi în curs de organizare. Nu este cazul să mai amintesc afirmațiile lui, făcute într-un interviu acordat „Jurnalului Național” și care au fost reluate și cu alte prilejuri, potrivit cărora BNS este deschis colaborării cu toate forțele politice parla-

mentare, inclusiv cu cele aflate la putere, la guvernare. La acestea se adaugă declarațiile dlui Brătianu și ale altor lideri din cadrul BNS. Dl Brătianu caracteriza, cum bine se știe, relația cu CDR ca fiind - expresia îi aparține - „un anus contra naturii”!

Este evident că, așa cum ați subliniat și dumneavoastră în subtilul interviului, dl Dumitru Costin se simte mult mai apropiat și mai îngăduitor cu Miron Mitrea, în schimb procedează la atacuri sub centură, de-a dreptul suburbane, la adresa mea și a politicienilor CDR, practicând binecunoscuta politică a dalmatianismului. Cred că, așa cum subțirați și dumneavoastră, lucrurile sunt extrem de clare. Așa zisul balet la care face referire dl Costin, se concretizează, dimpotrivă, într-o atitudine foarte clară, tranșantă, în sensul respingerii oricărei oferte a Puterii, inclusiv a celeia prin care mi se propunea postul de ministru de stat și ministru al muncii și în pronunțarea, fără nici un fel de dubii, pentru un sindicalism autentic și independent, sustras controlului Puterii.”

MARIAN GHÎTEANU ■

Benny Hill Show la Prefectură

Prefectura „Municipiului București” ne-a oferit un adevărat spectacol de comedie. Sub genericul „Spune-mi cu cine te însoțești ca să-ți spun cine ești” subprefecții Dumitriu și Pleșca l-au prezentat pe dl Crin Halaicu în postura de asociat la Casa de Ajutor Românesc (CAR). Timp de o jumătate de oră ne-au fost prezentate cifre, nume de asociați, detalii din statutul societății. S-a precizat chiar că totul este legal din punct de vedere procedural. Dar, spun organizatorii, deși reevaluarea capitalului s-a făcut conform normelor în vigoare, acest lucru poate genera evaziune fiscală. Distingii reprezentanți ai guvernului au admis (fără să vrea probabil) că legile promovate de executiv permit evaziunea fiscală. Adică, sunt viciate. Păi, asta spune Opoziția de vreo doi ani. Întrebat dacă primarul Crin Halaicu a încălcat legea, dl Dumitriu a răspuns cât se poate de limpede: „Nu”. Atunci, care este obiectul conferinței de presă? „Fiecare înțelege ce dorește” - am fost îndemnați. La viitoarea întâlnire cu presa, Prefectura se va ocupa de Crin Halaicu. Probabil că nu în calitate de primar general cum ar fi normal, potrivit atribuțiilor unor prefecți. Dl Dumitriu a precizat totuși că se urmărește demiterea lui Halaicu. „Există probe ale vinovăției sale?” - a dorit să știe presa. Răspunsul a fost de-a dreptul halucinant: „Deocamdată nu. Căutăm.” Unde mai pui că dnii subprefecți ne-au spus și când

I-am rugat pe distinșii subprefecți să numească două, trei realizări ale Prefecturii. Pauză. Am reținut și intenția dlui Dumitriu și Pleșca de a demisiona dacă înlăturarea primarului general eșuează. Gest normal și omenesc în comparație cu al dlui prefect Vâlceanu care amenința că în această situație își va da foc. Atenție pompieri, atenție Crin Halaicu.

va fi demis: până în luna aprilie. Îndemnați de îndemnul celor doi - „fiecare înțelege ce vrea” - fie-ne deci permis să vă spunem ce am înțeles noi. Reprezentanții guvernului încalcă legile, încalcă orice normă de bun-simț, fac afirmații lipsite de probe. Potrivit Dicționarului Explicativ al limbii române toate cele de mai sus poartă un nume: calomnie.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

ALBA IULIA DĂ DURERI DE CAP PARLAMENTARILOR

Săptămâna trecută, deputații și senatorii s-au întrunit în ședință comună și au avut o tentativă de a vota un proiect de hotărâre care declara Alba Iulia „simbol al unității românilor”. Prilej pentru coaliția guvernamentală să-și dea din nou în pelic. Inițial, PNȚCD a propus un text simplu. PDSR și PUR au simțit nevoia să vină cu altul. Și a început cearta. Care a durat cam o oră. Reprezentanții patrulei roșu au declanșat atacul. Unul vroia neapărat să se facă precizarea „sub sceptrul lui Mihai Viteazul”. Un deputat din opoziție i-a atras atenția amabil că dacă se

pomeneste de Mihai Viteazul trebuie să se vorbească și de Regele Ferdinand. Nimic. Alesul nației o ținea mai departe cu sceptrul voievodului. Deputații și senatorii din stânga sălii au descoperit cu acest prilej că, în fiecare din ei, zace un istoric. Toți aveau câte ceva de zis deși erau plictisiți și vroiau să plece acasă. Motiv pentru care s-a auzit de la tribună „Pentru liniștea și pacea voievodului nostru, dar și pentru liniștea noastră propun amânarea ședinței”. Relaxat, unii au început să-și strângă hârțile. Dar de la microfon s-a făcut un apel patetic:

Cum, nu suntem noi în stare să votăm un proiect de lege care înseamnă atât de mult pentru țară? Alesii nației au început să se foiască neliniștiți. La un moment dat cineva a remarcat realist că nu se poate vota nimic pentru că nu există cvorum. Ioan Gavra a încercat să depășească momentul: „Este o alegere istorică, mă-nțelegeți dv? Nu are nimic cu cvorumul și alte chestii d-astea!” Până la urmă proiectul de lege s-a amânat pe săptămâna viitoare pentru că sala era totuși goală.

ROXANA STANCU ■

La prefectură

A tunat și i-a adunat

□ La ora proverbelor fiind noi (și Prefectura), aducem la cunoștința cititorilor următoarele:

- Pe data de 17 septembrie 1994, din biroul dlui Mihai Marin, director în cadrul departamentului economic, direcția patrimoniu din Primăria Municipiului București, dispar tastatura unui calculator Zenit și un aparat telefonic.
- Evenimentul cu pricina a fost reclamat ca furt la organele de poliție.
- Într-o discuție ulterioară cu dl Mihai Marin, Romulus Viscopoleanu, director general în Prefectură, scapă porumbelul din gură. Așa se face că pe 23 noiembrie dănsul aduce înapoi tastatura.
- Expertul în proverbe, Lucian Dumitriu, subprefect (adică sub Vâlceanu), a luat cu împrumut pe termen de 6 luni un computer AT 286 de la Direcția Sisteme informaționale și progres tehnic din Primăria Municipiului București. Termenul a expirat de mult dar aparatul cu pricina nu se află în biroul domniei sale. Se află acasă unde puștil subprefectului se joacă cu el. Compune probabil proverbe.

RĂZVAN DUMITRESCU ■

Vorbe, vorbe...

... din popor

Inchiziție, cu ev mediu și retorte

- Iancule, să mă leri că n-am murit. Rămâne pe altă dată. (Corneliu Coposu către Ion Rațiu)
- I-aș pune lui Dinu Patriciu un laborator la dispoziție în care să facă experiențe politice ca să vadă când îl explodează retorta cu statul minimal. (Radu Boroiu, vicepreședinte PNL)
- PL '93 e de dreapta, către extrema dreaptă a secolului 19, puternic ancorat în secolul 18 (Sorin Botez, PNL)
- Dacă înaintea tot așa ajunge în secolul 17. (Radu Boroiu)
- Și, uite așa, dă și peste inchiziție. Depinde de ce parte a rugului. (tot Sorin Botez)
- Partidul dlui Iliescu, FDSN sau... P... D... S... R... Mă încurc mereu în denumirile astea, de aceea prefer denumirile de domnișoare. (Corneliu Coposu)

RĂZVAN DUMITRESCU ■

16 copii cu handicap mental mediu și sever evită internarea în cămine-spital

ONG „Trebuie” rezolvă probleme guvernamentale!

□ Prin înființarea Centrului de zi

Decenii întregi, Ceaușescu a negat vehement existența categoriei umane încadrate, politicos spus, în sfera nevoilor speciale. Valul revoluționar a proiectat acești oameni ca definiții pentru imaginea contemporană a României... De aproape cinci ani, guvernarea se străduiește, fără mari succese, să cosmetizeze, în culori vii și atrăgătoare, o realitate imposibil de acceptat (de către ei). Că, uneori, oameni inimoși, occidentali în special, au pus umărul și au urnit căruța pe drumul schimbării în bine, se vede în renovarea sau construirea de așezăminte de specialitate moderne, luxos dotate, și se citește pe chipurile handicapatilor tratați omeneste.

Dna directoare Nicoleta Matei (în picioare) și doamna dr. Șandru, „motoarele” organizației „Trebuie”

Totuși, mai TREBUIE...

Ce? Crearea, poate, a unei societăți care să-l accepte pe cei cu... nevoi speciale. „Trebuie” există și acționează tocmai în acest sens. Este o organizație neguvernamentală, nonprofit, constituită, în luna mai, din cele mai interesate persoane în schimbarea sensului istoriei, și anume: părinții, rudele și prietenii celor cu handicap mental, retard psiho-motor și handicapuri asociate. Alături de ei sunt specialiștii ce lucrează în domeniul recuperării ca și alte persoane implicate activ în sprijinirea integrării în societate a acestor nefericiți, în total circa 200. Totul a început, de fapt, în urmă cu doi ani. În Calea Griviței nr. 71 funcționa de ani și ani un centru de recuperare în condiții extrem de... vitrege mai ales din punct de vedere al dotării materiale. Specialiștii, însă, erau devotați, trup și suflet, acestei cauze. În 1992, se obțin fondurile necesare și clădirea este renovată. Deja, la începutul respectivei toamne, a început să funcționeze Centrul de zi pentru copii cu handicap mental mediu și sever. Atunci, s-a constituit o primă grupă formată din opt copii. Acum, funcționează două grupe, în total 16 copii, ce beneficiază de programe terapeutice individuale, de ședințe individuale de logopedie, kinetoterapie, de stimularea dezvoltării fizice, motorii, intelectuale, sociale și emoționale. De asemenea, copiii, având vârste între 6 și 12 ani, sunt încadrați după vârsta lor mentală și supuși unor reevaluări periodice. Activitățile se desfășoară în patru săli de clasă, o clădire anexă pentru recuperare neuropsihomotorie, o sală pentru logopedie. Există o bucătărie și o sală de joacă. Programul, ca la orice grădiniță, este, zilnic, între orele 7,30 și 17,00.

Colin Show, alături de micuții elevi ai Centrului

Centrul de zi a beneficiat, inițial, de sprijinul unor organizații ca: Societatea națională Rădă Barnen (Suedia), Romanian Angel Appeal (Marea Britanie), Societatea națională pentru persoane handicapate mental FUB (Suedia), UNICEF și Fundația interprofesională Rainbow. Chiar și acum, în centru activează dnl Colin Show, din partea organizației britanice, tocmai pentru că experiența sa să contribuie la perfecționarea funcționării așezământului. Să mai spunem că „motoarele” acestui centru sunt, alături de specialiști și toți ceilalți membri, dna Nicoleta Matei, directoarea voluntară a organizației „Trebuie” și dna dr. Șandru, coordonatoarea centrului de recuperare.

În opinia noastră, scopul cel mai important al organizației „Trebuie”, este tocmai acela de a încerca schimbarea mentalităților vechi prin inițierea de proiecte-pilot care să poată fi extinse de către ONG-uri și adaptate la comunitățile locale, prin organizarea de seminarii educative pentru promovarea și respectarea drepturilor copiilor și adulților cu nevoi speciale. În plus, organizația poate deveni un important sprijin moral pentru educarea și consolidarea familiilor respective drept mediul cel mai potrivit pentru progresul copiilor defavorizați de soartă.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

S.O.S. GRĂDINA BOTANICĂ

Refăcută de fiecare dată prin munca neobosită și strădania unui șir de generații de botaniști și grădinari pasionați, Grădina Botanică din București, scăpată de multitudinea de șantieri (1960-1989) sperăm că-și va putea îndeplini, în continuare, nobila misiune de propagare a cunoștințelor despre lumea plantelor, de dezvoltare a gustului pentru frumos, pentru natură.

În momentul de față Grădina Botanică se confruntă cu foarte mari greutăți, după cum ne-a spus dna referent Adriana Niculescu: „Problemele cu care ne confruntăm sunt destul de multe și complicate. Mai întâi de toate trebuie să executăm o serie de lucrări de reparație, cum ar fi: refacerea și darea în funcțiune a celor două grupuri sanitare, repararea serei la rece, repararea și vopsirea serei de expoziție, repararea gardului care împrejmuiește întreaga suprafață a grădinii, verificarea și repararea centralei termice, repararea tuturor clădirilor dar, mai ales, a clădirii Muzeului

Imagini nedorite, în Grădina Botanică

(construită în stil brâncovenesc) care este foarte deteriorată. Avem nevoie de o serie de utilaje (electrocar, pompe de apă pentru irigații etc.) și unelte de întreținere (aparat pentru tăiat plante, sape, greble, plantatoare, etc.), materiale de construcție (lemn pentru refacerea băncilor distruse, cuie, var etc.). Iluminatul grădinii pe timp de noapte este o mare problemă; acum este ca și inexistent. Trebuie refăcută instalația electrică, iar laboratoarele au nevoie de microscopie și alte categorii de aparatură de care avem mare nevoie. Paza de noapte este asigurată de un singur paznic ceea ce este insuficient pentru o suprafață de 17,5 ha. Dificultăți care pot fi eliminate dacă vom face rost de fondurile necesare. Prin comparație cu un parc sau grădină publică, Grădina Botanică este o unitate de învățământ și cercetare, de conservare a speciilor rare sau pe cale de dispariție, precum și a unor specii din alte zone geografice ale globului. Cei care doresc să contribuie la dotarea și înfrumusețarea Grădinii Botanice pot depune în contul 645131209 sector 5, cu specificația - pentru Grădina Botanică din București”

GHEORGHE BARBU ■

Vodă la Iași și Suceava

“Cântarea României” un singur protagonist: Ion Iliescu

□ Copiii de grădiniță (I) și elevii au fost plantați pe stradă, în frig, timp de câteva ore

În perioada 17-19 noiembrie a.c., președintele Ion Iliescu, însoțit de Ioan Solcanu, vicepreședinte al PDSR, Octav Cozmâncă, secretar general adjunct al guvernului, ș.a., a efectuat o originală vizită de lucru în județele Iași și Suceava, ocazie cu care și-a lansat (a câta oară?) cartea *Revoluție și reformă*. Numele său va intra, probabil, în Guinness Book, deoarece este pentru prima oară când un scriitor își lansează aceeași carte de atâtea ori că nici nu se mai știe exact de câte. Din nefericire, pe banii noștri, în perioada celei mai grave crize din istoria României. Un redactor al agenției Mediafax ne-a declarat că numai vizita în județul Iași ne-a costat 150 milioane lei.

În orașele mici, cu o opoziție mai slab structurată - Târgu Frumos și Fălticeni - întâlnirile au avut un pronunțat iz electoral, apelându-se la stații de amplificare, pentru ca alesul poporului să se adreseze celor câteva mii de participanți. Au fost mobilizați și primarii unor comune să aducă oameni, iar inspectorii generali au întrerupt procesul de învățământ, scoțând în stradă, în frig, timp de mai multe ore, elevi și copii din grădinițe.

În municipiul Suceava, delegația a vizitat mai întâi o societate comercială cu capital privat, S.C. „Muha” S.R.L., profilată pe lucrări de construcții, mic mobilier și proiectare în construcții, apoi cunoscuta fabrică de mobilă „Mobstrat” și S.C. „Rulmentul” S.A., care a reușit anul acesta un salt spectaculos în producția și diversificarea gamei de rulmenți. Am remarcat în coloana oficială câteva mașini luxoase de la Agroindustria Bacău, controversata firmă careia raportul comisiei „Anticorupție” a Parlamentului îi dedică zeci de pagini (faptul denotă că „proverbiala” cinste a președintelui Iliescu nu este decât un mesaj de intoxicare a

opinii publice, lansat de propaganda aflată în solda sa).

La Fălticeni, la întâlnirea de la sediul Primăriei, consacrată marării trecerii orașului în rândul municipiilor, președintele Ion Iliescu a fost desemnat cetățean de onoare al noului municipiu, printr-o hotărâre a Consiliului local.

Lansarea de la Galerile de Artă din Suceava s-a prelungit până la ora 22.30, deoarece istoricul Mihai Iacobescu, de la Universitatea Ștefan cel Mare, a vorbit aproape o oră despre „ctitorul istoriei noastre de azi”, numindu-l „izvoditor de maculatură” pe toți cei care au îndrăznit vreodată să-l critice.

Unii tineri, în special elevi, au încercat să-l hui duie pe genialul conducător la ieșire, dar au fost rapid brucși și timorați de prea „vigilenții” polițiști suceveni și de trupele speciale care-l însoțesc peste tot. La petrecerea care a urmat la Casa Ceaușescu, a cântat Sofia Vicoveanca, până noaptea târziu...

CONSTANTIN SEVERIN ■

RATB pe butuci

Cu transportul în comun din București intrăm în Europa în marșarier

Cu două luni înainte de sfârșitul anului, RATB a rămas fără nici un ban în propriul buget și mai are nevoie de 15-20 miliarde, pe care îi cere de la bugetul de stat. Ne uităm tot la cifre și vedem că RATB are de încasat de la bugetul de stat suma de 4,8 miliarde lei, restanță.

RATB (10 miliarde de lei datorii) - alarmă de gradul zero!

Greva din transportul în comun va paraliza Bucureștiul

☐ Nu sunt bani pentru salarii, iar stocul de motorină ajunge doar pentru o zi!

De remarcat că bugetul RATB pe 1994 a fost constituit în luna septembrie 1993, la prețurile de atunci... RATB încasează lunar, din bilete și abonamente, 4 miliarde lei. Tot lunar, cheltuielile Regiei se ridică la 15 miliarde lei, la prețurile actuale. În ianuarie 1994, cheltuielile lunare erau de 6,4 miliarde lei. Constantin Popescu, director general RATB: "În comparație cu alți ani, anul acesta, în prag de iarnă, suntem într-o situație neplăcută financiar." De reținut că RATB trăiește din subvenții de la stat, în proporție de 65%. Peste

tot în lume transportul în comun este subvenționat, ajungându-se până la 80% în marile orașe din Occident.

La această oră, RATB are 506 controlori de bilete. În trimestrul trei din 1994, ei au dat 20074 amenzi, în valoare totală de 149 870 000 lei. Există o proporție de 7-8% neplătitori, care merg pe blat cu transportul în comun (ca o curiozitate, la Paris această proporție atinge 14%). Cartierele Vatra Luminoasă și Drumul Taberei se remarcă prin cel mai ridicat procent de plătitori. Dar tot în Drumul Taberei, în urmă cu o săptămână, în zona Frigocom, aproximativ nouă garnituri de tramvai au fost atacate cu pietre și au rămas fără geamuri. Asta s-a întâmplat pe la șapte seara. Până acum, la fiecare mărire de tarif la abonamente și bilete, RATB a pierdut 8% din călători, ceea ce înseamnă că în cel mult zece ani o să-i piardă pe toți. Dar se mizează pe creșterea calității serviciilor RATB, pentru recăștigarea clienților.

În acest moment, RATB are datorii de aproximativ 10 miliarde lei, din care 4,2 miliarde la RENEL, dar se pare că nu se va pune problema întreruperii curentului în rețeaua de transport în

Mașina RATB-ului s-a împotmolit în datorii

comun. În rest, aceeași poveste ca-n fiecare iarnă: dacă vine zăpadă mare, transportul în comun în București moare cu zile. Stocul de motorină pentru iarnă este de 200 de tone, adică ajunge pentru o zi! Trebuie să reținem că RATB nu curăță de zăpadă decât linia de tramvai, restul drumului intrând în obligația Domeniului Public.

Dar cea mai dureroasă problemă, legată de lipsa banilor în visteria RATB, este problema salariilor. Directorul general spune că oamenii vor

accepta probabil câteva zile întârziere pentru plata salariilor, după care vor intra în grevă, adică nu va mai circula nici un mijloc de transport în comun în București. Mai mult, o zi de întrerupere a lucrului va aduce după sine încă trei zile necesare pentru a repune în funcțiune sistemul de transport, deci în total timp de patru zile transportul în comun în București va fi paralizat.

RATB are nevoie de bani. Cum îi va obține? Când? E ceață!

Atenție bucureșteni la falșii controlori RATB /

Ei sunt foarte elegant îmbrăcați și acționează cu predilecție în zona Grozăvești

Încă din vara acestui an, RATB a fost deseori sesizat de existența falșilor controlori în zona Grozăvești. Aceștia acționează după lăsarea întinericului, sunt îmbrăcați foarte elegant, se adresează călătorilor într-un limbaj civilizat și pretind că ei posedă noile legitimații de controlori RATB.

RATB a sesizat de nenumărate ori Poliția din zona Grozăvești, în legătură cu aceste

cazuri. Se recomandă insistent ca persoanele care întâlnesc asemenea indivizi să se adreseze urgent Poliției, pentru a-i descrie cât mai precis pe infractori.

De la Biroul de Presă al RATB am aflat că noile legitimații de controlor au apărut în cursul anului 1993 și de atunci nu s-a revenit cu nici o modificare asupra acestor legitimații.

Precizăm că legitimația de controlor RATB are un număr de ordine, care trebuie să coincidă cu numărul înscris pe insignă. Fiecare controlor posedă și o delegație de serviciu, semnată și parafată pentru ziua respectivă de lucru, dar aceasta trebuie semnată de fiecare conducător de vehicul, fiind un regulament de ordine interioară. De asemenea, după terminarea programului, controlorul predă legitimația și insigna șefului de sector.

În București nu există transport în comun de noapte

Călătorii nocturni plătesc șoferilor RATB o taxă de... risc

În timpul zilei, pentru a călători cu mijloacele de transport în comun ale RATB (transportul bucureștean), ai nevoie de bilet sau abonament, altfel vine controlorul și plătești pe loc 5 000 de lei amendă. După miezul nopții în București RATB-ul moare complet. Oricum, dacă după ora 24 apare vreun mijloc de transport în comun, îndreptându-se spre garaj, nu te mai poți folosi nici de bilet, nici de abonament. Trebuie să plătești șoferului o taxă, dacă vrei să ajungi acasă. Exemplul care urmează covedește acest lucru.

Data: 22 Iulie 1994. Ora: 23.55. Stația: Piața Universității. Apare un troleibuz, pe care scria "Probe". Pe partea laterală a mașinii se vedea numărul de trasou: 69. Troleibuzul se afla pe sensul de circulație spre cartierul Drumul Taberei. A urmat până la capătul liniei traseul corespunzător. În cabina șoferului se mai aflau trei persoane. Acestea aveau... "sarcina" să perceapă taxă de la călătorii întârziți din stații. Birul era de maximum 500 lei. Nu puteai urca în troleibuz, până nu plăteai. Un călător a spus că are bilet, drept pentru care a fost dat jos din

mașină și numai după ce și-a cerut scuze, a fost reprimat. Ora 0.10. Stația Academia Militară. Un călător nu are bani, iar troleibuzul pleacă mai departe, lăsând omul singur în stație. În troleibuz se strânseseră în jur de 20 de persoane. Mașina ajunge la capătul liniei - Valea Argeșului - la ora 0.20. Pentru identificare, e vorba de troleibuzul cu numărul de ordine 7428.

Nu este prima oară când se întâmplă așa ceva în București, după miezul nopții. Această situație nu este imputabilă șoferilor de pe mijloacele de transport în comun, ci acelor factori de decizie care întârzie să organizeze un transport urban pe timp de noapte. Fără transport în comun, Bucureștiul se transformă, pe timp de noapte, dintr-o metropolă, într-un sat (fără câini)! Probabil, că în mapele de birou ale nu știu câtor directori sau primari există un transport de noapte în Capitală. Realitatea e însă alta, dureroasă pentru omul de rând. Cu siguranță că domniile lor, primarii sau directorii, se duc acasă, chiar și noaptea târziu, cu mașina de serviciu.

DAN GHEORGHE ■

După introducerea de bariere vamale la importurile auto,

Românii trebuie să se mulțumească doar cu Dacia și Olcit

☐ Ițele duc la guvern

Scandalul care s-a făcut la jumătatea lunii septembrie, când s-a decis peste noapte introducerea unor taxe vamale aberante la importul de autoturisme, n-a clintit din loc pe guvernanti. Fermitate sau interese obscure? Cele mai multe comentarii merg către ultimul dintre motive. Și totuși

de curând s-a anunțat că în parlament a fost introdusă o inițiativă legislativă în care se propune să se renunțe la nefericita idee.

Între timp, noi ne-am interesat, în numele unor cititori, la Direcția Vămirilor, pentru a afla ce se întâmplă cu persoanele care își aduc autoturisme din

străinătate, dar din varii motive nu plătesc taxa. Printr-un fax semnat de subsecretarul de stat Mihai Pinzariu am fost informați că „în cazurile în care persoanele fizice nu achită la termen sumele datorate drept taxe vamale, se trece la executarea silită a titularilor prin urmărirea și încasarea sumelor datorate

prin intermediul organelor financiare", deoarece „documentul încheiat de organele vamale constituie titlu executor”.

Deci cel ce și-a cumpărat o mașină mai bună, făcând sacrificii, va fi și păcălit și cu banii luați. Sau, în cazul că n-a avut timp s-o facă, va fi „condamnat” să cumpere Dacia sau Olcit.

Există însă și părerea că persoane importante (nu spunem care, da' becheri) din guvern ar fi protejate prin aceste măsuri proiectul de cooperare dintre Olcit și firma sud-coreeană Daewoo. Românul de rând n-are decât să facă mărunt din buze, înjurând în gând pe cine știe el.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Grupul Rhône - Poulenc consideră că rolul unei întreprinderi nu se limitează la finalitatea economică a activității sale. O societate economică trebuie să-și asume responsabilități civice în spațiul comunitar în care activează. Iată de ce grupul a dezvoltat în mod constant, în lume, 4 direcții de acțiune în acest sens: mecenatul umanitar, protecția mediului și a patrimoniului cultural și istoric, mecenatul cultural și parteneriatul tehnologic în serviciul sporturilor de înaltă performanță.

În ceea ce privește **mecenatul umanitar**, Fundația Rhône-Poulenc Rorer organizează colocvii internaționale la care participă experți și personalități implicate în rezolvarea marilor probleme de sănătate ale lumii. Ea efectuează studii asupra principalelor maladii care afectează lumea a treia, donează în mod regulat medicamente către țările în care populația este în mare dificultate. În colaborare cu sectorul chimic al Rhône-Poulenc, fundația a pus la punct un procedeu de tratare a maladiilor datorate lipsei de iod, de care suferă un miliard de locuitori ai planetei.

Legat de protecția mediului, grupul investește an de an sume importante pentru depoluarea industriei și protejarea naturii.

J.R. Fourtou, președintele Rhône-Poulenc, a creat în acest sens o asociație a întreprinderilor ecologiste, Entreprises pour l'Environnement. Mari companii franceze membre ale acestei asociații și-au dat mâna în lupta pentru ameliorarea mediului înconjurător. În afara acestei activități pur profesionale, unul din sectoarele de activitate ale grupului fiind cel chimic, Rhône-Poulenc conlucrează în probleme de mediu și în cadrul unor asociații și colectivități locale. De exemplu, încă din 1987, el participă la operațiunea „**castile verzi**” cu scopul prevenirii incendiilor în zonele împădurite ale Masivului Maures și ale rezervațiilor naturale de la Porquerolles și Port-Cros. În strânsă colaborare cu FRAPNA (Federația regiunii Rhône-Alpes pentru protecția naturii) Rhône-Poulenc a ame-

najat o adevărată rezervație naturală în regiunea Rhône, denumită „L'Île du beurre”. Din 1990 Rhône-Poulenc este membru al Fundației Ushuaia, de asemenea membru fondator al Fundației natura și întreprinderea, care se ocupă cu finanțarea proiectelor de îmbunătățire a cadrului natural. O largă acțiune de instruire și apropiere de natură a generației tinere se desfășoară permanent în Franța în colaborare cu specialiști în faună și floră prin care copiii de toate vârstele sunt inițiați în tainele naturii pe care astfel învață să o iubească și să o respecte.

În direcția **protejării patrimoniului cultural și istoric** departamentul de siliconi al grupului a fost desemnat să desfășoare acțiunile de restaurare și conservare a unor monumente precum Chevaux de Marly din Paris, coloanele San Lorenzo din Milano, statuia San Marco de Donatello din Florența, cripta San Marco din Veneția, Grotă preistorică de la Tautavel (Franța) a fost reproducă identic cu cea originală și pusă la dispoziția vizitatorilor astfel încât monumentul carstic autentic, aflat în apropiere, să poată fi conservat și ferit de inventivitatea distructivă a turiștilor.

În planul **mecenatului cultural** se poate cita finanțarea unor expoziții cum este cea din Anglia a sculptorului francez Bourdelle, restaurări, cum este aceea a palatului Queluz din Portugalia. Studiile asupra artei și tradițiilor populare efectuate în Brazilia au avut ca rezultat o monografie cuprinzând instrumente muzicale, dansuri specifice zonei etc.

Se împlinesc 5 ani de când Rhône-Poulenc a demarat, prin nou-creatul institut biomedical pentru sport și viață, programe de cercetare științifică și medicală cu triplu scop:

- ameliorarea performanțelor și securității sportivilor;
- îmbunătățirea cunoașterii psihologiei individului aflat în situații limită;
- adaptarea la viața cotidiană și în special la programul de muncă a cunoștințelor acumulate.

Cercetările s-au făcut în automobilism, schi de

DI Patricq de Vallois, director general Rhône - Poulenc Roumanie, sponsorul echipei de baschet Flacăra, afirmă:

„Ne asumăm responsabilități civice”

□ Obiectivele vizate: cultura, mediul și sportul de performanță

viteză și sporturi nautice. Aceste programe de cercetare au permis deja găsirea unor soluții practice la probleme specifice pilotajului la Grand Prix-uri:

- antrenamente de ordin psihic;
- diete adaptate fiecărui pilot;
- materiale filtrante de limitare a efectelor nocive produse de vibrații;
- siliconi biomedicali de atenuare a șocurilor în urma coliziunilor și a consecințelor acestora asupra piloților;
- îmbrăcăminte antigravitațională care ajută circulația sanguină în timpul accelerărilor și decelerărilor violente;
- studii de optimizare a vizibilității pilotului aflat în monoplace și asupra oboselii vederii, cu implicații legate de conduita sa spre finalul cursei.

Pentru a completa aceste studii, Rhône-Poulenc efectuează, începând cu 1991, cercetări asupra condițiilor de somn și recuperare, a consecinței lipsei acestora asupra vigilenței cerute navigatorilor în timpul curselor maraton, organizate an de an de Le Figaro. Teste complexe au fost supuse navigatorilor solitari de pe 14 ambarcațiuni, pe durata unei etape (3-5 zile) și unor skipperi de pe două bărci cu pânze pe toată durata cursei care a însemnat 4 etape. Toți skipperii au fost supuși, la sfârșitul fiecărei etape, unor teste vizuale și de orientare pentru determinarea gradului de oboseală acumulată. Concursurile nautice precum „The British Steel Challenge” (echipaje în înconjurul lumii) și „Le Vendee Globe Challenge” (solitari aflați în același circuit) au permis lui Rhône-Poulenc să facă studii psihologice, să pregătească psihic concurenții, să asigure controlul medical unor echipaje precum cel al lui Bruno Peyron, aventurat în ocolul lumii în 80 de zile. Ansamblul de cunoștințe acumulate în acești 5 ani va putea fi în curând valorificat și în viața cotidiană și în special în câmpul muncii.

UPS-ul este un lux?

Viața pe Terra nu mai poate fi demult concepută fără existența curentului electric, iar întreruperea accidentală a acestuia poate produce un adevărat haos. Chiar și perturbările care apar în mod obișnuit în rețelele electrice ale unor țări cu nivel tehnologic ridicat, ca de pildă instabilitatea tensiunii electrice, a frecvenței, microîntreruperi ș.a., pot provoca dezastre.

UPS-ul este un sistem complex de protecție a consumatorilor electrice față de orice anomalie ivită în timpul alimentării de la rețea. El și-a găsit aplicabilitate în primul rând în domenii care presupun un nivel crescut de securitate: militar, transporturi,

sănătate, bancar. Astăzi, aeroporturile, gările, metroul cer imperios garantarea funcționării neîntrerupte a dispozitivelor de siguranță. Sincope în alimentarea blocurilor operatorii din spitale, a instalațiilor de reanimare, de oxigen, a incubatoarelor pentru născuți prematur, a aparatului electromedical pot duce la pierderi de vieți omenești. Apărarea națională deține, de asemenea, instalații a căror neprotejare contra întreruperilor accidentale în alimentație reprezintă un mare risc. În mod asemănător, întreruperi în comunicațiile interbancare pot avea implicații economice la scară națională. Înseși sistemele energetice naționale, în punctele de dispecerat și control reclamă utilizarea UPS-urilor iar, în ceea ce privește centralele nucleare, normele internaționale nici nu admit pornirea lor decât asistate de aceste sisteme.

Sunt sectoare în care prezența protecțiilor UPS este cerută de un nivel de performanță care nu poate fi obținut în condițiile întreruperilor din rețea: în telecomunicații (centrale telefonice, emițătoare și relee Radio-TV, telefonie celulară, sistemele de emisie-recepție prin satelit), în industrie (procesele tehnologice automatizate robotizate, cu cicluri lungi sau ireversibile, cum sunt unele procese chimice). Dar UPS-ul a devenit un standard și o condiție de confort și funcționalitate în multe alte sectoare. În clădiri precum

cele ale ministerelor, instituții cu activități importante, complexe hoteliere, UPS-urile asigură funcționarea neîntreruptă a ascensoarelor, a aerului condiționat, a iluminării și a rețelelor de calculatoare. Iluminarea tunelurilor făcută cu protecție UPS este un lucru banal în țările civilizate. De asemenea, agențiile de presă au comunicația protejată cu UPS-uri. De aceea, răspunsul care poate fi dat de către un militar, un informatician, un energetician, un dispecer de trafic, un tehnolog de proces industrial, un funcționar bancar, un chirurg și în ultimă instanță de toți cei care beneficiază de serviciile acestora este că UPS-ul este un lux tot atât de mare ca și acela de a respira.

Invertomatic este cel mai mare producător mondial de UPS-uri în gama de la 0,4 KVA la 500 KVA, cu orientare în ultimii ani către sarcini mai mari de 5 KVA. Este o firmă internațională cu sediul și principalele unități de producție în Elveția și centre de vânzări

Alexandru Vișan, director general SCOP COMPUTERS

Dieter Walmer, director pentru Europa Centrală și de Est Invertomatic

în toată lumea. În România, Invertomatic este reprezentată de firma SCOP COMPUTERS. Cele mai proaspete aplicații în Europa de Est ale UPS-urilor produse de Invertomatic sunt dotarea liniilor aeriene bulgare (ceea ce a dus la dublarea traficului de zbor) și a dispeceratului electric din Praga.

Pagină realizată de
CĂLIN MĂRCUȘANU ■

Din cauza unor erori regretabile din partea redactorilor care au răspuns de Suplimentul Mureș apărut în Flacăra nr. 40, ne facem o datorie de onoare din a republica materialul de mai jos, iar pentru această întâmplare nefericită ne cerem scuze dlui Bâzgan Nicolae, director general la S.C. Hora S.A.

S.C. HORA S.A.

A rămâne pe picioare intr-o asemenea debusolare a economiei înseamnă totuși ceva...!

□ Interviu cu dl Bâzgan Nicolae - director general

Istoricul acestei fabrici de instrumente muzicale începe din 1951.

La început, instrumentele muzicale s-au făcut după niște modele sovietice, care s-au dovedit cu timpul că nu erau pe gustul beneficiarilor, în primul rând, al beneficiarilor externi... Pentru că la noi era moda, „vrei, nu vrei, bea Grigore aghiazmă!”

În anul 1968 am schimbat forma viorii, deci am făcut un model de vioară după Stradivarius, respectiv modelul de vioară 1709.

Primii pași la export i-am făcut prin 1964, însă acest export ne-a obligat practic să intrăm într-un pluton... chiar dacă nu am fost în primul rând al plutonului am fost obligați să ținem ritmul cu acesta.

Au urmat însă vremuri mai grele, mai ales în anii după 1981, când se punea problema plății datoriei externe, și când s-a identificat fiecare sursă de venit, mai exact de devize libere.

Atunci noi am fost puși într-o situație mai dificilă și după cum spune o vorbă românească: „Dai tot în balul care tragel!” Dar acum văd cu satisfacție că de fapt ne-a folosit la ceva.

Vorbind despre producție, pot spune că ea s-a dezvoltat pe două căi - producția de masă (serie) - și care de fapt asigură mobilitatea fabricii de instrumente muzicale. Și pentru că această producție să fie cât mai acreditată pe piață, noi am inițiat și producția de instrumente speciale (instrumente de maestru) - cu performanțe deosebite.

Cu ocazia Festivalului „George Enescu” de la București, din 18 septembrie 1967, am prezentat

maestrului David Oistrach o astfel de vioară executată manual, care i-a plăcut foarte mult și care a fost încercată de acesta. Mai mult, maestrul s-a exprimat elogios asupra calităților de formă și sunet ale viorii.

Dar a trăi numai după asemenea viori speciale nu se poate. Numărul unor asemenea comenzi este foarte redus...

Însă, așa cum afirmam anterior, am beneficiat de acea simbioză utilă, pe care o păstrăm și în momentul de față și pe care o puteți vedea de altfel confirmată într-una din revistele de specialitate din Anglia: „The Strad”.

Vreau să spun că exportul a fost motorul care ne-a menținut pe piață și care ne-a obligat să ne adaptăm condițiilor pieței, să creștem productivitatea muncii și mai mult, în momentul de față exportul care constituie la noi peste 90% din producție ne împinge și ne obligă să luăm parte la această bătaie de piață în care suntem antrenati...

Cel mai mari și cel mai periculos concurenți ni se par a fi asiaticii: Coreea, Thailanda, China, Filipine, Indonezia, India, Malaezia. Aceștia dispun de o materie primă de bună calitate (mai ales în domeniul chitarelor), de forță de muncă ieftină și ca urmare vin pe piață cu prețuri scăzute. În plus, beneficiază și de tehnologii moderne, mașini cu ciclu complet, lacuri și vopsele speciale... etc.

Noi însă compensăm toate aceste argumente prin pasiune și dragoste pentru tot ceea ce facem aici...

ROMCERAM Chitila - în lumina privatizării

Factorul determinant al economiei de piață îl constituie reintroducerea în economie a proprietății private în toate ramurile economiei. Aprobând această strategie, Consiliul de Administrație al S.C. ROMCERAM S.A. Chitila a trecut la stabilirea obiectivelor concrete de privatizare, modernizare, reînnoțire.

Înființată în anul 1949 ca Fabrică de cărămidă „București 1”, după 1990 cunoaște semnificative transformări. Reorganizată ca societate comercială, ROMCERAM Chitila are ca obiect de activitate producerea de materiale ceramice de finisaj (plăci faianță și pardoseală, cahle teracotă, placaj tip Bratca) și materiale pentru construcții (cărămizi, blocuri ceramice). Ceea ce este interesant este faptul că începând cu ianuarie 1992 noua conducere formată din dir. gen. Gheorghe Ungureanu, dir. management Aurel Ivănescu și dir. economic Alexandru Neg, susținuți de ceilalți doi membri ai Consiliului de Administrație, Mărcuș Pavel și Stănculeț Octavian, a lichidat în circa trei luni un credit de 67 milioane lei, ca după aceea direcțiile principale de studiu să se orienteze pe creșterea rentabilității S.C. ROMCERAM S.A. în perioada viitoare. Etapele au fost clare și precise: privati-

zarea societății prin extinderea capitalului social - de care depinde interesul pe care terții îl au de a intra în relații comerciale cu ea; programul de modernizare a secțiilor: reînnoțirea și diversificarea producției.

Din studiile de piață efectuate, cererea de obiecte sanitare până în anul 2000 se estimează a se ridica la 17.000 tone/an, față de 10.000 tone/an oferta, la export, și 13.000 tone/an cerere, față de 6000 tone/ an oferta, pentru piața internă. Efortul investițional se estimează a se ridica la suma de 14.000 milioane lei, din care 5 milioane dolari, fonduri necesare achiziționării de utilaje de înaltă performanță din import.

Prin implementarea unei secții de fabricare a obiectelor sanitare din porțelan „Vitro-China”, unică în România, punerea în funcțiune a unui cup-tor de ardere ultramodern importat de la firma RIEDHAMMER - Germania, s-au făcut eforturi materiale deosebite, dar amorsabile în scurt timp.

Interesantă și opinia unui distins membru al conducerii: „Dacă ne-am fi mulțumit cu ce aveam, puteam rezista câțiva ani, după care ne desființam. Ca să îți pasul cu noul trebuie să gândești, să crezi, să lupți”. (D.C.)

Model francez de ieșire din criză:

UN PLAN DE RESTRUCTURARE CONCEPUT RAPID

□ Interviu cu dl Radu Demetrescoux, președintele Consiliului de Administrație al filialei Salomon în România (V)

FINANȚAREA - „PROBLEMA CHEIE” A PRIVATIZĂRII ÎN ROMÂNIA

- Există la noi, opinia că ar fi mai indicat să se facă o restructurare până la momentul efectiv propice privatizării. Aveți o altă perspectivă asupra situației economice din România. Ce vi se pare oportun?

- Este o întrebare complexă. Cunoșc îndeaproape fenomenul de privatizare pentru că printre colaboratorii noștri sunt întreprinderi care fac efortul de privatizare. Prin colaborarea pe care o avem particip oarecum indirect la procesul de privatizare. Restructurări s-au făcut și se fac în continuare și în Occident nu numai în România. De multe ori o întreprindere deficitară este

cumpărată de un grup care o restructurează cu rezultate foarte bune. Sunt alte exemple care arată că întreprinderile cu probleme angajează ele însele planuri de restructurare care reușesc să le scoată la liman. Deci, nu cred că se poate da un răspuns general la această întrebare, respectiv: „hai să privatizăm totul și după aceea să restructurăm, sau hai să așteptăm 5 ani până ajungem în faza de a fi privatizați”. De altfel, al doilea aspect mi se pare periculos pentru că poate deveni un alibi pentru a nu privatiza.

- Care sunt elementele previzibile într-un caz sau altul?

- Evenimentele și fenomenele economice sunt atât de schimbătoare și de evolutive

încât ce am prevăzut azi, mâine se dovedește un pic depășit. Nu se poate răspunde tranșant la această întrebare decât analizând întreprinderile de la caz la caz, poate unele sunt abordabile într-un sens, iar altele în altul.

- Ce soluție am avea în problema restructurării/privatizării?

- În problema privatizării, în afară de ritmul lent în care se desfășoară, mi se pare important aspectul finanțării. O privatizare prin procesul MEBO, sau derivat, implică cumpărarea întreprinderii de către salariați; asta înseamnă un fel de secătuire a resurselor financiare ale „actorilor” privatizării. O restructurare necesită bani. Or, întreprinderea abordează restructurarea fără

nici un ban, numai cu datorii. După părerea mea ar trebui oferite mai multe deschideri pentru pătrunderea unui capital străin (străin de fabrică). Acest capital, român sau străin, pe baza unui „business plan” adecvat să poată finanța niște acțiuni de reînnoțire și investiții strategice în întreprinderea privatizată. Din păcate, fără finanțare e greu de făcut ceva. Finanțarea este o problemă acută în România la ora actuală. Sunt multe lucruri de făcut, dar dacă tot nu sunt bani, hai să vedem de unde pot să vină banii respectivi. Mi se pare o „problemă-cheie” a privatizării în România.

ADRIANA DOBRESCU ■
MIHAI SÂNDOIU ■

Dale Carnegie

Cum să învingem teama
și să începem să trăim

21

VIAȚA NOASTRĂ ÎN COMPETIȚIE CU MAREA ÎNCERCARE

Booth Tarkington obișnuia să spună: „Sunt sigur că pot să îndur tot ce viața îmi va rezerva. În afară de un singur lucru - pierderea vederii. Asta n-aș putea suporta”.

Dar într-o zi - avea pe atunci șazecei de ani - cum privea distrat covorul din sufragerie, a avut impresia că se suprapun culorile. Nu mai putea distinge desenul. Adevărul era tragic: pierderea vederii. Nenorocirea de care se temea cel mai mult se abătuse asupra lui. Care a fost reacția lui Tarkington în fața acestei situații „mai rea decât toate nenorocirile”? Și-a spus: „De data asta sunt pierdut!” - Ei bine, nu! Spre mirarea sa, se simțea aproape bucurios. Odată depășit primul șoc, el și-a regăsit chiar și umorul. „Petele unduitoare” care treceau prin fața pupilelor îndepărtând obiectele îi agasau considerabil. Și totuși, când una din cele mai mari pete traversa retina, el glumea: „Uite, uite-l pe conu-mare cum vine. Mă întreb unde se duce el pe așa o vreme frumoasă?”

Cum ar putea destinul să doboare un astfel de curajos? Chiar atunci când orbirea devenea totală, Tarkington declara: „Am constatat că pot suporta pierderea vederii la fel de bine cum un alt om suportă o altă suferință. Dacă aș fi pierdut, în același timp, vederea, auzul, mirosul, gustul și simțul tactil aș fi putut totuși să trăiesc retras asupra gândurilor și sentimentelor mele; pentru că la urma urmelor, *spiritul nostru este cel care vede și prin spiritul nostru trăim* chiar dacă ținem sau nu cont de asta”.

În speranța de a-și recăpăta vederea, Tarkington s-a supus la 12 operații în decurs de un singur an. Operații cu anestezie locală! O dată nu s-a revoltat contra acestei torturi! Știa că trebuie să treacă prin asta în consecință, singurul mijloc de a depăși suferința era să o accepte de bună voie. La spital el a refuzat o cameră separată și a cerut să fie într-un salon cu alți bolnavi suferinzi ca el. Și acolo se străduia să ridice moralul celorlalți. De fiecare dată când urma o nouă operație - știind perfect ce dureri îl așteptau - el încerca o reprezentare care îi determina să se felicite: „Ce magnific! Ce bucurie să trăiești într-o epocă când știința este capabilă să opereze un lucru atât de delicat ca ochiul omenească” - spunea el.

Ar fi fost normal, ca orbind și forțat să îndure atâtea operații să ajungă în final o epavă, o biată zdreanță. Dar nu a fost așa. Tarkington afirmă convingător: „Pentru nimic în lume n-aș accepta să schimb această experiență cu o altă, mai fericită. Această încercare m-a învățat să mă resemnez, și mi-a arătat că nici o suferință nu are altă rațiune decât de a rezista”.

Cum a spus marele poet englez John Milton: „Suferința nu este pierderea vederii, ci incapacitatea de a suporta orbirea”.

Traducere și adaptare,
ADRIANA DOBRESCU ■

ECOLOGIE ȘI VITEZĂ

Prototipul unui nou vehicul având un sistem de propulsie bazat pe energia solară (Solar Nord GmbH, Wismar) a fost prezentat recent în Germania. Celulele captatoare ale energiei solare, care constituie totodată capota mașinii, au o putere de 300 W alimentând bateriile aflate la bord. Vehiculul este capabil să dezvolte o viteză de

50 km/oră pe o distanță de circa 40 km. (S.N.)

Turnul Babel

Justiția ca... „armă”?

Încă tânăr, extrem de bogat, înșurat cu o femeie splendidă, intrat glorioasă în politică - iată câteva din elementele „panopliei Berlusconi”. Peste multe trofee pentru a fi înghițit ușor de dușmanii săi declarați sau ocuți. Nu este de mirare că la o jumătate de an de la victoria fulminantă a grupării sale, „Forza Italia”, Berlusconi se află în corzi, atacat de aliați, atacat de opozanți, de public și de presă. După falomasele manifestații antiguvernamentale, cele mai dure de la război încoace, „Forza Italia” s-a văzut dezumilă în alegerile locale. A urmat „Inculparea” premierului pe un subiect aflat de multă vreme la modă în Italia: corupția. Berlusconi a jurat „pe capetele copiilor săi” că nu este vinovat și că se va apăra cu ghiarele și cu dinții în fața justiției care, speră, nu este o... „armă”. Oricum, toamna premierului italian este la fel de neagră precum a fost de strălucitoare primăvara sa electorală.

Jos Arafat, sus Arafat!

Divorțul dintre OEP și integritate, aflat în germen din perioada când se puneau piastrele acordului de pace cu Israelul, s-a accentuat și a devenit război deschis după vinerea neagră când poliția „Autonomiei palestiniene” a tras în plin împotriva manifestațiilor din Gaza. Între Arafat și „Hamăs”, care încearcă să facă ordine radicală în confuzia moderată articulată de Arafat s-au inițiat negocieri menite să nu transforme Gaza în primul perimetru al războiului palestinian-palestinian. Condiția de pace a Hamasului este clară: poliția lui Arafat trebuie să-și asume răspunderea pentru victimele din „vinerea neagră”. Arafat neagă orice responsabilitate abilitând banuiala că toată nebunia a fost montată de forțe externe. Care forțe? Dacă răspunde la această întrebare rupe punțile cu israelienii, dacă nu își rupe punțile față de ei săi. Până atunci partizanii președintelui manifestează vivace. Tot vivace se manifestă și oponenții. Așa a început pacea palestiniană...

Un genocid... „controlat”

FORPRONU... „controlează” Bosnia de multă vreme. Mai încoace, a început să controleze și mișcarea browniană a sârbilor secesionisti din Krajina. În momentele de culme, ONU combinat cu NATO, combinat cu grupul de contact și în combinație cu remarcabile echipe de negocieri leu decizii de oportunitate. Se lăsa aerian punctele nevralgice, se acționau militar reacționarii din zonele de securitate, se dau avertismente și se lansează apeluri la bunăvoință. Degeaba. Între timp, tragedia din Sarajevo, din Bihać și de mai departe capătă proporții. Nu e vorba de comerțul sângeros pe care îl trăiesc militarii, ci de comerțul mult mai complex pe care îl suportă populația civilă. Foamea neagră a populației (aproximativ 200.000 de persoane) din Bihać a atins paroxismul. Pentru a nu rămâne complet în afara catastrofelor, „căștile albastre” au început și ele să facă foame și să devină carne de moarte într-un joc în care regula războiului pulverizat lăsa loc măcelului eliberat de orice canoane...

Fără mânuși

După ce senatorul republican Robert Dole, liderul noii majorități l-a avertizat pe președintele Clinton că oamenii săi vor avea, în mod cert, alte vederi în problemele de politică externă decât Casa Albă, tirul republican a continuat. Jesse Helms, virtualul președinte al unei importante comisi, l-a avertizat pe același Clinton că ar fi bine ca în viitoarele sale vizite în unitățile militare să se prezinte stranic apărând tinând cont de... popularitatea șefului executivului în rândurile armatei. Asta a fost cam mult. Clinton a răspuns cu o furie rece, iar Helms a trebuit să mai atenueze din inedita injurie. În orice caz, duelul republican-democrat se înclină, tonitruul jucându-se pe nervii șefului executivului.

RADU BUDEANU ■

Ce aude unicornul

NATO și CSCE - reconsiderări americane

Pentru a menaja susceptibilitățile Moscovei, care s-a opus și se opune cu îndârjire intrării în NATO a fostilor ei sateliți și a fostelor republici sovietice, americanii au inventat (se spune că au făcut acest lucru în deplin consens cu rușii) Parteneriatul pentru pace, prezentat drept un fel de anticameră a NATO, dar în fond un mijloc de temporizare, de refuz diplomatic. Foarte repede s-a dovedit că Parteneriatul este, dacă nu într-un totuș inutil (manevrele în comun, programele de instruire la diferitele forumuri ale NATO și alte acțiuni putând fi considerate ca elemente ale procesului de pregătire a statelor semnatare pentru o viitoare intrare în Alianță), în orice caz foarte departe de nevoile reale ale țărilor est-europene: umbra, pavăza în fața Kremlinului. De acest lucru pare a-și fi dat seama însuși Washingtonul, fiindcă dintr-odată au venit și semnalele unei reconsiderări a problemei intrării fostelor țări socialiste în NATO. Astfel, pornind de la constatarea că Parteneriatul este „fără conținut și neadekvat pentru vremea noastră, un show în jurul cărui s-a făcut multă valvă, dar care seamănă mai curând cu un club de golf”, Statele Unite doresc în prezent să accelereze aderarea la NATO a țărilor est-europene. Presa americană a dezvăluit că echipa lui Clinton a alcătuit chiar un plan ce prevede atât consultări cu aliații europeni ai SUA privind modalitățile de a extinde cât mai rapid NATO spre Est, cât și desfășurarea de convorbiri cu membrii potențiali ai Alianței, pentru a se stabili dacă țara respectivă este capabilă să finanțeze adaptarea armatei sale la structurile Alianței, ce efective militare vor trebui cedate sub comandament comun și căror criterii vor trebui să le corespundă. Aceste chestiuni vor fi abordate de Warren Christopher la reuniunea ministerială a NATO ce va avea loc la Bruxelles la sfârșitul acestei săptămâni. Făcând, în această problemă, un viraj de aproape 180 de grade, americanii nu puteau să nu-și dea seama că se vor izbi din nou de împotrivirea tenace a rușilor. Și atunci, în contrapartidă, și-au modificat, printr-o cotitură la fel de pronunțată, și poziția față de Conferința pentru Securitate și Cooperare în Europa (CSCE). Se știe că Rusia, pentru a diminua rolul NATO pe continentul nostru, a fost și este promotoarea ideii ca CSCE să se transforme în principala organizație care să se ocupe de problemele securității în Europa. Pe acest front rușii s-au lovit de atitudinea ostilă a Statelor Unite. Americanii n-au avut până în prezent o părere prea bună despre CSCE, pe care au considerat-o un loc de discuții sterile și ineficiente, un organism fără putere și deci fără importanță, dat fiind

că ea n-a avut niciodată mijloace pe măsura ambițiilor sale. Acum, însă, parcă venind în întâmpinarea doleanțelor Kremlinului, Washingtonul se arată gata de a face din CSCE principala forță motrice pentru integrarea continentului nostru și pentru soluționarea conflictelor existente sau potențiale dintre țările membre. În acest scop, la reuniunea la vârf a CSCE, ce se va ține în capitala Ungariei în zilele de 4 și 5 decembrie a.c., președintele Bill Clinton va propune, o dată cu schimbarea denumirii în „Organizația pentru Securitate și Cooperare în Europa”, și „sarcini sporite” pentru acest organism: întărirea mijloacelor sale de prevenire a conflictelor, desfășurarea unei misiuni de menținere a păcii în enclava Nagomai-Karabakh, stabilirea unor reglementări pentru supravegherea de către CSCE a viitoarelor operațiuni de menținere a păcii, elaborarea unui cadru general pentru continuarea dezarmării în Europa, ajutor pentru refacerea țărilor din fosta Iugoslavie.

Oricât a respins Washingtonul ideea condiționării, afirmând că NATO și CSCE joacă roluri diferite, astfel încât CSCE trebuie să rămână indiferent de evoluția NATO, cele două spectaculoase reconsiderări americane sunt în strânsă legătură una cu alta. Inițiativa SUA de revigorare a CSCE este percepută ca fiind preț plătit de americani rușilor pentru a putea cuprinde în NATO fostele țări socialiste. Fiindcă în timp ce rușii considerau CSCE ca o alternativă la NATO, Alianța urmând să rămână așa cum este, americanii văd cele două acțiuni - întărirea CSCE și lărgirea NATO - desfășurându-se paralel. Și, după cât se pare, Washingtonul apreciază că prețul este destul de mare pentru a-i putea permite să respingă pretenția rușilor ca trupele lor să acționeze sub pălăria CSCE, în Nagomai-Karabakh sau în alte locuri. Această fermă față de ruși consună cu cele petrecute la recenta sesune de la Washington a Adunării Atlanticului de Nord când, în bună măsură datorită prestației raportului român, au fost respinse amendamentele rusești referitoare la federalizarea Republicii Moldova și la dobândirea de către Rusia a unui statut special în cadrul Parteneriatului. Dacă totul decurge bine, va rămâne totuși de rezolvat chestiunea suprapunerii de competențe, atribuții și misiuni. Fiindcă dacă în prezent în Bosnia se calcă pe picioare forțele ONU și cele ale NATO, pe viitor s-ar putea să se prezinte la fața locului trei făcători de pace, care până la urmă să se încalce între ei: ONU, NATO și CSCE.

ION. D. GOIA ■

EUROPA de la Vest la Est

■ Parlamentul Belgiei a votat în stăruie documentele de asociere a României la Uniunea Europeană, completând lista celor 12 țări membre care au ratificat acest document. Așa cum s-a mai spus, îndeplinirea acestei formalități nu înseamnă un capăt de drum ci doar un început pentru integrarea țării noastre în structurile UE. Rămâne de dovedit dacă

România este o țară cu o economie de piață compatibilă cu standardele continentale. Numai de noi depinde, așadar, dacă vom face parte din „primul val” sau din eșalonul secund în ce privește admiterea cu drepturi depline în UE. Dacă este să ne luăm după dl Văcăroiu, care și-a aprins în aceste zile două lumânări în tortul guvernării, avem atâtea succese economice încât europenii ar trebui să fie mândri că ne primesc în rândurile lor.

■ Uniunea Europeană are însă alte griji la ora actuală. Peste trei săptămâni va avea loc întrunirea la vârf a celor 12, la Essen, în Germania, întrucât această țară deține președinția în exercițiu a instituțiilor comunitare. Reuniunea va examina evoluția Europei până în anul 2.000, inclusiv problema admi-

terii de noi membri din rândul statelor ex-comuniste (Germania, Franța și Anglia, principalele puteri din UE, se pare însă că sunt divizate în legătură cu modalitățile practice ale acestei evoluții. Ele vor trebui să-și clarifice însă poziția înainte de conferința interguvernamentală din 1996 când ar

urma să se revizuiască Tratatul de la Maastricht. Mulți socotesc acum că semnarea Tratatului s-a făcut într-un entuziasm nejustificat și că el conține un program prea generos pentru posibilitățile practice ale UE. Unul dintre principalii partizani ai extinderii spre Est a UE este cancelarul Helmut Kohl care are de partea sa nu numai avantajul continuității (președintele Mitterrand va preda anul viitor fotoliul său de la Elysée), dar și forța economică și politică a Germaniei.

■ O altă grijă a europenilor este implicarea NATO în acțiunile din Bosnia împotriva sârbilor bosniaci. Rezoluțiile ONU în această privință au dat

să dea o lecție politică. Numai că Radovan Karadžić, liderul sârbilor bosniaci, a calificat în termeni duri atât rezoluția ONU, cât și acțiunea NATO, amenințând chiar că va trece la represalii împotriva forțelor ONU. În fața acestei poziții belicoase, nici chiar Rusia, care până acum a fost de partea sârbilor, nu a ezitat să condamne poziția rigidă a sârbilor.

■ Rusia nu scapă însă din vedere nici întărirea propriei sale poziții ca mare putere în Europa. Se așteaptă ca la viitoarea reuniune CSCE de la Budapesta, Boris Elțin să reitereze dorința Kremlinului de a avea „dezlegare” pentru a face ordine în spațiul ex-sovietic. Rămâne de văzut dacă și alții vor fi de acord.

ȘTEFAN NICOLAE ■

În căutarea pământului făgăduinței,

Milioane de imigranți bat la porțile Americii

Pentru a defini tranșumanța din lumea modernă, această peregrinare neconținută dintr-un loc în altul a unor oameni care ajung uneori să-și piardă și identitatea, sociologul și filosoful american Alvin Toffler a folosit o noțiune nouă: „tranziența”. El a încercat să definească astfel acea categorie a oamenilor care alunecă peste suprafața lumii (fără a fi necesarmente

Într-un amplu material documentar transmis de Buletinul informativ al ambasadei americane la București se arată că numărul imigranților care intră clandestin în SUA este anual între 300.000 și 500.000. O parte importantă a participanților la această goană spre America o reprezintă persoane din țările fostului bloc comunist. Dar, pentru că un rău nu vine nicio-

după care sunt acceptați imigranții în SUA.

Din punctul de vedere al europenilor, emigrația a avut o conotație specială acum două-trei decenii. Respectiv, milioane de persoane din țări europene mai sărace (Turcia, ex-Iugoslavia) sau din țări asiatice și africane își îndreptau speranțele proprii prosperității către Germania, Anglia, Belgia.

Acum, când recesiunea a schimbat optica țărilor „primitoare” care doresc să oprească valul de aspiranți din fostele țări socialiste și mai ales din ex-URSS, regimul imigrărilor spre vestul Europei a devenit un fel de „strungă” foarte selectivă. În schimb, spre SUA cererile de imigrare vin atât din țările din lumea a treia (majoritatea asiatice), cât și din țări europene mai dezvoltate. În ultimii 25 de ani - se arată în materialul menționat - în Congresul american au fost mai multe încercări de a unifica procedurile de

superficiali) căutând să-și fixeze rădăcinile undeva într-un sol în care speră să se dezvolte mai apoi.

Aceste gânduri ne-au fost stărnite de publicarea de noi date cu privire la situația imigrației în SUA. Se știe că America a fost încă de la început o țară „aluvionară” din punctul de vedere al populației, rămasă vreme de aproape două secole deschisă primirii de oameni din cele patru zări. America se pare că este în pragul atingerii unei limite a receptivității sale în acest domeniu. În orice caz, politica de zgăzuire a valurilor de noi emigranți este un simptom al acestei prudențe sau, poate, selectivității a Americii în acceptarea noilor ei cetățeni.

dată singur, acești oameni care încearcă să scape de o situație tranzitorie din țările lor (unde între altele asistă la reînălțarea oamenilor din fostele structuri comuniste), se văd nevoiți să aștepte ani de zile până sunt acceptați după noile criterii de imigrare intrate în vigoare în SUA.

Oficialitățile afirmă însă că în ultimul deceniu imigrările legale au crescut în SUA. Ziarul „Washington Post” estimează chiar că această creștere ar fi fost de circa 40 la sută. Numărul imigranților azilanți politic a scăzut simțitor, în schimb cea mai mare parte a noilor veniți sunt fie aduși de nevoia reîntregirii familiilor, fie în căutare de locuri de muncă. De fapt, acestea și constituie principalele criterii

de imigrare, indiferent de țara de proveniență, pentru că înainte de 1965 acest proces se baza pe niște criterii selective care favorizau aflulul dinspre țările vest-europene. Noile reglementări introduse din 1990 au încercat să depășească aceste anomalii atrăgând persoane bine pregătite, de pretutindeni, în cadrul unui proces denumit în documente ale organizațiilor internaționale ca „brain drain”, adică „fuga creierelor”. Exportul de competențe a fost criticat de țările sărace, care însă nu se pot opune, pe de altă parte, respectării drepturilor omului.

Migrația umană la acest sfârșit de mileniu este, așadar, un fenomen mult mai complex decât ar părea la prima vedere.

ȘTEFAN NICOLAE ■

Mileniul trei fără un sfert

Demonii în redingotă!...

A stărnit oarecare valuri în presa americană știrea potrivit căreia cei 33 de membri ai „gangului” din cartierul chinezesc din Manhattan au fost arestați la grămadă. „Dragonii zburători” și-au făcut de cap multă vreme dansând peste cadavre și băgând spaima în simplită banchari, ca și în simplită cetățeni. Cu puțin timp înainte, „Umbrele fantomelor” și „Tigrii albi”, alte două organizații „specializate”, au intrat în colimatorul poliției lăsând pieța crimei organizate într-o semivraște. Asemenea lovituri împotriva inamicilor publici se pierd însă în frontul enorm, cu frontiere elastice, care îmbracă SUA și lumea. Un singur exemplu luat la întâmplare: traficul de droguri joacă un rol vital în economia Pakistanului și contribuie cu peste 25 la sută la comerțul exterior. Banii proveniți din acest flux clandestin înălesc balanța de plăți, susțin cursul rupiei și finanțează importul produselor de lux. Acest adevăr inclus într-un raport ONU a creat mari emoții la Islamabad și a inflamat mediile politice și de presă. Cazul Pakistanului nu este deloc singular: Columbia, care produce aproape 90 la sută din „cocaína mondială”, se află, vrând-nevrând, la remorca unei asemenea capcane. Așii crimei organizate angrenează statul într-o alunecare fără sfârșit în meandrele economice ale crimei organizate. Situația a atins pe plan mondial o asemenea acuitate încât, mai bine mai târziu decât niciodată, ONU a decis să riposteze. În capitala Italiei, Neapole, a fost organizată prima conferință ONU pe tema luptei împotriva crimei organizate. 140 de delegații guvernamentale s-au reunit pentru a remarca o evidență: piața neagră mondială s-a dezvoltat halucinant și s-a diversificat în domenii adiacente care periclitează mecanismele mondiale normale și curate. Nu se mai operează demult în zone exclusivă a crimei, furturilor sau comerțului cu droguri sau arme. Au apărut sectoare noi, extraordinar de profitabile: albirea banilor, traficul de tehnologie nucleară, comerțul cu organe umane, import-exportul de emigranți. Aceasta înseamnă că mafia mondială și-a pus gulere albe, a lăsat în urmă catacombele periferice, s-a așezat în bănci și în fundații și operează cu computerul mai serios decât cu automatele sau jungherele. O armată neagră, lucrând la lumină, utilizează teripuri subtile acumulând sume uriașe și adjudecându-și o influență impozantă în medii „oficiale”. Crima își articulează hobby-uri guvernamentale, parlamentare, atât pe plan național, cât și regional.

Prima conferință tehnică pe această temă spinoasă s-a lovit de la început de sindromul birocratic și de luptele oculte între o putere sau alta. Rușii și americanii au susținut promovarea unor acorduri bilaterale, secretarul general al ONU și un grup masiv de țări în curs de dezvoltare au susținut realizarea unei charte transnaționale de tipul aceleia care operează atât de aproximativ în domeniul exclusiv al drogurilor. În timp ce la Neapole s-a discutat docet și evaziv despre crimă, gangurile mondiale și-au văzut de treabă. Ca și de acum încolo. Bravo!

RADU BUDEANU ■

Între locuitorii Europei,

Islandezii trăiesc cel mai mult

□ Românii nici nu sunt menționați

Dintre oamenii din douăzeci de țări ale Europei și din vecinătatea acesteia, islandezii trăiesc cel mai mult. Aceasta reiese dintr-o listă întocmită de Organizația Mondială a Sănătății.

Topul douăzeci arată în felul următor, între paranteze fiind indicate locurile țărilor respective în urma raportului analog din 1980.

1) Islanda (1); 2) Elveția (5); 3) Franța (8); 4) Suedia (4); 5) Grecia (7); 6) Olanda (2); 7) Italia (9); 8) Norvegia (4); 9) Spania (6); 10) Israel (11); 11) Austria (16); 12) Marea Britanie (13); 13) Luxemburg (17); 14) Finlanda (12); 15) Belgia (15); 16) Germania (14); 17) Malta (20); 18) Danemarca (10); 19) Irlanda (18); 20) Portugalia (19).

„EFECTUL HAITI” ÎN POLITICA RUSĂ

Analizând evoluția raporturilor dintre marile puteri ale lumii au constatat în ultimele câteva luni o încercare tot mai insistentă din partea Rusiei de a-și aroga drepturi de mare putere nu numai europeană, ci și mondială. Adevărul este că după destrămarea fostei URSS, SUA și aliații lor au fost foarte prudenți în a nu leza sensibilitățile rușilor, ținând mereu în minte realitatea că această țară este una din principalele puteri nucleare, că ocupă un teritoriu cât un continent și că, deși nu are o bază a unei economii moderne, dispune totuși de un potențial de care trebuie să se țină seama. Pornind de la această realitate, diplomația occidentală și-a reglat parametrii de abordare a problemei din fostul spațiu sovietic prin această viziune. Rusia, la rândul ei, într-o primă fază care a urmat destrămării fostei URSS (când miza și pe un ajutor financiar masiv din Vest) pare să se înscrie destul de docil în scenariul propus de țările occidentale. Treptat însă Kremlinul a ieșit din această somnolență vremetnică și și-a manifestat propriile „pohte”. Momentul adevărului pentru orientarea viitoare a politicii rusești a fost în timpul crizei din Bosnia, anul trecut. Atunci, Moscova a făcut un pas înainte și a afirmat cu mult mai mare tărie sprijinul față de Serbia. Iar la câțiva timp după aceea soldații ruși din forțele ONU erau salutați de sârbi ca niște eliberatori. Ulterior, Moscova s-a implicat în conflictul din Orientul Mijlociu.

Dușul acesta nu a fost însă suficient pentru Occident pentru

a înțelege că Rusia nu va renunța nicicând la ceea ce însuși ministrul de externe Kozirev a definit (lăsând să-i scape „porumbelul”) ca trebuie respectată zona de interes vital a Rusiei. La rândul ei, Europa Occidentală a trecut peste frisonul care făcea să vibreze cândva cancelăriile lor și anume că este posibil ca Rusia să „înlănză” Europa. Iar în ultimul timp, pentru a contracara tendința hegemonică nedeținută, a Rusiei, Vestul European încurajează lărgirea NATO, fără să se precizeze cât de mult spre Est și care va fi calendarul probabil al acestei extinderi. Rusia, la început fals binevoitoare față de un asemenea demers, a retractat ulterior, iar acum (fapt demonstrat și la ultima reuniune a Adunării Atlanticului de Nord de la Washington) pare decisă să spună „niet” lărgirii NATO, văzând în aceasta un gest inamic față de ea și chiar o amenințare.

S-ar putea ca până la urmă Rusia să accepte lărgirea NATO, punând anumite condiții, între care, n-ar fi exclus, ca una dintre ele să fie includerea selectivă a foștilor săi aliați. În schimb, Moscova ar vrea să se recunoască dreptul de a considera CSI ca pe un spațiu exclusiv al influenței sale. Sub oblăduirea ONU și a CSCE, Kremlinul ar vrea chiar să capete dreptul de a interveni cu „căști albastre” ruse în zonele de conflict din fostul spațiu sovietic.

Observatorii afirmă că până acum Washingtonul ar fi dat mână liberă Moscovei în aceste demersuri pentru că Rusia s-a arătat

înțelegătoare și permisivă cu ocazia operațiunii desfășurate de SUA în Haiti. Apropierea pare la prima vedere improbabilă și chiar riscantă, numai că politica mondială se face uneori și în acest fel. Cine știe în virtutea cărei concesi sau înțelegeri, mâine - poimaine ne vom trezi că Moscova va avea dreptul firesc să-și extindă umbra protectoare chiar deasupra Carpaților?

ȘTEFAN NICOLAE ■

Acasă la domnul Raymond Luca

Fotografie: FLORIN IGNITA

„Cu guvernul rămâne așa cum

„Origine destul de complicată”

„În ceea ce privește originea mea, ea este destul de complicată și este pentru prima oară când o fac publică. Primul român din familie a fost bunicul patern, cel care a dat numele familiei noastre. Bunica paternă se trage dintr-o familie de polonezi și austrieci, care a venit în România imediat după sosirea principelui Carol, viitorul rege Carol I, care s-a văzut confruntat cu lipsa unor specialiști în diferite domenii, inclusiv în cel artistic. Tatăl bunicii mele a venit în România pe post de capelmaistru la prima filarmonică înființată în Principate, la Iași. De aceea, originea mea este ieșeană, sunt foarte legat de Iași, mi-am petrecut cea mai mare parte a copilăriei în comuna Tomești, de lângă Iași, într-un decor special, fabulos, cu păduri și livezi.

Nu m-am născut însă la Iași și aici intervine o altă chestiune, legată tot de originea mea atât de complicată. Eu sunt născut - și nu am ascuns niciodată lucrul acesta - într-un oraș foarte mare din fosta URSS, Sverdlovsk, care acum se numește Ekaterinburg. Tatăl meu, în anii '50, a fost, ca foarte mulți tineri din vremea aceea, trimis la studii în țara tuturor marilor «realizări» comuniste, unde a întâlnit-o pe mama, care era iakută, era siberiană, și acolo s-au căsătorit și acolo m-am născut eu. În paranteză fie spus, tatăl meu nu a fost niciodată membru PCR, erau studenți care au fost trimiși nu pentru că ar fi avut vreo legătură politică cu UTM sau cu PMR. Tata a fost jurist, a lucrat ca procuror foarte puțin timp, pentru că probabil nici originea și nici faptul că nu era devotat partidului nu l-au ajutat, așa că, după câțiva ani, a fost îndepărtat din procuratură și la începutul anilor '60 a fost chiar șomer,

eram mic copil atunci, când nimeni nu angaja un procuror dat afară”.

Liceul CARAGIALE, pepinieră de tineri liberali

„Liceul l-am făcut la I.L. Caragiale, cum au făcut mulți dintre membrii PL '93 - Dinu Patriciu, Dragoș Săbădeanu și alții. Eu am fost coleg de clasă și de bancă cu Șerban-Valeriu Patriciu, fratele lui Dinu, și am rămas buni prieteni. Interesant este că nu atât pe mine, cât pe fratele lui, imaginea lui Dinu l-a urmărit în tot timpul liceului, Patriciu cel mare fiind un elev eminent și care întotdeauna ne era dat de exemplu. La

„Președintele Iliescu este cel care ia cu adevărat deciziile în România”

„Sunt numeroase exemple ale faptului că în România procesul de reformare a societății este, în unele privințe, încetinit, iar în altele, chiar stopat. De la încetarea (nu încetnirea!) privatizării o dată cu sarabanda aceasta de proiecte guvernamentale sau de hotărâri care au creat acest efect, până la arestările, fără probe concludente, ale unor oameni care se dovedesc mai târziu a fi nevinovați. Dacă cei care iau deciziile, coaliția guvernamentală, președintele Iliescu - pentru că el este cel care ia cu adevărat deciziile în România - nu înțeleg care sunt realele priorități ale statului român, condițiile conjuncturale externe ne vor fi, în mod decisiv, nefavorabile și ne vor duce în ceea ce diplomații ruși consideră că ar fi un fenomen cât se poate de firesc, în brațele Rusiei”.

stăruindu-l pe liceul, datorită probabil unui comportament de neacceptat pentru organizația UTC din liceu, nu am primit recomandare - care era obligatorie, pentru a mă înscrie la examen la Facultatea de comerț exterior. Am fost nevoit să-mi aleg altceva și astfel am terminat Facultatea de economie industrială și nu mi-a părut rău niciodată. În ultimii doi ani m-am specializat în studii și cercetări ergonomice. În primii ani de muncă m-am înscris la doctorat, tot la ergonomie, dar nu am reușit, pentru că am prins perioada în care, pentru a putea fi oficial admis la doctorat, trebuia să primești avizul comitetului municipal PCR, ceea ce, evident, în cazul meu nu s-a întâmplat”.

Di deputat Raymond Luca, celebru prin acidele, dar perfect valabilele caracterizări făcute echipei de văcăroii, a acceptat prompt, fără îndelungate tratative, să-l supunem întrebărilor indiscrete. Într-o discuție de peste trei ore ni s-a relevat un om stăpân pe sine, deschis oricărei teme de discuție, curajos și corect, cu o cultură generală și de specialitate (economie) cum nu au mulți politicieni și oameni de afaceri români, (în special cei care cad pe spate când zâmbește Iliescu).

Despre guvern, numai de bine!

„Am cunoscut-o pe soția mea, Irina, într-o tabără de schi, la cota 2.000, unde eu eram biatist în aceeași tabără. Ea face vinovățul aerul rarefiat al înălțimilor pentru că a pus să mă accept!”

Văcăroiu, I am vorbit!"

ezentăm un pericol ru actuala coaliție vernamentală"

că reprezentăm un pericol pentru
aliție guvernamentală și tocmai din
iză se fac eforturi deosebite pentru a
cinea publică faptul că mișcarea libe-
strămată. Pe de altă parte, aducerea
ublică a unor formațiuni care, zic eu,
ren în această competiție - dacă ești
ie să accepți competiția - a tot felul
ri care sunt importante doar pentru
s de indivizi, să faci din aceste
iști. Iri naționale este tot în detri-
pariu liberal cum este PL '93 și care
id serios și puternic! Eu cred că, de
ce s-a înregistrat în România cu
verală a fost o anumită evoluție. La
evoluția mișcării libérale nu ține
conturul de profilul foarte accentuat
onalității politice sau al alteia. Este o
rte vie și care se manifestă cât se
esc! În Ungaria există două partide
l în opoziție, celălalt la guvernare; în
fel, și acolo nimeni nu-și pune pro-
istența a două partide libérale este
pentru mișcarea liberă, întotdeau-
de partid liberal este mai apropiat
(este un partid social-liberal), iar
evident, de dreapta, care se apropie
de conservatismul britanic sau de
nui american. Sunt convins că există
arte bună credință și de foarte bună
ate formațiunile libérale, eu nu con-
uie să existe atacuri atât de dure -
nt - iar suburbane (o spun inclusiv
n F. 3), pentru că, în fond, oricine
aleagă că, în realitate, suntem foarte

vernoiu rămâne cum am zis

re foarte proastă despre guvernanti
prin tot ceea ce fac, că nu înțeleg
prioritățile acestei țări! Am declarat
că ceea ce am afirmat este exact și,
retractez afirmațiile făcute pentru că

ar fi o abatere de la o conduită minimală pe care
trebuie s-o aibă un om politic. Cred că am ajuns
în situația în care exprimările sunt mai puțin
importante, importante sunt faptele, iar faptele
sunt cele care nu pot fi contestate de nimeni! Un
guvern care ar fi alcătuit din oameni demni, din
oameni care își asumă responsabilități politice, în
momentul în care ar realiza că prin deciziile sale
au afectat bunul mers al societății românești, ar
trebui să demisioneze! Este o conduită minimală!"

Zacuscă à la Raymond

„Există un fel de mâncare care îmi place foarte
mult, dar pe care, din păcate, nu l-am mai
mâncat de mult: îmi plăc foarte mult colțunașii cu
brânză și smântână sau cu piept de pui și
smântână! Bunica era mare specialistă și ea îmi
făcea felul acesta de mâncare, de fapt, ea m-a
crescut, mama murind în 1969! O dată cu dis-
pariția bunicii, duc dorul acestui fel de mâncare
pe care nimeni nu mi l-a mai făcut! Înainte, când
aveam mai mult timp, pregăteam o zacuscă de
morcovi extraordinară, dar vreau să-mi păstrez
secretul profesional! Vă spun doar că era vorba
de mulți morcovi, pentru că țin minte că mă
chinuiam teribil cu curățatul lor. De asemenea,
eram un priceput bucătar la ciorbe, eu fiind și un
mare amator al acestui fel de mâncare.”

„Anumite... lucruri nu trebuie amestecate cu slujba, cu afacerile!”

„Dacă ar fi așa un asalt al femeilor asupra
mea, l-aș simți și eu. Or, am ajuns insensibil la
asalturile astea și nu le văd în stare incipientă
și, nevăzându-le, înseamnă că le descurajez din
start. În orice caz, și înainte de '89 aveam foarte
multe colege, multe dintre ele foarte drăguțe, și
acum, așa cum ați remarcat, există femei tru-
moase în jurul meu, secretare, salariate la firma
mea. Eu am considerat că astfel de lucruri nu
trebuie niciodată amestecate cu slujba, cu afa-
cerile, pentru că întotdeauna dăunează. Statistic,
s-a determinat că orice implicare de genul ace-
sta nu are decât un efect prost! De altfel, cali-
tatea dublă pe care o am, de om de afaceri și
de om politic, să știți că mă face mult mai pre-
caut decât, probabil, este un cetățean oarecare!”

„Nu cred că Românii
li trebuie o armată
extraordinar de puter-
nică în acest moment!
Am participat recent
la cea de-a treia
Conferință a Grupului
de strategie est-euro-
peană, care a avut loc
la Kiev. Am constatat
că realitatea din
Ucraina trebuie să fie
îngrijorătoare pentru
România, pentru că
este un stat vecin în
care se manifestă o
nesiguranță și o lipsă
de securitate care au
ajuns la niște cote
alarmante, care se
explică, în primul
rând, prin imposibila
adaptare a economiei
Ucrainei la cerințele
unei economii de
piață. Și la această
întâlnire a fost cât se
poate de clar că
Vestul european este
absolut nepregătit să
facă față unor astfel

de situații. Unul din reprezentanții Rusiei a supus atenției Grupului de
strategie concepția potrivit căreia statele care gravitează (exact acesta a
fost termenul) în jurul Rusiei și Ucrainei - țările baltice, Belarus, Moldova,
România și Bulgaria, să rămână în continuare în sfera de influență ruse-
ască! Și dl. secretar de stat de la MAPN Mircea Pașcu și eu am
combătut această idee, dar ascultându-l pe acești reprezentanți al parla-
mentului și guvernului rus, declarațiile zgomotoase și rocambolesce ale lui
Jirinovschi nu mai apar izolate. Sigur că acești reprezentanți sunt mai
puțin cunoscuți, dar declarațiile lor reprezintă, în fond, același concepție
globalistă și panslavă care se pare că caracterizează guvernul rus în
acest moment”.

DI Văcăroiu pricepe foarte greu!

„Cu dl. Văcăroiu am avut o experiență personală, jenantă, dar simțită ca
atare numai de mine, în momentul în care a participat la audierile comisiei
de anchetă privind fiota. Atunci mi-am dat seama că dumnealui este departe
de a avea această anvergură, departe de a avea cunoștințele necesare. A
fost foarte greu să-i explic dlui prim-ministru că un acționar, deci un deținător
de acțiuni la o societate, este proprietar al acelei societăți în măsura și în
volumul deținut în numărul de acțiuni! Acest lucru a fost o dificultate pe care
a depășit-o în cele din urmă, dar după lungi explicații din partea noastră!
Eu cred că România merită să aibă conducători mai buni decât are acum!”

„Ceea ce aș
vrea să-i ofer
soției mele, și în
mod sigur nu pot
s-o fac, este
liniștea. Fiecare
ne urmăm cari-
erele profesionale
destul de asiduă,
din cauza asta
aș putea spune
că nu avem, de
multe ori, puncte
de vedere
comune, în
chestiuni mai
ales de ordin
economic. Ceea

ce reprezintă o pierdere pentru amândoi, din '89
Încoace, este faptul că suntem din ce în ce mai puțin
împreună, ceea ce este valabil și dacă ne referim la
copiii noștri. Este din ce în ce mai puțin timp pentru a
sta împreună cu familia, pentru a trăi o viață de familie
normală. Este ceea ce aș vrea să-i pot oferi!”

Doamna Irina Luca, funcționar
al reprezentanței Băncii
Mondiale la București, împre-
ună cu un înalt funcționar al
acestei organizații.

„Criza societății naște vadimi!”

„O să vă surprindă, dar eu consider că și unul ca Vadim Tudor are drep-
tul la opinie politică! Sigur că nu mă pot pronunța în favoarea opiniilor politice
ale lui Vadim, dar are dreptul să-și exprime opiniile politice așa cum dorește.
Existența unui Vadim și a altora ca el are o singură explicație: este vorba
de criza societății românești care face să se nască asemenea monștri!”

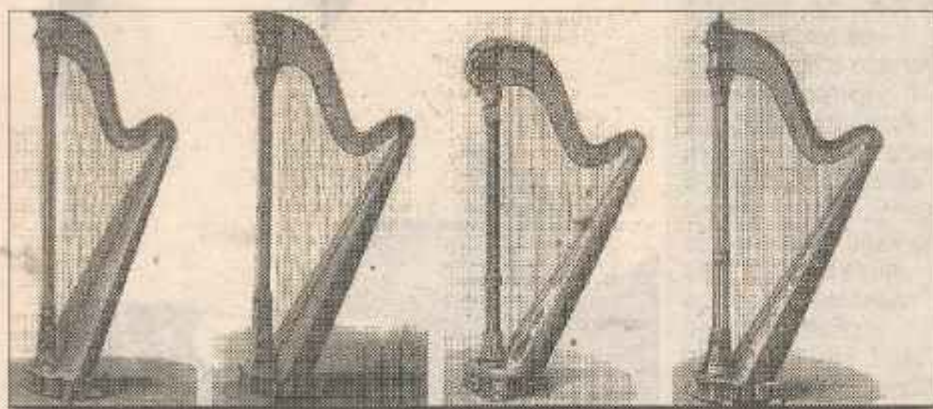

DI Raymond avea conștiința faptului
că guvernele trebuie „săpunite” încă
de pe când era copil!

Ioana, o minune de fetiță, este în clasa a
șaptea și negociază îndelung cu fratele ei,
Laurențiu, elev în anul I la Sf. Sava, acce-
sul la computerul teribil de atrăgător al
cărui proprietar este.

MUZICIENII ROMÂNI SUNT DE MULT ÎN EUROPA

În România există 25 de asemenea harpe rare

Ne tot străduim, de multă vreme, să „intrăm în Europa”, dar adesea, hazardul ne face să ne dăm seama cât de mult existăm, noi, românii, în conștiința semenilor de pe continent, firesc, fără ostentație, dar profund și definitiv. Uneori, tot hazardul face ca România să intre, dintr-o dată, în prim-plan - și totdeauna „pe ușa din față”.

Am trăit acest sentiment în zilele petrecute, recent, în Germania, unde am fost invitată să particip la simpozionul dedicat firmei Erard, manifestare conexată simpozionului Melodia în sec. XVII-XVIII - varietate sau confuzie?, ambele desfășurate la Institutul de cercetări muzicale Michaelstein. Au participat zeci de cercetători, pianiști, harpiști, directori de muzee ale muzicii din Germania, Franța, Spania, SUA, Noua Zeelandă, Elveția, Austria, deși firma Erard a devenit celebră prin pianele și harpele fabricate la Paris și Londra, deși Centrul Internațional Harpa (organizatorul principal al acestei manifestări) se află în Elveția, mass-media

internațională a fost reprezentată printr-un singur ziarist sosit din... România. Mă așteptam să găsesc o avalanșă de fotografii, camere video, reporteri, dar am fost singura care am filmat, am făcut interviuri, am înregistrat audio, fapt care l-a surprins și pe el prin ineditul situației. Mai mult, am adus din țară câteva materiale care au fost atât de neașteptate, încât dl Rudolf Frik, conducătorul Societății Erard și al simpozionului, a ținut să facă public, în comunicarea sa despre situația statistică a harpelor Erard în lume, faptul că în România există cel puțin 25 harpe de acest fel, inclusiv cea cu numărul 33, deci o raritate. Despre cele din alte țări s-a vorbit doar la modul general. După seria de comunicări, participanții m-au asaltat cu întrebări, descoperind că țara noastră a fost și este „în rândul lumii”.

Printre interpreții invitați s-a numărat și pianistul Alain Roudier al cărui bunic este român. Pentru a-și susține programul, și-a adus din Franța propriul pian Erard, pentru că muzica lui Haydn nu

putea fi cântată decât pe un pian 1790 (cel mai vechi pian Erard în formă de clavicin), contemporan cu compozitorul. La fel de firesc a cântat Reinhard Langnickel pe copia marelui pian în formă de clavicin oferit lui Beethoven în 1803, deci am ascultat Appassionata așa cum suna „în original”. Să adăugăm, pentru a întregi culoarea de epocă, lucrarea dedicată de Ployel domnișoarei Catherine Erard, cântată pe... instrumente Erard.

La o cafea servită în mănăstirea Michaelstein ce datează din sec. XIII, o pianistă din Viena mi-a spus, emoționată, că bunicul său a fost prieten cu Dinu Lipatti, că l-a cunoscut pe Enescu și că ea a crescut ascultând discurile acestora; mai mult, are acasă mlaful mării lui Lipatti, pe care o consideră fascinantă și unică prin expresivitatea ei. Artista a fost la București, a căutat partituri cu lucrări de Enescu dar... nici urmă. Ar da orice să poată cânta această muzică despre care vorbește cu exaltare. O tânără harpișă a exclamat: „România - sigur muzica lui Enescu - cine nu o cunoaște?”

Harpiștă din Noua Zeelandă și-a adus harpa Erard într-un microbuz, cu care, de altfel, va străbate Germania pentru a da concerte. Din România, am adus, în schimb, o casetă video cu un recital de muzică românească contemporană cântată pe o harpă Erard cu modificări unice în lume, realizate de un meșter român, ceea ce, iarăși, a făcut senzație.

Într-un fel sau altul, suntem „la noi acasă” în Europa și ar trebui să fim convingși de aceasta, cel puțin în plan cultural.

ANCA FLOREA ■

Mircea ELIADE: IMAGINI ȘI SIMBOLURI - Edit. HUMANITAS, 1994, 239 p., lei 2750

Conceptul de simbol a fost impus de voga psihanalizei. I-a revenit lui Mircea Eliade meritul de a fi revelat că, înainte de studiul inconștientului și subconștientului, simbolul, ca și simbolistica nonfigurativului, arhetipurilor magico-religioase etc. își au locul lor în mentalitățile primitive cu coeficientul de irațional propriu actelor omenești văzute sau nevăzute. Este un fericit prilej pentru publicul cititor să se pună la curent cu una din cercetările cele mai calificate să propună un sistem de corespondențe ce constituie o evaziune concretă și specifică spre lumea condiționată de climă, capacități economice, resurse metafizice, situații-limită.

Varujan VOSGANIAN: STATUIA COMANDORULUI - Edit. ARARAT, 1994, 205 p., lei 2400

Patru nuvele, de format diferit, mențin într-o zonă de relații curante atenția pentru condiția umană. Formula, curios lucru, e deschisă spre universul rural, abia mai încolo spre mediul citadin; de unde și senzația că Varujan Vosganian, povestitor înmăscat, știe cu precădere să fixeze condiția de existență a omului simplu. A omului ce privește la cerul înstelat ca la o forță sacră, transfigurat de stări primordiale. E, poate, un mod de a salva istoria înainte ca ea, istoria, să ajungă în impas. Ori să ne constrângă la revelații ce cad în istorie în stilul omului precristian, naiv, inocent, pueril, pe undeva dominat arhaic de viața cosmică, de ritualul biologic al anotimpurilor. Văd în autorul menționat aici naratorul prin excelență, un realist al momentelor capitale descantate fenomenal. Prin aceasta elasic și modern totodată, chiar și în umilința trădării deliberate a uneia din tendințe în favoarea celeilalte. Sudurile limbii, pe de altă parte, partaje la performanța structurării epice, dau farmec discursului său.

Florentin POPESCU: PE URMELE LUI VASILE VOICULESCU - Edit. Biblioteca Județeană „V. Voiculescu”, Buzău, 1994, 314 p., tiraj bibliofil

Micromonografie a unuia dintre marii prozatori și poeți inițiali, de un vitalism când păgân când cultic - înălțător, lucrarea lui Fl. Popescu insistă cu un fel de cod al dragostei spiritualizate peste subiectul ales, cel al literaturii unui artist de facund interes estetic. Artist verosimil, deși recurge - în registre diferite - la fabulosul popular, la senzațional și la fantasticul confluent celor două drumuri, V. Voiculescu îmbogățește ființa prozei noastre irigat de misticism primitiv.

Nadine GORDINER: OAMENII LUI JULY - Edit. PORTO FRANCO, 1993, 142 p., lei 400

Laureata Premiului Nobel pentru literatură pe anul 1991, scriitoarea sud-africană deplasează pe teren psihologic conflictul dintre albi și negri, localizând și individualizând la modul terifiant o dispută cu rădăcini prospectate politonic. Reușită, traducerea lui Petru Iamandy, probabil un debutant în domeniu, însă lăudabil pentru inițiativele sale stilistice și nivelul de armonie al ansamblului.

HENRI ZALIS ■

N.R. Rugăm editurile interesate să trimită pe adresa redacției exemplare semnate pentru semnatarul acestei rubrici.

Zâmbete gramaticale

MENOPAUZA LA BĂRBAȚI

□ Ieșirea din precocitate

Precoce fiind, mi-am dat seama, evident cu uluitoare ușurință, că... „fetele cu fetele, băieții cu băieții”. Dar asta a fost până la ieșirea din precocitate, când am constatat că e cam invers: eu, de fapt, alergam după Florica; Florica era-n dărdoră cu Buță; Buță se topea după Lenuța, iar Lenuța - ce credeți? - îmi dădea târcoale mie...

Și-am mai constatat eu, tot precocit fiind, că unele au rochii, sutiene etc., iar alții - pantaloni și n-au nevoie de sutiene; la ieșirea din precocitate am mai auzit de ovare, mens... etc. și îmi ziceam, scuipând în sân: fie la ele! să fie la ele!

Și uite așa am început să pricep apoi cam greu (Intrasem deja, într-un fel, în precocitate) că Natura (pentru atești) sau Dumnezeu - pentru credincioși - lăsase, dom'le, niște chestii care sunt tipice, nu se amestecă, nu se confundă, pentru că

nu ne lasă, cine credeți? O minimă cultură!...

Ideea mi-a dat-o un articol din revista FORMULA AS (anul IV, nr. 135, oct. 1994, pag. 6): SFATURI PENTRU BĂRBAȚI. CÂND AJUNGEȚI ȘI DVS. LA MENOPAUZĂ...

Speriat că sunt chiar toate năntoarse pe dos, mi-am zis: Nu se poate! Noi, bărbații, trebuie să luptăm până la... sânge pentru ce-i al nostru! Să nu ne lăsăm (chiar fără... manipulare!) târați în apanajul strict feminin, să ne păstrăm ce am câștigat prin seculare lupte biogenetice, care au durat nu numai „ce-ai făcut în ultimii cinci ani”, ci de când s-au separat sexele, să ne păstrăm demnitatea masculină!

Așadar, suna pe văr-mio-doctoru', mă mai uitai și-n oglindă (deh! la vârsta mea intri cam ușor în panică...), mă dusei la dicționar, și ce credeți c-am găsit acolo?

„Menopauză - zice Dexul la pag. 539, col. I - s.f.;

fenomen fiziologic complex, care constă în încetarea definitivă a menstruației la femei, ca urmare a încetării funcției ovariene”. Atâtea „încetări” și cele trei elemente definitorii subliniate m-au pus pe gânduri.

Doamnelor - mi-am zis, atâtea ani de comunism au șters nu numai „diferențele dintre sat și oraș”, „dintre munca fizică și munca intelectuală”, „dintre critică și autocritică” etc., ci și pe acelea dintre bărbat și femeie...

Nu-i rău, într-un fel. Au ridicat, cel puțin, femeia la rang. La rang al egalității cu bărbatul.

Asta este!

De acum nu ne mai speriem. Vom auzi de chestii ovariene la bărbați, de prostată la femei (etc., etc.) și canale seminale la doamne, ovare, ovule, uter și niscaiva trompe uterine la masculi, duduiile se vor trata de epididim și scrot, iar duduii vor avea... periodic

probleme cu glandele mamare. Și câte altele de-ai'd astea. Ca să nu mai vorbim de diatezele verbale: ei alăptează; ea este alăptată...

Bieții bărbați! au scăpat de milenara andropauză. I-a băgat „Formula As”... în menopauză.

Din titlu (puțin enunțativ, puțin interogativ) nu rezultă cu exactitate data intrării noastre în chestia cu pricina. Așa că trebuie să fim calmi, să nu intrăm în panică, ci să ne mobilizăm, să luptăm cu orice armă (în afară de sulite), să facem comitete, ligi, seraleuri și feseneuri, fundații (ba nu, fundații nu!) pentru a spune un NU hotărât acestui flagei ce ne-așteaptă: MENOPAUZA LA BĂRBAȚI.

ȘT.M. ILINCA ■

(În nr. următor: PARBRIZUL DIN SPATE sau JIGLERUL de la carburator)

Domnule ministru Sorescu, aveți dreptate!

CULTURA ȚINE DE ALTE ORGANE

Revista noastră s-a ocupat în numerele anterioare de fenomenele ciudate care se petrec la Ministerul Culturii. Am încercat să luăm legătura cu domnul ministru Marin Sorescu la sediul ministerului, aflat pe drum de redacția noastră. Domnul Sorescu era de negăsit: ba tocmai plecase, ba avea ceva important de lucru, ba nu era în dispoziția necesară pentru a da declarații presei. Eram cât pe ce să ne lăsăm păgubași, dar norocul ni l-a scos în cale, pe drum de seară, la recepția organizată de Ambasada Libanului cu ocazia Zilei naționale a acestei țări. Domnul Sorescu a avut amabilitatea să ne acorde, între două înghițituri de bere, un scurt interviu.

Ținem să atragem atenția că în răspunsurile pe care domnul Sorescu ni le-a oferit sunt câteva inexactități. De pildă, domnul Pavel Sușară nu a fost și nu este angajat al revistei "România Literară". De asemenea, datorită timpului scurt avut la dispoziție, nu am putut să punem domnului ministru niște întrebări care rezultau chiar din răspunsurile sale. Astfel, nu am reușit să ne dăm seama care este situația în care s-a pus dna Luminița Răuț (oare chiar trebuia să se lase violată de domnul Petre Sălcudeanu?) și nici în fața cui trebuia să o apere domnul Sorescu. Am dori să știm cine sunt artiștii care îl iubeau pe Ladislau Hegheduș. Mai trebuie precizat și că domnul Doru Mareș este un gazetar atât de slab, încât a fost mediat angajat în redacția

ziarului "Cotidianul".

- Mulți dintre cei care au fost dați afară din minister s-au plâns că au cerut audiență la dumneavoastră, dar v-ați făcut că plouă. Este adevărat?

- Nu, nu este adevărat. De la început eu m-am abținut de la schimbările în minister, asta însemnând o intervenție în destinul anumitor oameni. Eu am fost cel care a acceptat un minister așa cum a fost el și am crezut că pot să merg mai departe cu această echipă, care nu era formată de mine. După aceea a venit o reorganizare pe toate ministerele, după criteriile care nu sunt neapărat literare, și unii au trebuit să părăsească ministerul, de unii am aflat, cu regret, după ce au plecat. Poziția funcționarului în Ministerul Culturii nu e o poziție privilegiată. Sunt bani puțini, în

general au primit repartiții. Nu îmi place să schimb figurile din jurul meu, cu toate că am multe deziluzii din cauza ideii fixe că toți care sunt cu tine sunt prieteni.

- De ce au fost schimbați, în general, cei care au fost aduși de dl Andrei Pleșu și cei care erau membri ai unor partide din opoziție. Nu vi se pare că lista acestora coincide cu lista neagră aparținând unui cap al PRM, dl Mlica, apărută în presă?

- Nici vorbă! Pentru Pleșu am o mare stimă, e un intelectual de rasă. Nu-mi aduc aminte să ne fi certat cu el vreodată. Nu trebuie să ne luăm după zvonuri. Nu a funcționat nici o listă neagră. Tehnicienii care s-au ocupat de această restructurare, căci nu e vorba de epurări, de criterii ideologice, e vorba de pensionari...

- Dna Răuț sau dl Sușară nu cred că au vârsta pensiei.

- Nu. Ei aveau mai multe funcții: domnul Sușară lucra la "România Literară", doamna Răuț s-a pus singură într-o situație, ca să spun așa, delicată, în care nu am putut s-o mai apăr. Există o explicație pentru fiecare.

- Domnul Mareș, de la Biroul de Presă?

- Mareș e foarte slab gazetar, foarte neprofesional și e, cum să spun, o victimă a lipsei de orizont.

- Domnul Ungheanu este implicat politic. Din câte știm, schimbările au fost făcute de o comisie condusă de Mihai Ungheanu, ajutat de domnul

Butoi și de șefa de personal, fără știrea dumneavoastră. Este adevărat?

- Probabil că o comisie a lucrat așa, dar nu după criteriile politice. În ce mă privește, nu cred că funcționează la Ministerul Culturii o mafie politică interesată să înlăture pe toți cei care sunt de altă orientare. Chiar și acum, ministerul e foarte complex din punct de vedere politic și, în ceea ce mă privește, eu nefiind membru al unui partid, îi tolerez pe toți care servesc ideea de cultură.

- Cum vă explicați că au fost readuse în minister și promovate în funcții de răspundere, persoane care au făcut politică culturală ceaușistă?

- Hegheduș e un bun tehnician și cunoaște bine ministerul. Nu a fost un călău al culturii. Chiar pe vremea în care a lucrat, înainte de revoluție, era unul dintre cei simpatizați de toți artiștii și a găsit diverse modalități de a-i ajuta, într-un fel sau în altul, așa cum se putea atunci. Eu am semnale foarte bune în ceea ce îl privește și pot să-mi asum aducerea lui fără mustrări de conștiință.

- Mulți spun că este vorba de o recentralizare.

- Trebuie să ținem seama de restructurările care se fac în toate ministerele, care sunt restructurări de specialitate, deci, ținând de o anumită eficiență.

- Totuși, Direcția Monumentelor Ansamblurilor și Siturilor Istorice avea autonomie juridică.

- Avea autonomie, dar, din păcate, prost înțeleasă și prost aplicată. În sensul că banii pe care ministerul îi dădea pentru monumente ajungeau de cele mai multe ori pe direcții laterale.

- Aveți vreun caz concret?

- Foarte multe cazuri, dar astea țin de alte organe, sunt probleme, mă rog, presa a venit cu niște exemple, care, unele voiau să fie împotriva ministerului, dar au subliniat tocmai lipsa de eficiență a acestei comisii. Și să vă mai spun că în toate țările această direcție este strict sub controlul unui organism ministerial sau este chiar un minister aparte.

- Să înțelegem că desființarea D.M.A.S.I. nu aduce nici un pericol pentru patrimoniul național?

- Dimpotrivă, e un avantaj. Semnalele pe care le avem noi de la mănăstiri, de pe șantiere, sunt foarte bune. Noi sperăm să îi ajutăm mult mai mult așa, în condițiile astea.

LUCIA ȘTEFANOVICI ■
TOMA ROMAN jr. ■

Sindicatul Liber din TVR își schimbă tactica

Din multitudinea problemelor cu care se confruntă conducerea societății TVR, al cărei statut de provizorat tinde să se perpetueze sine die, cea mai importantă pare să fie mișcarea sindicală. Agitația din ultimele săptămâni, revendicările urmărite de Sindicatul Liber condus de Dumitru Iuga au vizat, printre altele, recompensarea muncii în zilele de sâmbătă și duminică pentru toți angajații chemați la lucru, nu doar pentru cei care realizează programele "în emisie".

Iată ce ne-au declarat doi dintre oamenii cei mai implicați în lupta sindicală. Mihai Cabel, vicepreședinte al Sindicatului Liber: "Indiferent de faptul că angajatul TVR este convocat la muncă în timpul său liber 2 ore sau 200 de ore pe an, el trebuie

Administrația va fi forțată să semneze vechiul contract de muncă

să fie plătit. Deci, nu doar cel care este în mod direct în emisie, pe post, sâmbăta ori duminică. A trecut vremea muncii voluntare. Dar, din păcate, nucleul nostru sindical mai are nevoie de oameni puternici, decizi, care să nu se teamă de represalii, care să susțină pe față, curajos, drepturile salarialelor."

Doru Dragomir, foarte activ în munca de propagandă sindicală: "Conducerea TVR este slabă, face concesii, dar nu toți colegii mei își dau seama de acest lucru. Cu siguranță, vom câștiga lărași tratativele, pentru că noi nu renunțăm la ceea ce ne-am propus."

Noua tactică a Sindicatului Liber urmărește să sprijine acțiunile revendicative, reparticiparea nemijlocită a tuturor, să nu se mai bazeze doar pe individualități, pe membri separați. Se speră ca, astfel, să crească eficiența tratativelor cu conducerea TVR.

Zilele acestea sunt programate discuții pentru un alt contract colectiv de muncă. Numai că zvonurile îngrijorătoare care se vehiculează în rândul sindicaliștilor lui Iuga vorbesc despre un proiect gândit de guvern, un proiect care

să pornească de la zero, deci în care o mare parte din drepturile câștigate până acum vor fi diminuate. Iată câteva dintre aceste drepturi amenințate în noul contract colectiv de muncă: salariile vor fi așezate după griilele bugetarilor, sporul de vechime, sporul de muncă grea, durata concediului de odihnă, săptămâna de lucru va fi extinsă de la 5 la 6 ori chiar 7 zile, sporul de ore suplimentare. De asemenea, surse ce doresc să-și păstreze anonimul afirmă că unele drepturi nu mai figurează deloc în proiectul contractului colectiv de muncă, printre acestea numărându-se concediul suplimentar, prima de vacanță, sporul de condiții deosebite pentru operatori, ajutoare în cazuri de deces, căsătorie, bilete de odihnă.

În fața acestor amenințări concertate, soluția momentului la care se gândește Sindicatul Liber ar fi aceea de a determina administrația TVR să semneze vechiul contract de muncă, cu anexele referitoare la indexarea salariilor și sporul pentru sâmbete și duminici de 100%, ce au fost deja negociate.

ADA NICOARĂ ■

O excelentă comedie - western - MAVERICK

După obiceiul american de a readuce, periodic, în actualitate figuri legendare ale istoriei, regizorul Richard Donner reia povestea unuia dintre cei mai îndrăgiți eroi ai Vestului sălbatic, Bret Maverick, un coșcar simpatic și aventurier romantic incorrigibil, pe care i-l încredințează spre interpretare lui Mel Gibson. Alături apare Jodie Foster într-o creație actricească de zile mari. Spectatorul este martor al unui adevărat maraton (filmul durează două ore, trenând puțin în prima parte), străbate peisaje spectaculoase, de reclamă turistică, savurează poantele de calitate și, alături de personaje, se amuză cu acest western-comedie, pigmentat cu de toate, numai pentru a ajunge să participe la faimosul concurs republican de poker.

Nu ni s-a mai întâmplat de mult să vedem pe ecranele noastre un western atât de minuțios făcut, e drept că ușor în afara rețetelor, dar care binedispune și cucerește publicul. Întreaga echipă de realizatori s-a distrat făcând acest film, toată lumea juca poker, mai în glumă, mai în serios; imaginea, excelentă, aparține lui Vilmos Zsigmond, canavaua scenariistică lui William Goldman, iar scenografia lui Tom Sanders și costumele creatoarei April Ferry. Muzica lui Randy Newman a avut partea ei de contribuție la succesul filmului. De fapt, trebuie remarcat că toți membrii echipei sunt personalități, cu multe premii în palmares, cu o recunoaștere mondială.

ADA NICOARĂ ■

Texte sub lupă

**SA
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
O
P
Q
R
S
T
U
V
W
X
Y
Z**

Stimate domnule Alex Ștefănescu,

Vă mulțumesc pentru gestul de a-mi publica unele din încercările trimise și de a scrie câteva rânduri despre ele și despre mine. Poate că acest gest se va dovedi cândva a fi fost foarte important, ba chiar (de ce nu?) glorios. Pentru că el vine după perioade de mari dezamăgiri (care, culmea, nu au fost precedate de nici un fel de amăgire) trăite de mine. În plus, el mă va ajuta probabil să trec de răsăpăntia (închidere/deschidere, deliciul anonimului/bucuria rostirii) la care m-am oprit de multă vreme. E foarte posibil ca anonimul să nu fie soluția pură a unei adevărate creații sau mai bine zis a elaborării unei adevărate creații. Uneori e nevoie să mai și strigi, măcar pentru a te auzi tu însuși, că să fii sigur că mai există.

Vă mulțumesc încă o dată,
Cu stimă,
Andrei Negru
Timișoara

● **LIVIU EPURE, Hunedoara.** „Când a-ți publicat atâtea oribilități, putea să încapă și o povestire ca a mea, de altă natură, măcar pentru originalitate”.

N-aveam cum, pentru că sunt foarte exigent. Public numai oribilități și nu fac nici o excepție de la această regulă.

În altă ordine de idei, vă stătuiesc ca în timpul dv. liber, atunci când nu sunteți absorbit de scrierea unor povestiri „de altă natură”, caracterizate prin „originalitate”, să studiați și limba română. Chiar în citatul pe care l-am reprodus din scrisoarea dv. apare o jenantă greșală de ortografie („a-ți publicat” în loc de **ați publicat**). Iar undeva, mai jos, folosiți cu dezinvoltură un agramatism despre care credeam că a dispărut din limbă română actuală („o monstru de bun-simț” în loc de o **monstră...**).

● **ANDREEA GROSZMUK, Timișoara.** „Am aproape 17 ani și sunt elevă la Liceul de Muzică «Ion Vidu». Pentru că mă consider condiționată de impactul cu Nichita Stănescu, vă trimit o lucrare pe care i-am dedicat-o. Am rescris-o de cinci ori și acum se numește, tot provizoriu, «Caleidoscop cu mâțe cenușii»”.

„Lucrarea”, cum o numiți dv., trebuie considerată doar un exercițiu de stil. Este scrisă ingenios (maltrată) pervers cuvintelor și se bazează pe o serioasă pregătire intelectuală (surprinzătoare la vârsta dv.), dar nu emoționează:

„Apoi, privind mai atent, văzu că piscul era bont ca un ou de struț, se zări pe sine călare ca prins într-o jucărie cu cupolă în care ninge după ce-o întorci, sau ca într-un tranuleț: lipit de geam, panoramând, depășind în false stații spectatorii înălțării sale, vitali.”

Contemplă retrospectiv cât îl costase permisul de acces, câtă ocnă această exclusivitate, și remarcă resemnat că trecea prin bucla terminusului, idee prea frecvent”.

● **DAN PLEȘA, Hunedoara.** Jucării lirice - așa ar putea fi numite poeziile dv. lat-o pe cea care mi s-a părut cea mai simpatice:

„Luna/ a fost furată de un / balaur maniac/ Și degeaba Făt-Frumos/ a mai scos-o/ din amoniac./ Căci luna/ a devenit cel mai/ căutat afrodisiac” (Degeaba)

Și mi-a mai plăcut una, care nu numai că amuză, dar și îndeamnă la reflecție:

„Omul a uitat să zboare/ spuse porumbelul/ A uitat să încote/ spuse pește/ Și a uitat să meargă/ adăugă leul. Ha!Ha!Ha! sâsăi șarpele./ Ce știți voi/ plecând umăr la umăr/ cu omul”. (Avansare)

Este drept că asemenea texte nu fac o mare literatură. Dar prefer ca un autor să scrie bine într-un registru minor decât să atace fără vocație zone mai grave ale creației. Aștept și alte scrisori de la dv.

● **DOLLY OPRÎȘAN, Constanța.** În locul unor lungi confesiuni în care tot definiți și redefiniți atitudinea dv. față de

mine, trimiteți-mi, mai bine, texte literare.

● **ANDREI NEGRU, Timișoara.** Sper să nu considerați o indiscreție faptul că reproduc, în acest număr, scrisoarea dv. Mi s-a părut că tratați în ea - concis, elegant - un subiect care interesează pe mulți și anume necesitatea ieșirii din anonim. Într-un vltor apropiat vor apărea și poemele **geneză (ochi unu)** și **eucaliptica**. Vă rog însă (prozaic) ca de acum înainte să vă dactilografați textele.

● **IOANA SANDU-LIS, București.** Am citit cu plăcere **File de Jurnal cu doi ochi fosforescenți**. Aveți vervă și știți să-l captivați pe cititor, povestind pe un ton vesel întâmplări desprinse parcă dintr-un coșmar. Totuși, volubilitatea dv. (specific feminină?) merge uneori prea departe și se transformă - iertați-mă - într-o păiăvrageală.

Trebuie să rescrieți textul, să-l faceți mai „strâns” și implicit mai enigmatic. Vă sugerez să luați ca model (ceea ce nu înseamnă să imitați) nuvela lui I.L. Caragiale, **La hanul lui Mânjoală**, care are un subiect asemănător.

● **DAN BĂLĂNESCU, Pitești.** Așa este, am întârziat cam mult cu publicarea măcar a unui episod din peripețiile candidului, pitorescului și înduioșătorului dv. personaj, Norocel Buxbaun. Îmi voi repara în curând greșala.

● **OCTAVIAN BAHRU, Botoșani.** Povestirile **Păpușa mecanică** și **Lupoalca** sunt romantice și melodramatice, astfel încât nu pot fi publicate. Aveți talent de povestitor, dar

ca să-l puneți pe deplin în valoare trebuie să vă completați educația estetică.

● **FLAVIA-CORINA MITROI, Filiași, Dolj.** Scrieți cursiv, cu un stilou care alunecă perfect pe hârtie. Însă reprezentările dv. poetice sunt convenționale:

„Ca și atunci se scurge râul/ ca-ntotdeauna norii pribegesc/ povestea lor o știe numai grăul/ sub care neuitații odihnesc./ Ca și atunci, se-aud pe înserat/ rătăcitorii lupi din riturile gete/ din doine vechi, copiii au furat/ frumoșii feți cu soarele în piele”. (Dacia)

Vă lipsește ceea ce mărturisea Șerban Cioculescu într-un interviu că i-a lipsit toată viața: puțină nebunie.

● **VASILE CÎMPEANU, Piatra Neamț, EUGEN MARTIN, Arad, MIRON GHEORGHE, Timișoara, DORU BĂLĂNOIU, Ineu, Arad, ROXANA ICHIM, București, ȘTEFANIA-DIANA NAGEL, Ștef, Bihor, VALENTIN DOBRESCU, Alexandria, Teleorman, ION VASLUIANU, București, MARICICA MARCIUC, Iași.**

Mai aveți de făcut un singur pas ca să deveniți scriitori. Un pas mic pentru dv., un salt uriaș pentru istoria literaturii!

● **CONSTANTIN COSTIUC, Botoșani, MAXIMILIAN ȘOROBETE, Cluj, EUGENIA MARCHIȘ, București, V.A., Timișoara, MITICĂ MUNTEANU, Pitești, S.A.I., DOMNIȘOARA, Brașov, HORIA CATARGIU, București, ION PASCU, Slobozia, BOGDAN DUJĂ, Calafat, MIRELA-DESDEMONA BALACI, București, BARBU PODEANU, Pitești, VINTILĂ CARAGHEORGHE, Bala Mare, ANICA S. VIDRARU, Giurgiu, MIRCEA ȘCHIOPU, Deva.**

Trebuie să-l citez pe Lenin (cu riscul de a primi felicitări din partea lui Ilie Verde): „Învățați, învățați, învățați!”

Cele mai originale scrisori

Domnule Ștefănescu,

În numele dragostei, vă implor! Eu, un sărman student cu inima furată de suprema forță numită frumusețe, cu ochii plânși de atâtea așteptare, cu mâinile zvâcnind de neliniște și dorință, cu toată puterea-mi vitală părăsită undeva pe tărâmul gândirii, cu sufletul trist și corpul-mi fierbinte, vă rog, vă implor, domnule Ștefănescu (nu-i vina mea că aveți un nume așa de prozaic), vă cad în genunchi, doar pentru a da viață chemării mele disperate către aceea ce poate fi salvarea sărmanei mele vieți. Sunt foarte trist, de o tristețe nepământeană, o tristețe înfloritor de dureroasă, pe care doar un zâmbet zeiesc ar putea-o păli! Sunt total lipsit de noroc, chiar dacă, strigându-mă, ați putea crede altfel, iar suspinele mele tânguite din această scrisoare ar putea săvârși minunea așteptată de atâtea ani, mi-ar putea-o aduce pe ursita inimii mele! De aceea,

domnule meu, dați la iveală lumii întregi plânsul meu jalnic, dați de știre alesei mele suferințe mea adâncă! Și, de veți face astfel, fie ca întreaga iubire a lumii, afară doar de partea mea, să fie a dumneavoastră de-a pururi!

Plin de speranță, N - 1 B Pitești
P.S. Deși mă cunoașteți, n-am vrut să abuzez de influența mea ca figură publică.

Stimate domnule Alex Ștefănescu,

Mă numesc Cel din Ceață - zis Constantin Cîmpeanu, pe numele adevărat, Neculai Cîmpeanu.

Sunt truditor la căile ferate, cugetător prin voia Domnului, fiul lui Vasile al lui Constantin, al Mariei Smarandei, al unei fericite întâmplări, al toamnei bogate-n imagini, în aur și clopote, în depărtate, nesperate insule.

De ce scriu? Probabil este un gest disperat de iubire.

Să-i zicem nevoie de fericire.

Am studii generale și lecturi întâmplătoare. Mi-aș zice autodidact dacă nu mi-ar fi rușine să-mi fie.

Îmi displace profund să fiu considerat un tip serios și mă doare când descopăr că cineva este mai sincer decât mine. Dacă sunt întrebat ce părere am despre poemele ce le scriu, închipuiți-vă că mă scotocesc înfrigurat prin buzunare, scot la iveală tot felul de hârtii și hârtiute, în sfârșit, în mâna dreaptă, ridicată deasupra creștetului, arăt o scoică superbă și zic:

dacă priviți bine,

mărul acesta e pară

dacă nu, s-ar părea că e prună...

P.S. Să fiu al dumneavoastră, cu drag, dacă nu era cât pe ce să renunț. Dar lucrul dracu' - credeți că mă pot abține să nu citesc „Mașina de scris”?

Așa că, iată-mă-s!

Cel din Ceață

Petroșani

Important pentru toți corespondenții

■ Textele dv. trebuie dactilografiate sau măcar scrise citeț. Dacă sunteți optimiști, trimiteți-mi și o fotografie și un curriculum vitae.

■ Nu există restricții în ceea ce privește genurile. Îmi puteți expedia deci poezie, proză, teatru, critică literară etc.

■ Textele cele mai valoroase se publică - integral sau parțial, în funcție de spațiu - în cadrul rubricii **Mașina de scris**. Cele publicate candidează automat la premiul de (cel puțin) 1.000.000 de lei care se

acordă în fiecare an, la 1 noiembrie.

■ Mai există un premiu, oferit de Editura Universal Dalsi din București: publicarea unei cărți. Numele autorului desemnat să l se publice o carte va fi anunțat la 1 martie 1995. Câștigătorul va fi ales tot dintre corespondenții rubricii **Mașina de scris**.

■ Aștept plăcurile de la dv. pe adresa: Alex. Ștefănescu, la revista **Flacăra**, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, 71 341 București. Întrucât rubrica **Mașina de scris**

rămâne singura cale de comunicare dintre noi, vă rog să faceți un (mic) sacrificiu bănesc și să vă abonați la revista **Flacăra**.

■ Să nu credeți că fac reclamă mascată, dar vânzarea presei la liber nu funcționează bine în România și există riscul să nu găsiți revista la chioșcuri sau pe tarabe. Am planuri mari în legătură cu această rubrică, vreau să-i susțin până la capăt pe autorii talentați și ar fi păcat să eșueze totul din cauză că nu v-ați abonat la timp.

Un poet, o poezie

Logică

Când logica moare,
sângele curge spre moarte,
Pământul se rupe de Soare
și se-nfrățește cu Marte,
norii sunt leagane pentru
vise de pace,
computerul stă chiar în centru,
tace și face,
nici firului umed al ierbilor
nu-i merge mai bine
privit cu silă de cerbilor
nevrotici, sedați cu buline.

BORIS MARIAN
București

crede

eu cred în cucurigi albaștri
desenați de copii pe asfalt
în inșirul căzuți sub mese
la birt

cred în entuziasmele ploii
în prostul satului
în democrație poezie superbă

cred în inima albastră roză fistichie
în darul pământului

pământului pământului pământului

la uite cum mă rotesc
îmi râde soarele-n față
în vulcan în ghiță

ay de atomi sângeri
cum să nu cred
cum să nu scriu

până dincolo de repere
foarte emotiv
div costeliv
eu cred în cucurigi albaștri
desenați de copii pe asfalt

NECULAI CÎMPEANU
Petroșani

Daniel Bănuțescu

portret cu Nicoleta

Citind pagini din romanul său
întinde câte un picior, o mână
într-un angrenaj roz, nemșcat
pe vârful unui val.
Trupul lui nu e din cele destinate
răstignirii.
Din când în când se întrerupe
scotându-și capul, arătându-și dinții
din cortina frazelor orizontale.
- Nicoleta, vei stârși la închisoare,
fedesenisto.
Ochii lui devin mingi verzi ce-s
fugărite
pe o masă de tenis bogat comparti-
mentată
nu doar clasicele jumătăți
ci cu pereți înalți în labirint.
Dar Daniel citește mai departe.
Când mingile ies din teren
o privește pe Nicoleta (răde):
- Dan Pavel să-i scrie lui Lileanu:
„Draga mea Li...”
Capul lui Bănuțescu nu ar suporta
aureola
sau aureola lui e chiar conturul feței
(oricum i-aș așeza-o, s-ar prăbuși în
chip,
s-ar contopi cu el.)
Visează Nicoleta - Dan Pavel e al
ei,
cel mai bun eseist, cel mai bun
poet.
Galop mărunț al prozei pe care o
citește Daniel
Și totuși ies scântei: se calcă pe o
idee (nașterea ei).
Nicoleta plânge: m-a dat în judecată
Dan.
I.F. (personajul din roman) a tresărit
îndurerat.
Daniel nu observă:

- Trebuie să răzi pentru motivele lui
de divorț.
Citește înainte.
I.F. vrea să plece din roman.

ALEXANDRA VOICU

Poveste

A fost odată un om
care a murit
... Și s-a terminat povestea.
FLORENTIN SMĂRÂNDACHE
Phoenix, SUA

Raport de companie

Pentru că l-am prins citind poezie
După stingere, raportează cu onor
Pe soldatul Avramescu Ilie
L-am băgat la arest, domnule
maior.

„Foarte bine, caporal Berbecel,
că zău, vorba generalului Basta
Ce s-ar alege de instituția asta
Dacă toți ar face ca el?”

SPIRIDON POPESCU
Târgu Jiu

Poetul e și el un luptător

De-ai fi un împărat, la curtea ta,
Aș încerca să fiu primită negreșit;
În bibliotecă-aș fi bibliotecară,
să șterg de praft, totuși tău iubit.

Tu conducând o împărăție vastă,
Ai fi-n secret, poet și filozof.
Să-ți fac pe plac, Lumină-Voastră,
Te-aș asculta, tăindu-ți un cartof.

Sustras în zori, din nobila-ți cămară,
cartoful l-aș tăia în cuburi mici
Și aș risca a fi dată afară,
Din largu-ți cerc de principii și amici!

De ce visezi un împărat-poet
Și nu strateg viteaz, cuceritor?
Un suflet nobil, nu un indiscret,
Poetul e și el, un luptător!

Un împărat domnind numai în pace,
Ar fi un ideal promis de zei!
Ciupește-mă, înțepă-mă cu ace;
Mi-e silă de minciuni și de mișei!

Nu vreau să plec din țara mea
natală!
Deși suport cu greu ce se petrece;
În vis, o împărăție ideală,
Ar fi fântâna cu o apă rece...
Ce ar trezi din amorțire, nași!

O, împărate, cum să-ți intru-n grații?
GEORGETA LAZĂR
Oradea

(memoriei bunicii mele, Sofia)
bunica mea e poate greierul acesta
frumos, stă și cântă la
marginea crucii de lemn pe care
numele ei este singurul
vers - sofia - niște vioarele și chiar
sapa ce îl păstrează luciul
măinilor stau rezemate pe movița
de pământ, eu
îi citec poeme din emily dickinson
într-o liniște ce ne
unește deplin, o pasăre își trece
pentru o clipă umbra prin
înțelegerea noastră dar sensul ei
adâncește unitatea, iar dacă
se-nclină larba de vânt e-un semn
în plus că vântul e-un
vers și faptul că mă-nțir este efec-
tul depărării, casa bunicii
se vede bine din deal deși e mai
mică decât norii și
chiar puțin umbră de plâns, în
secretul nostru poate
întra doar dragostea cum vântul
acesta în cartea lui dickinson
ce e grozav e că suntem morți cu
această putere
cu care suntem vii, a înflorit liliacul
pe gardul cimitirului
cu o nepăsare dumnezeiască, cei

bogați au vopsit cu bronz
literele de pe marmore, cei mai
săraci au
vârșit crucile de lemn ca pe niște
pomiori, femeile bătrâne
se cântă și tricotează frumos, doar
noi pare că
tăcem altceva, în luciul sapei bunica
destace batista
scotea doi bani albi și mi-i așează
pe pleoape,
banii sunt reci și stemele lor nu-mi
par cunoscute
dar poate că vântul a încurcat
paginile cărții...

ION CHICHERE
Reșița

Poetii și lumea cea mare

Dar veniți odată și convingeți-l pe
poet
că-l incredibil de aproape ziua
când le va crește pe cuvinte
puf de piersică al unei adolescențe
târzii

și cine se va apropia fără masca
unei prejudecăți
va simți miresma unei livezi
intensive pe rod
și va mușca lacomă din el
înșăși moartea înfricoșată de-atâta
poftă de viață -
"poftă bună, să trăiți!" - vor zice
poetii înghițind în sec
ca niște fântâni trecute prin tulpina
unei pădii,
noi de aceea suntem aici ca să
vedeți
cum între alb și negru
prezentul e de culoarea lupului
încolțit,
ca să vedeți că n-avem noi atâtea
lacrimi
câte virgule se pun între subiectul
emoției

și predicatul unor trăiri de prisos,
că n-avem noi atâtea migrene
câți oameni scuipe îngrijorați
contra tălmășului nevolnic din ei
și că înșăși plăcerea mișelească
de-a ne închiri de mândrie
arată că ne-a clupit pliscul de uliu
al unei metafore -
"poftă bună", vom zice în cor, ce
inimă mare aveți
că i se aud bătăile și din gaură de
șarpe
(ca și din miele de găuri de la
gloanțe)
noi de aceea suntem aici
cu pieptul umflat de drojdia
sincerității
și cu fețele supte ca partea din
mijloc a unui mormânt,
de aceea ne aflăm, ca să fim
arătați cu degetul
că uite, țara e bogată în poeți
și au acești sentimente
ca alții bani de-nțors cu lopata
iar bodyguardii lor sunt uriașele griji
(Încât sunt și pândiți ca niște focuri
sacre)
de aceea mirosul de suflet ars se
simte
și din alte pustietăți
unde cactușii înfloresc în miez gri
de visuri polare,
de aceea or să se întrecă în
curând
integrității poeți cu restul lumii
și lumea cea mare, colosală cu res-
turile de poeți -
convingeți-l, așadar, că-i
Incredibil de aproape ziua
când le va crește pe cuvinte
puf de piersică al unei adolescențe
târzii, imorale de târzi:
și-aproape mortal de morală,
convingeți-l pe poet
că viața și moartea sunt strani
amănunte
pe care - din fericire -
uită că (generoși ca zvezecii)
le-au risipit (...)

ALEXANDRU SFÂRLEA
Oradea

Pieter Bruegel cel Bătrân - Turnul Babel

timidă umbră bate inima mea
la porțile siderante ale misterului
visez în univers aidoma seminței
în răcoarea de naos a mărului

până și neaua crinilor poate
preface-n corali ale sângelui unde
dar sunt universului ceea ce scoldii
ți e peria pe care-o ascunde

în univers visezi aidoma seminței
sunt gîfuit de univers mereu
- cu o tandrețe care doare mult -
să-l stau pe înclat lui Dumnezeu

OVIDIU BĂJAN
Hunedoara

Agglomeratie

Niciodată până acum nu s-au mai
pomenit atâtea lucruri unul lângă
altul.
Niciodată până acum un om nu și-a
ținut pumnul în gura altuia, peste al
cărui ochi
se înghesuiau metri de panglică
neagră
și-n inima cărula cereau dreptul
de a locui
vreo douăsprezece gloanțe.
Niciodată până acum cărămizile
nu s-au clădit peste florile
care creșteau printre coastele ani-
malelor
afiate încă în agonie.
Niciodată până acum cineva nu și-a
închiriat
spațiu de depozitare a ideilor sale
în alto-minți mai puțin
neliniștite.
Niciodată
până acum
gândurile noastre
n-au fost atât
de înghesuite

OVIDIU-GHEORGHE RUȚA
Tureni, Cluj

De la stînga la dreapta

obligăția cetățenească de a-mi lua
viața în mâini îmi revine periodic
fac atunci la rezezeală un bagaj
mare din care se scurge penibil
ca o floare presată laba albastră a
zeului, amprenta mînjită a celor
o sută de buze pe geam, fotografia
color de la nunta mereu mă
încutcă,
promisiunea de a merge tot înainte
s-a spart, cea mai drastică replică
a mamei a pătat definitiv fața
de masă cu motiv popular...
Doamne, în afata dezordine,
hai mai bine să urmărim
fără consecințe imediate
Marea Plimbare a norior
de la stînga spre dreapta,
de la stînga spre dreapta,
de la stînga spre dreapta...

ANA DARIAN
Slatina

MASSIVE DE SCRI

Pagini realizate de
Alex Ștefănescu

HUGH GRANT:

"Fidelitate, da... căsătorie, nu!"

Hugh Grant a fost marea descoperire a acestei veri cu ocazia succesului cinematografic **Four Weddings And A Funeral**. S-a dovedit totodată o revelație în lumea comediei căci actorul alături umorului său un fizic răvășitor... Unde oare s-a ascuns până acum Hugh?

Hugh trăiește în inima Londrei și e evident cât se poate de britanic, adică are clasă, șarm, umor și mîrgă. Fiul unei profesoare și al unui vânzător reconverșit la artă dramatică, Hugh a luat foarte natural drumul Universității Oxford, unde obține cu brio o diplomă în literatură engleză. Immediat după studii, Hugh, deja atras de actorie, se lansează pe scenă dar teatrul îl lasă rece. „Mă plictisise să petrec ore în șir imitând copacul bătut de vânt”, explică el, de unde rezultă că a renunțat de la primele încercări.

Propune colaborarea sa unor reviste satirice și ajunge să lucreze ca scenarist la televiziune, după propria lui părere o meserie care te îmbogățește spiritual, dar te epuizează nervos! Nimereste astfel pe platoul realizatorului JAMES IVORY care îl va da șansa în cinema: obține, în 1987, rolul lui CLIVE în MAURICE... De atunci și-a multiplicat rolurile de refut al sexualității joacă rolul soțului confuz în **Luna de fier** al lui Roman Polanski, apoi al îndrăgostitului stângaci în **Patru căsătorii și o înmormîntare** și va putea fi văzut ca moralizator ecleziastic în SIRENS, alături de fermecătoarea Elle McPherson. Însă stărușul e departe! Hollywood-ul continuă să-i facă ochi dulci și proiectele stau maldăr pe biroul lui. I s-a propus chiar rolul lui

James Bond! Ceea ce Hugh Grant consideră că e greu de făcut pentru că el nu se ia niciodată prea în serios.

Viața sa sentimentală, în revanșă, e cum nu se poate mai serioasă! Hugh este îndrăgostitul perfect după unele păreri: fidel și afectuos... cu Elizabeth Hurley, o tânără actriță cu care e prieten deja de 7 ani! După spusele lui, până acum a rezistat tuturor tentațiilor de a o înșela.

De ce nu se gîndește atunci la căsătorie? Pentru că ideea de a trăi „la strămtoare” cu o altă persoană e insuportabilă pentru el! Astfel, Hugh trăiește în capitala Angliei, iar logodnica sa la Los Angeles. Și dacă totuși se va întîmpla să-și împartă viața cotidiană, i-ar plăcea să locuiască împreună cu ea într-un castel, pentru că cei 6 (!) copii ai săi să aibă fiecare câte o aripă unde să se retragă în caz de dispută!

Deci, frumos e, inteligent e, cultivat e, plin de umor e, ca să nu mai punem gropițele și ochii albaștri! Are oare vreun defect? Poate modestia! Îl stresează afluența de scenarii și refuză să fie comparat cu marii actori englezi care l-au precedat. Cât despre calitățile sale de actor, dacă ar fi să-l credem pe realizatorul filmului **Four Weddings And A Funeral**, posedă o uimitoare dexteritate verbală și e gata să refacă o scenă de câte ori e necesar. Deci are și răbdare, o calitate rară și de care sperăm să nu avem și noi nevoie așteptînd un nou lung metraj care-l va avea ca protagonist.

RAY și ANITA, într-adevăr 2 UNLIMITED?

Nu, nu e vorba despre eventualitatea unui fals, cei doi sunt foarte adevărați ca și vocile care le foarte aparțin! Întrebarea se referă la longevitatea lor în timp și mai ales la durata succesului și nu pentru că ar fi în pană de tani, ba chiar din contră. De fiecare dată când lansează un nou album, majoritatea titlurilor acestuia se transformă în hituri care tronează în fruntea clasamentelor. De la începutul carierei lor, au vîndut, peste tot în lume, mai mult de 15 milioane de discuri!

Primul lor album, **Get Ready**, îi consacră imediat în 1992. E disc de aur în Australia, de platină în Canada, de argint în Anglia și de

dublu platină în Coreea! America declară foarte repede duo-ul Best Dance Artist 1992. **Get Ready For This**, **Workaholic**, **The Magic Friend** sunt dansate non-stop.

Al doilea album, la fel de bine apreciat, **No Limits**, în 1993 își răspîndește exploziunile: **No Limit**, **Faces**, **Tribal Dance**, **Maximum Overdrive**. De data aceasta toată planeta e la picioarele lui Ray și ale Anitei, părerea excelentă e unanimă în țări foarte diferite între ele: Finlanda, Israel, Islanda, Hong-Kong sau Indonezia.

Provocarea lor în 1994 se numește **Real Things**, un album despre care unii, înaintea apariției lui, erau scep-

tici. Părea imposibil ca 2 UNLIMITED să reziste cu același statut de bombe dance. Și totuși... CD-ul în-gurează deja printre primele 5 hit-parades din Belgia, Danemarca, Finlanda, Germania, Țările-de-Jos, Suedia, Elveția sau Marea Britanie. **The Real Thing** a subjugat irevocabil, iar cel mai recent single **No One** le îmbunătățește chiar imaginea, dovedind posibilitatea abordării, cu aceeași priză, și a altui stil decât techno. Nu le mai rămâne, se pare, decât să-și găsească succesori demni la ceea ce se poate numi 100% câștigător!

BUCUREȘTI 96,1 FM
IAȘI 92,0 FM
CLUJ 89,8 FM

PLOIEȘTI 92,8 FM
SIBIU 91,8 FM
CONSTANȚA 91,1 FM

Celine Dion se căsătorește

Până acum 5 ani, CELINE DION era necunoscută în afara Quebec-ului ei natal. Astăzi e un superstar internațional. Cea mai mică dintr-o familie de 13 copii, a început să cânte de la 13 ani și n-a avut niciodată o viață normală. La vîrsta la care fetele se gîndesc la distracții și la flirt, ea a trebuit să-și supravegheze vocea, aspectul, să-și respecte orele de somn... După ce a cântat dragostea imposibilă cu „Ziggy”, Celine a lansat două albume, unul în franceză „L'amour existe encore” și altul în engleză „The Colour Of My Love”, acesta din urmă fiind fructul colaborării cu compozitori renumiți. Primul single „The Power Of Love”, reluarea marelui succes al lui JENNIFER RUSH, n-a făcut decât să demonstreze încă o dată calitățile vocii sale puternice, pline și calde și curajul de a înfrunta inevitabila comparație cu cea care a interpretat piesa

În 1984 și care va rămîne un etalon. Celine a anunțat recent viitoarea căsătorie cu managerul ei RENÉ ANGELIL, care a descoperit-o când avea 13 ani. Dacă mult timp au fost foarte discreți, acum nu-și mai ascund sentimentele. „Think Twice”, recentul ei single, care se află foarte bine poziționat în UK-list, nu vrea să sugereze intenția ei de a reveni asupra deciziei luate, pentru că Celine s-a declarat foarte hotărâtă: vrea să fie fericită și să aibă mulți copii!

Pagină realizată de
DOINA ENE ■

Sunteți pe mâini bune!
Proiectele firmei de TV- cablu
KAPPA urmăresc să vă asigure un
serviciu absolut ireproșabil!

Pentru week-end v-au pregătit comedii și filme sexy

Televiziunea prin cablu Kappa, pentru care informarea promptă a abonaților săi este o grijă permanentă, a selectat din sesizările și propunerile primite și face următoarele precizări:

■ Echipele care asigură service-ul pot fi sunate la tel. 61812 25. Ele efectuează depanările după următorul program: de luni până sâmbătă între orele 9.00 - 21.00, iar duminică numai pentru intervenții speciale. Conform contractului încheiat de abonați cu firma,

echipele de intervenție au obligația să se prezinte la adresa unde s-a semnalat o defecțiune în termen de 48 de ore de la sesizare.

În cazul defecțiunilor majore, cele care cuprind zone extinse, străzi, sau cartiere întregi service-ul se asigură zi și noapte, până la remediere.

■ Pe abonații care au televizoare cu selectoare înguste, îi informăm că s-au achiziționat convertoarele promise. Având, însă, în vedere că lotul sosit este de proastă calitate, firma este în tratative cu o întreprindere care are în testări un tip de convertor cu telecomandă. Se intenționează ca la sfârșitul anului să fie rezolvată și această problemă.

■ Se lucrează în continuare la întărirea rețelei pentru perioada de iarnă, și din acest motiv anumite posturi, inclusiv TELE 7 abc, au fost repositionate. Pentru cei care, având receptoare cu selectoare înguste, nu le pot viziona, precizăm că o dată cu finalizarea acestor lucrări, în decembrie, ordinea posturilor va fi din nou poziționată pentru a le asigura și lor recepția. Așteptăm în acest sens propunerile dumneavoastră.

■ Având în vedere că abonații care plătesc în avans pe cel puțin 6 luni beneficiază de o reducere cu 10%, vă anunțăm că au început încasările pentru anul 1995.

■ Studioul Kappa emite începând din week-end-ul trecut filme ce sperăm să fie pe gustul dumneavoastră. Iată ce puteți viziona săptămâna viitoare:

Vineri, 2-12-'94, ora 21⁰⁰

"INCREDIBILA CURSĂ"

- comedie, 1977

Distribuție: Christopher Connolly, Forest Dicker, Larry Storch

Regie: James L. Conway

Sâmbătă, 3-12-'94, ora 18⁰⁰

"ORGANIZAȚIA"

- acțiune, 1971

Distribuție: Sidney Poitier, Barbara M. Nair

Regie: Don Medjor

Sâmbătă, 3-12-'94, ora 22⁰⁰

"AVENTURILE AMOROASE ALE LUI DON QUIJOTE"

- sexy, 1986

Distribuție: Corey John Fisher, Hy Pike

Duminică, 4-12-'94, ora 22⁰⁰

"MICUL BORDEL DIN TEXAS"

- comedie, 1982

Distribuție: Dolly Parton, Burt Reynolds

Regie: Colin Higgins

Pentru orice fel de sugestii sau nelămuriri

scrieți-ne pe adresa SC Publicațiile FLACĂRA SA, Pta Presei Libere Nr. 1, cod 71341 sau sunați la tel. 6174763 între orele 9.00 - 17.00.

Împreună cu cei de la Kappa vă stăm la dispoziție. Reclamațiile sesizați-le la telefonul dispeceratului Kappa, menționat mai sus.

ADRIANA CHIROVICI ■

Motivații

LASĂ-APA SA TREACĂ SFAT	VIOLET APAR LA OCHII OBOSIȚI	PĂTIMAȘ SALAMURI	ÎNVECINAT ÎN UNDE I	GLAS DOCUMENTE	ȘI AȘA MAI DEPARTE
CERUT FATA CIN TEMĂ I					
		OCHI DE LANȚ APELĂTIV POPULAR	DIN ATICA REPETAREA UNUI CALCUL		
ETAȘE ÎNȘELATE					CERTAT
				ȘMECHER (fam.)	
NEGATIE NEÎNSEMNAT		DISCIPOLE TARINE (dim.)			
			CURTE I VOPSITI LA PĂR	ÎN PARC I MARE... CEA MARE	
CU CARACTER DE LEGE (fam.) A EXISTA				CEAS	
	ÎN JOSUL APEI	A ASALTA ALERTĂ			PREGĂTIT PENTRU COMPETIȚIE
SĂTENI FUNDA LA GÂT			PRIMELE ETAJE I DĂRĂPĂNARE		
					MOCĂȚI
COMPACTAT CĂLĂTORI			ATAȘAT LIVADĂ DE NUCI		
				NICOLETA RĂDULESCU	
		INCOMPA- RABILE BĂRBIERIT			
				ÎN ORICE SENS I PERIOADA DE TIMP	
		CORABIE AERISITĂ OBOSIT			

Integramă de Alina ZGUBEA

Luni
17.40 - MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 - OFSAD-TALK-S. JI
CU OVIDIU IOANȚONIA

Marti
17.40 - MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 CĂMILE DE PAZĂ TALK-SHOW
CU CORNEL RISTORESCU

Mercuri
17.40 - MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 - SING ENIGMA SI VĂZ HONORARIUS -
TALK-SHOW CU CARMEN DEMBROVSKI

Joi
17.40 - MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 - FIȚI ÎNȚEBĂTORI TALK-SHOW
CU GORDAN TERNORICI

Vineri
17.40 - MICA PUBLICITATE GRATUITĂ
22.00-24.00 - FRIDAY FIVE IN LOVE -
TALK-SHOW SI MUZICĂ CU ANDREI PANTOF

Sâmbătă 22.00-04.00 - ENIGMA "MI SI VOI"

Duminică 22.00-24.00 - ABC: Armstrong, Bentin, Cealovici - discuzii în direct pe teme muzicale
De LUNI până VINERI, între 05.00 și 08.00 - "SĂUZI
NOMAI DE BURE" CU MICULAI CONSTANTIN MIUNTEARI

**Pentru dv. la
telefoanele:**

637.37.90;
637.56.45

un radio actual

RADIO TOTAL

Interpretând roluri de terorist, Mikey Rourke intră de-adevăratelea în pușcărie

Actorul hollywoodian Mikey Rourke, 37 ani, cunoscut de publicul român din filmul 9 săptămâni și jumătate, a ajuns în arestul poliției din Los Angeles. În cariera sa de 15 ani el, a interpretat roluri de psihopat, terorist IRA (în „Barfly”) și de sadomasochist. Acum, viața i-a jucat feste. El a fost dat în judecată de propria soție, fotomodelul Carré Otis, 25 ani, pentru repetate bătăi. Femeia s-a săturat de excesele alcoolice ale soțului său și de brutalitățile săvârșite pe fondul consumului de droguri. Refuzat de către toți producătorii de film din Hollywood, Rourke a pulverizat vreo 20 milioane dolari, ajungând la prag de sinucidere, a fost internat la psihiatrie. În fotografie apare tuns, bineînțeles gratul, de poliția din Los Angeles.

Charlene Tilton se căsătorește a treia oară

Charlene Tilton, 35 ani, cunoscută interpretă a personajului Lucy din serialul DALLAS, este pe cale de a se căsători pentru a treia oară, de astă dată cu unul din vecinii săi. Romanta s-a înfiripat cu prilejul repetatelor cumpărături făcute la un supermarket, unde simpaticul designer Robert McGrane a ajutat-o la căratul sacșelor. În fotografie: Lucy încadrată de fiica sa Cherish și noul pretendent.

CĂTĂLIN VAGO ■

A fost Friedrich Nietzsche homosexual?

Într-un caiet cu poezii, descoperit nu de mult printre scrieri rămase la Weimar de la filozoful german Friedrich Nietzsche, se află o poezie de 170 versuri, care descrie relațiile homosexuale dintre un filozof și un poet vagabond, pe nume Ortlepp. La vremea respectivă, Nietzsche era elev la un gimnaziu de elită și avea 18 ani. Aceste versuri ar putea explica tălcui celor scrise de el în 1885: „În tinerețe am întâlnit o zeiță periculoasă și nu doresc să relatez niciodată despre ceea ce a cuprins sufletul meu”. Biograful lui Nietzsche susține că zeițata la care se referea filozoful era Dionysos, care în mitologia greacă întruchipează beția și destrăul.

IOANA A. VAGO ■

În Europa occidentală nu se mai bea apă de la robinet

În țările Europei occidentale scade numărul centrelor urbane în care apa de la robinet este potabilă. În unele orașe și se recomandă încă de la sosire să eviți consumul de apă provenită din apeductele comunale. Motivul este lesne de înțeles: poluarea. Dar cum își stinge setea populația? Se bea apă îmbuteliată. Abundă furnizorii, sortimentele și mărcile. Se oferă: apă limpede de izvor, apă de masă, ape minerale și ape curative. Alegerea se face după gust și scop. Apa de izvor este îmbuteliată la sursă, fiind exceptată de prevederile riguroase, care se impun celorlalte ape. Apa de masă poate proveni din izvoare sau puțuri, fiind mineralizată artificial (adaos de carbonați etc). Apele minerale, trebuie să conțină la litru minimum 1000 mg. săruri minerale dizolvate, sau 250 mgr. acid carbonic liber.

Instituțiile ce se ocupă de sănătatea publică, mass-media și furnizorii informează temeinic populația asupra modului cum poate să-și aleagă cea mai potrivită apă de băut.

IOANA A. VAGO ■

Dragostea nu are limite

Soț și soție: el 89 ani, ea 26 ani.

Mireasa, 26 de ani, este foarte blondă, foarte dotată (bust 100 cm) și plină de viață. Mirele are 89 de ani, e foarte bolnav și foarte bogat. Într-un scaun pe roți el a fost împins de către ea la altar. Un cuplu ieșit din comun, vezi bine: domnișoara cu gurița ca o ciroasă și domnul lipsit de dantură. Ea: Anna Nicole Smith, de profesie model, este acum prezentatoare de desuuri, dar are și veleități de actriță (filmul Obuzierul despuțat, calibru 33 1/3 poli), încercând s-o imite pe Marilyn Monroe. El: J. Howard Marshall este al II-lea magnat petrolist din Texas (avere 600 milioane dolari). Interpelată, Anna Nicole răspunde tranșant: „Bineînțeles că-l iau din dragoste. Și vrem mulți copii, dar încă nu sunt sigură că Howard e în stare”.

Mariah Carey are o viață ca-n filme

dușumea. Și-a asigurat existența lucrând ca ospătară. Nu avea decât o singură pereche de pantofi. Înzestrată cu o voce frumoasă, cuprinzând trei octave, ea a fost acceptată la studioul de înregistrări, Motola. Remarcată de șeful casei, Tommy Motola, a urmat o idilă și, rapid, căsătoria. Un prim compact disc al cântăreței s-a vândut, în doar câteva luni de la editare, în 13 milioane de exemplare. Fericita pereche conviețuiește ca în basme, la ferma sa de pe Hudson River.

Mariah Carey - o mireasă ca-n basme.

CĂTĂLIN VAGO ■

Pentru albumul cinofilului

Arnold Schwarzenegger

□ Este starul cel mai bine plătit de la Hollywood

Arnold Schwarzenegger mărturisește că totdeauna l-a idolatrizat pe John Wayne și a fost foarte fericit deoarece a reușit să se întâlnească de câteva ori cu el. A fost și fanul lui Clint Eastwood, cu care ulterior a devenit vecin. Pentru filmul Last action hero a fost plătit cu 15 milioane de dolari. În acest film a jucat și soția lui, Marie Shriver, care și-a jucat de fapt propriul său rol. Cu toate că lucrează destul de des în aceleași filme, cuplul lor merge perfect, nu sunt deloc plictisiți unul de celălalt, ca dovadă că au trei copii. Maria este cea cu care se sfătuiește întotdeauna în toate aparițiile pe ecran sau la televiziune.

În zece ani de carieră nu a jucat decât în filme de acțiune. Nu poate uita cum s-a făcut de râs la prima lui apariție la televiziune: i s-a dat un text din care trebuia să se inspire. Întrebări și răspunsuri. În loc să răspundă la întrebările care i s-au pus, el pur și simplu le-a citit în fața miilor de spectatori.

MARIA ANTONESCU ■

Marea Liniștii și misterioasele obeliscuri selenare

Această fotografie-document apare pentru prima oară în presa românească. A fost realizată la 21 noiembrie 1966 de la o înălțime de 48 km, deasupra satelitului natural al Pământului - Luna - și retransmisă de aparatura stației americane „Lunar orbiter - 2”. Ea reprezintă o porțiune de câmpie din raionul Mării Liniștii, care se află în nord-estul centrului lunar. Se observă cunoscutele cratere... Dar oare ce reprezintă acele umbre ascuțite, mai lungi sau

1. Planul general de dispunere a obiectelor, care sunt numerotate de la 1 la 8.

2. Obeliscurile 1, 4 și 7 formează un triunghi dreptunghic, iar obeliscurile 1, 3 și 8 - un triunghi ascuțit cu un unghi de 45 de grade.

3. Obiectele 2, 1 și 7 formează un triunghi dreptunghic, iar obiectele 1, 2 și 5 - un triunghi echilateral.

4. Un triunghi isoscel este format de obeliscurile 1, 6 și 2. Mediana, care pleacă de la obeliscul 6, trece prin centrul obiectului 5.

5. Folosind un unghi drept format de obeliscurile 7, 1 și 2 se realizează un pătrat cu latura egală cu distanța între obiectele 1 și 2.

6. Pătratul mare este împărțit în 16 pătrate mici.

7. Folosirea punctelor de segmentare pe laturile pătratului mare. Suprafața acestuia este împărțită într-o serie de triunghiuri drepte având raportul catetelor egal cu 1: 2. În centru a apărut triunghiul egiptean cu raportul laturilor egal cu 3: 4: 5.

8. Aceeași suprafață împărțită conform sistemului „abac” din Grecia antică, adică a unei mase cu 49 pătrate.

Surprinzător este faptul că planul de dispunere al obeliscurilor lunare 4, 5 și 6 este identic cu planul piramelor egiptene construite de faraonii Keops, Kefren și Mikerin la El-Ghizeh, lângă Cairo. Centrelor acestor obeliscuri în sistemul „abac” (obținute cu o precizie asemănătoare unei imagini în oglindă) sunt identice cu vârfurile celor trei renumite piramide. Nu sunt oare prea multe coincidențe „întâmplătoare”?

Marea Liniștii este săgetată de misterioase obeliscuri

Planurile de dispunere ale obeliscurilor amintesc de falmoasele piramide egiptene

mai scurte, de pe fotografie? Pe Pământ, cea mai lungă din aceste umbre ar fi dată de un obelisc înalt, iar cele mai scurte (și acestea sunt opti) sunt date de „obiecte” conice, ale căror dimensiuni nu depășesc înălțimea unui pom de Crăciun înalt... Aceste „obiecte” sunt cu atât mai surprinzătoare, cu cât sunt dispuse pe o suprafață relativ redusă: 164 x 225 m!

Nu vom face diferite supoziții referitoare la originea acestor obeliscuri, cu toate că, în decursul timpului, de existența lor s-au interesat până și arheologii. Vom analiza doar dispunerea geometrică a acestor obiecte. Iată o:

APOLLO 11 PHOTO HUMAN SKELETON

Aceste dezvăluiri senzaționale au fost făcute de către unul dintre cei mai cunoscuți astrofizicieni chinezi - dr. Kang Mao-Kang - care, în iarna anului 1990, în cadrul unei conferințe de presă organizată la Beijing, a prezentat ziaristilor fotografii pe care se putea observa... urma unui picior gol pe suprafața lunară! Omul de știință chinez afirmă că a primit aceste fotografii „de la o sursă sigură din S.U.A.”, care i-a mai trimis și o altă serie conținând o fotografie ce reprezenta un... schelet uman! Iată ce a declarat atunci dr. Kang Mao-Kang: „...Americani s-au pomenit implicați în ascunderea unei taine cu caracter global și, tot ce e posibil, criminal. Pe parcursul a 20 de ani, ei au ascuns opiniei publice fotografiile cu urme ale

unui picior uman pe Lună, iar fotografia unui schelet de om - o perioadă mult mai îndelungată. Ceea ce s-a descoperit pe Lună este uluitor, dar, se pare, americanii sunt de părere că nimeni în lume nu are dreptul să dețină astfel de informații...”. Declarația dlui dr. Kang a uimit experții serviciilor cosmice și de informații ale S.U.A. Unul dintre aceștia pur și simplu a dispărut după ce o serie de reporteri l-au „asediat” într-un restaurant din Washington. Alte surse de informare din S.U.A. au refuzat și ele să comenteze acest adevărat eveniment-șoc chiar și atunci când au fost anunțate că omul de știință chinez este în posesia a peste 1.000 de fotografii provenite de la N.A.S.A. ce reprezintă urmele unui picior gol și un schelet uman pe suprafața

Lunii. Întrebările firești care înconjoară acest caz-șoc nu se opresc aici. Omul al cărui schelet apare în fotografie se pare că a purtat blugi, iar ținând cont de dispunerea oaselor - îi lipsesc mai multe părți ale corpului. Și, în sfârșit, după o analiză atentă a fotografiei, s-a constatat că moartea a fost violentă... După toate probabilitățile, scheletul a fost transportat pe Lună mult mai târziu, după decesul survenit, deoarece descompunerea țesuturilor și a oaselor ar fi fost imposibilă într-un mediu lunar, lipsit de aer. „Sunt în posesia unor documente și scrisori care conțin dovezi că urma piciorului uman de pe suprafața lunară a fost proaspătă și că, fără îndoială, scheletul aparține unui om. Întrebarea care se pune este cum o urmă umană

LUNA

(4)

- bază
a navelor
venite
din
alte lumi?

Două OZN-uri au survolat timp de un sfert de oră aeroportul Ciun Kai-Shi din Taipei

Iulie 1994. Când cometa Schumacher-Levy s-a ciocnit cu planeta Jupiter, deasupra teritoriului Chinei au fost reperate câteva OZN-uri stranie.

„Se pare că este vorba de o premieră în lume, de un contact apropiat cu extraterestrii... Credem că s-a produs o... „fisură” în studiul tainelor Universului”. Făcând această declarație senzațională, președintele Societății naționale a ufo-ologilor din China a intrigat opinia publică din această țară. Mai ales că domnia sa a refuzat să comunice ziaristilor amănunte în legătură cu acest caz, rezumându-se

să declare, secretos, că datele pe care le posedă acum oamenii de știință chinezi „continuă să fie cercetate și aprofundate”. Din datele acumulate până acum, rezultă că mesagerii altor civilizații, apărute în spațiul Chinei, preferă zona Golfului Taiwan, unde, în ultimii zeci de ani, au fost observate mii (II) de obiecte zburătoare neidentificate, rapoartele fiind semnate de astronomi și oameni de rând. Ultima dintre aceste întâlniri de necrezut, dar cât se poate de reală, s-a petrecut pe Insula Tai-

wan, la sfârșitul verii anului 1993. Un număr impresionant de oameni au urmărit atunci, vreme de un sfert de oră (II), prezența a două obiecte zbu-

rătoare neidentificate deasupra aeroportului internațional Ciun Kai-Shi din Taipei.

Alte amănunte nu au fost date. Nu ne rămâne decât să așteptăm noi vești de la Beijing după ce datele vor fi... cercetate și aprofundate”.

Taiwanul este spațiul preferat de extraterestri

Astrofizicienii chinezi posedă documente stupefiant

S-a descoperit un schelet uman pe Lună!

□ Americanii tac mălc!

și un schelet au ajuns pe Lună - afirmă dr. Kang.

„Aceasta are o singură explicație: amestecul unor ființe extraterestre. Dar adevărul nu-l vom afla niciodată atât timp cât americanii nu vor da publicității toate informațiile secrete pe care le posedă”. Toate documentele citate de dr. Kang au un caracter „strict secret” și sunt datate 3 august 1969, ceea ce înseamnă că au fost emise la două săptămâni după ce astronauții americani Neil A. Armstrong și Edwin E. Aldrin jr. au făcut primii pași pe suprafața Lunii, la 20 iulie 1969... Înșă documentele sunt incomplete, deoarece multe din copii sunt rupte. Totuși, din textele relese că experții americani au ajuns la concluzia că „civilizațiile extraterestre au legătura cu urma lăsată de piciorul gol și cu scheletul neîn-

gropat descoperit.

Temerarele încercări de a afla un răspuns de la guvernul S.U.A. au rămas fără nici un rezultat. Doar un singur reprezentant guvernamental, citat de ziarul „New York Times” apărut în 17.X.1989, a declarat, în umbra anonimatului: „Nimeni nu va spune nimic până când președintele Bush nu o va permite. Aceasta reprezintă nu numai o simplă tălmăcire a informațiilor. Scandalul „Watergate” a fost un picnic duminical în comparație cu acest caz, care este în cale afară de serios.

...Iar președintele Bush nu a permis!

Pagină realizată de
ALECU MARCIUC ■

Din Munchen, pentru revista **FLACĂRA**, Mihai Rusu, redactorul sportiv al postului de radio „Europa liberă”:

Fenomenul Nadia continuă

Cea de-a treia medalie de aur cucerită de gimnastele noastre în cadrul Campionatelor Mondiale pe echipe de la Dortmund are o semnificație deosebită. Mai întâi, **Lavinia Miloșovici** și colegile ei restabilesc o ierarhie a anilor 1979 și 1987 după care dubla campioană olimpică de la Barcelona s-a impus definitiv în galeria marilor personalități ale gimnasticii moderne. Dar elementul cel mai interesant al succesului noulor campioane mondiale la Dortmund este legat de prezența **Nadiei Comăneci** în

curs, vedeta a fost Lavinia, care a primit din partea experților titlul de **cea mai bună sportivă a Campionatelor Mondiale**, mai ales după evoluția la sol ce a marcat victoria finală.

Imaginile bucuriei românești din cunoscuta sală germană au făcut înconjurul lumii prin canalele de TV ce au transmis în direct dramatica finală. Am văzut (și ați văzut) cum au savurat cele 6 fete, alături de antrenorii și oficialii respectivi, triumful lor bazat pe sute de ore de muncă ordonată, consecvență și metodică. Acum, când au rămas doar medaliile și complimentele, ar trebui să ne gândim și la efortul acestor sportive

Germane, și am rămas plăcut surprins de modestia lor, de simplitatea și corectitudinea cu care se poartă, cu toate că nu trebuie să omitem faptul că avem de a face cu mari vedete. Nu am simțit aroganță sau altceva caracteristic sportivului sau sportivei care peste noapte devine cineva. Din contră, orele de muncă au educat parcă mai bine bunul simț, astfel că succesul lor se explică și printr-o conștiință extraordinară pe care nu o întâlnim în celelalte ramuri sportive. Ba din contră. Am ținut să fac această subliniere pentru a înțelege mai bine cauza performanțelor gimnastelor noastre, care au trecut peste toate greutățile vieții românești, demonstrând cât se poate de clar, că dacă vrei să câștigi atunci trebuie să muncești. Și pentru aceasta îți trebuie minte, suflet și voință, adică să beneficiezi de o gândire pozitivă, factorul prelucrat pe scară largă de majoritatea psihologilor sportivi de pe lângă loturile de profesioniști.

În fond, generația de azi a campioanelor a moștenit din plin tradiția **Nadiei**, a **Teodorei Ungureanu**, **Ecaterinei Szabo** sau **Danielei Silivaș**.

Deschizătura de drumuri a fost, fără discuție, eleva model a lui **Bela Karoly**, care s-a impus la o vârstă fragedă ca mare personalitate, depășindu-și condiția mai ales atunci când a „sărit” spre libertate. Chiar dacă a fost păcălită de „prietenii” români din afară, chiar dacă a început iarăși de la zero, Nadia a dovedit un spirit caracteristic sportivei de mare performanță ce trece prin dificultățile devenite obișnuite. S-a călțit astfel, și a trecut și peste perioada inițială, finalizată cu un puternic gol sufletesc și financiar, găsindu-și echilibrul sentimental în acest frumos bărbat american **Bart Conner** ce i-a oferit inelul de logodnă săptămâna trecută la Amsterdam. Cred că Nadia merită dragostea partenerului ei de peste Ocean dar și a noastră, pe care i-o doresc din tot sufletul, deoarece a demonstrat și ea la rândul ei că este posesoarea unor mari calități morale, ce vor fi, vreau să sper, cel puțin, recunoscute și de acei ce acum 5 ani au gândit altfel.

Cauze și acuze

■ ■ Plecați tare pe dezvăluiri cu oarece meciuri blătuite de chiar propriii jucători, cei de la **FC Brașov** s-au împotmolit în niște smârcuri de pe Poligrafiei. De când cu comanda „halt” nimeni n-a mai mâncat usturoi, nimănui nu-i mai miroase gura sub Tâmpa.

■ ■ Conflictul **Pascu-Copos** a dat în fier. În timp ce unul își anunță retragerea (strategic sau subversiv), trupeții la comandă dau lama prin sediul clubului din Giulești. Cum nici măcar **socios** nu sunt, ar cam trebui ca Poliția să intre pe fir.

■ ■ **Nae Ungureanu**, neîmpăcat cu situația, și-a dat demisia de la Electro. Nu îndeajuns ca unele ecouri ale micului război al acestuia cu președintele **Velea** să răzbată până azi. Chestii subterane...

■ ■ De când cu **Orac** la **Selena** parcă, parcă președintele grupării s-a dezvățat de mersul pe sarmă al echipei. Se face, astfel, că Selena e ca și intrată în eșalonul de elită, ca și „Poli”, în cealaltă serie a Diviziei A.

■ ■ **Dună**, cu 11 goluri la activ în acest campionat, conduce în ierarhia golgeterilor, ceea ce nu-l împiedică pe **Jean Vlăduț**, abonat la unele publicații pe viață, să rateze cu seninătate, din poziții care mai de care mai clare.

■ ■ **Demolieri**, remarcat la meciul Albania-Germania, și-a permis să nu joace la bagatela cu Oțelul, fiind de așteptat să reîntre în monomul dinamovist la meciul acestora cu Farul. Moldovan cam are nevoie de clarviziunea albanezului.

■ ■ **Primiți** cu pompă în Anglia, cei trei fotbaliști români, **Popescu**, **Dumitrescu** și **Petrescu**, se află într-o situație ingrată. Primii doi, de la Tottenham, sunt puși pe lista de transferuri, iar Dan e suspectat de o afecțiune gravă.

■ ■ „Respins” la prima strigare a federației, când cu examenul de agent de jucători, timișoreanul **Florin Iacob**, acum cu dosarul la zi, așteaptă examenul de săptămâna viitoare. Cică, între timp, în dreptul gălățeanului Grosu s-au semnalat niscaiva bube. Așa o fi?

■ ■ Când lăsată baltă de cel de la Sportul, când reinviată, **cazulistica Hagl** nu-l lasă să doarmă pe președintele **Mac Popescu**. Dar, totul trenează în continuare între amenințări de o parte și indiferență de cealaltă (Steaua,

OZONEL ■

Gimnastele române și antrenorul Octavian Belu pe podium la Dortmund după câștigarea titlului mondial pe echipe

Westfalenhalle, care pe de o parte a motivat la maximum pe fetele antrenorului **Octavian Belu**, iar pe de altă parte a obligat cel puțin din punct de vedere moral juriul, nu întotdeauna favorabil nouă, să le noteze mult mai aproape de adevăr pe competitori. „Influența” **Nadiei** trebuie remarcată și în rândul spectatorilor germani, deveniți dintr-o dată suporterii echipei României în lupta cu rusoaicele sau chinezoaicele, și ele foarte bine pregătite, dar lipsite tocmai de o asemenea personalitate. În con-

care își riscă viața secundă cu secundă, sacrificându-și cel mai frumos an al adolescenței în centrele de pregătire, hoteluri, cantonamente, deplasări etc. Dacă nu faci nimic, nu obții nimic, iată ce simplă este deviza gimnasticii, și sigur că, fără a beneficia de avantajele altor discipline mult mai bine organizate sau sponsorizate, Lavinia, Gina și compania au scris o nouă pagină în istoria sportului românesc.

Le-am văzut în anii trecuți la Stuttgart, de exemplu, în cadrul Cupei Federației

NADIA COMĂNECI ÎN POSTURĂ DE... MANECHIN

Inaugurarea centrului internațional de modă **International Fashion Club** s-a consumat într-o atmosferă suprasaturată de super-VIP-uri, capete de afiș fiind **Nadia Comăneci** și logodnicul său **Bart Conner**.

Obișnuți cu ținuta sportivă a **Nadiei**, a fost o surpriză mai mult decât plăcută să vedem feminitatea, eleganța și șarmul reginei gimnasticii (nu numai românești, ci și mondiale) când, urmând unei parade de modă realizată de manechinele firmei **Model Romanian Agency**, aceasta a prezentat o superbă pelerină cloche albă, stârnind aplauzele întregii asistențe.

Prezența antrenorului **Octavian Belu** la această festivitate a fost un alt moment plăcut al întâlnirii, iar proaspetele noastre campioane mondiale, **Lavinia Miloșovici** și **Gina Gogean**, au reprezentat o pată de culoare într-o atmosferă a formelor și... culorilor.

Fiecare personalitate prezentă la această manifestare a ținut să-și exprime respectul, admirația și simpatia pentru cea care a dat girul de onoare întregii asistențe - Nadia -, iar invitația dlui Anghel Drăgan (Romanian Sport Promotion) de a participa împreună cu dna Ștefania Comăneci la următoarea ediție a turneului **Romanian Open Tennis**, ne dă speranța unei revederi cu vedeta gimnasticii nu după cinci ani, ci după unul, cel mult.

LOREDANA TUDOR ■

LIGA CAMPIONILOR (etapa a V-a)

Grupa A

IFK Göteborg - Manchester United 3-1
Galatasaray Istanbul - FC Barcelona 2-1

1. IFK Göteborg	5	4	0	1	9-6	8
2. FC Barcelona	5	2	1	2	10-7	5
3. Manchester United	5	1	2	2	7-11	4
4. Galatasaray Istanbul	5	1	1	3	3-5	3

Grupa B

Bayern München - Paris St. Germain 0-1
Spartak Moscova - Dinamo Kiev 1-0

1. Paris SG	5	5	0	0	8-2	10
2. Spartak	5	1	2	2	7-8	4
3. Bayern	5	1	2	2	4-6	4
4. Dinamo Kiev	5	1	0	4	4-7	2

Grupa C

Steaua București - Anderlecht Bruxelles 1-1
Benfica Lisabona - Hajduk Split 2-1

1. Benfica	5	3	2	0	8-4	8
2. Hajduk	5	2	2	1	4-3	6
3. Steaua	5	0	3	2	3-5	3
4. Anderlecht	5	0	3	2	3-6	3

Grupa D

AC Milan - Ajax Amsterdam 0-2
AEK Atena - Casino Salzburg 1-3

1. Ajax	5	3	2	0	7-2	8
2. Casino	5	1	3	1	4-5	5
3. Milan*	5	2	1	2	5-5	3
4. AEK	5	0	2	3	3-7	2

*Echipă penalizată cu două puncte

UN TITLU MONDIAL GRATUIT

Atrecut, cumva prea puțin mediatizat, victoria germanului Michael Schumacher anul acesta în Formula 1, deși izbânda lui este departe de orice dubiu, cu toate invectivele presei de scandal din Anglia. Sancționat cu neparticiparea la patru Mari Premii, pentru o vină minoră (neoprirea la semnalul steagului negru în Anglia), cel mai tânăr campion mondial (25 de ani, la 3 ianuarie 1994) a câștigat opt din cele 16 curse ale programului, iar incidentul din Australia nu i se poate imputa, după cum, în spiritul fair-play-ului britanic, recunoaște chiar principalul său adversar, Damon Hill.

Ceea ce este de asemenea interesant în această aventură este faptul că proprietarul scuderiei învingătoare, firma italiană Benetton (mecanicii sunt italieni, iar pilotul german, iată o multinațională a sportului), nu numai că n-a cheltuit nici un ban în această ediție, dar a și câștigat! O spune, într-un amplu interviu, cel mai mare dintre frații Benetton, 4 la număr, Gilberto: „În Formula 1, cu cât urci și devii mai bun, cheltuielile scad, ba chiar ajungi să câștigi.

Toate costurile - impresionante, desigur - au fost acoperite de sponsori, care s-au năpustit pur și simplu asupra noastră”.

Dar, în afara preocupării pentru automobilism, care datează din 1983, Benetton (2.500 miliarde lire italiene cifră de afaceri, în special în domeniul încălțăminte) a avut succese sportive și în alte discipline: rugby, polo pe apă, volei și baschet, în care echipele finanțate de prestigioasa firmă au cucerit șapte titluri naționale, nenumărate cupe ale Italiei și europene. Afacerea a început în 1965, sediul fiind localitatea natală a proprietarilor, Ponzano, 8.019 locuitori, la 10 km de Treviso.

În ceea ce privește colaborarea cu Schumacher (au existat multe zvonuri privind un divorț, datorită salariului imens al pilotului german, greu de suportat de orice firmă), ea va continua și anul viitor. Pentru că, așa cum explică Gilberto Benetton, de-acum, de pe poziția de campion mondial, problema banilor nu se mai pune. Sunt mai mult decât suficienți.

TEODORA OPREA ■

CULTURISMUL ROMÂNESC PE DRUMUL PROFESIONISMULUI

Săptămâna trecută, la Saia Dailes, a avut loc Gala Campionilor - ediția 1994, un show culturalistic. Astfel de show-uri se organizează de multă vreme în Occident, mulți culturisti câștigându-și existența de pe urma lor. Cel aproape 300 de spectatori care au umplut sala au putut să vadă la lucru mușchii câtorva campioni naționali, precum Florin Uceanu, Vasile Ardel, Cristian Mihăilescu și Florina Roventă, precum și pe campionul european (român, dar datorită condițiilor mai bune de pregătire, afiliat la Federația Maghiară de Culturism) Nicolae Giurgi.

Frumos „vopsiți” cu diverse uleiuri pe corp și înfăinându-se care mai de care, culturistii au smuls publicului aplauze și fluierături de plăcere. Un reprezentant al firmei Body Building & Fitness, organizatoarea spectacolului, ne-a declarat că vor urma și alte gale de culturism îmbinate cu sporturi americane, gen power-lifting și arms-wrestling (mai pe românește, skanderbeg).

Considerăm că astfel de manifestări sunt un pas înainte spre culturismul profesionist și așa vor ajunge băieții și fetele cu mușchi să pună deoparte un ban.

TOMA ROMAN jr. ■

GLASUL ROTILOR DE TREN

37

Egal cu Steaua pe „Ghencea”, victorie, apoi, cu universitarii clujeni, pentru ca seria să fie continuată cu draw-ul smuls sub Tâmpa. Acesta e parcursul de ultimă oră al Rapidului, traseu care-i permite să se mențină pe poziția a doua a clasamentului.

Asta-i una. Gealață fațetă e dată în continuare de conflictul Pascu-Copos, care ce-i menține pe cei doi în centrul atenției. Primul stă bine merci acasă, cel de-al doilea dă comunicate prin presă, în timp ce factorii de decizie de la Rapid au format un triumvirat... preliminar - cu Ion Langa, Iulian Tudose și Cristian Pălie - toți oameni ai CFR-ului și nu ai transporturilor. Viorel Hizo, care a dansat pe sârma întinsă de George Copos, neplătit și cu unii jucători luați, a revenit la sentimente mai bune, fiind de găsit în continuare între jucători, astfel că - asta-i paradoxul momentului - meciul derby

cu Universitatea Craiova va fi fost pregătit cum se cuvine.

Transparență, lipsa ei pe alocuri, astfel că în Giulești s-au format grupuri de presiune, amenințările la adresa președintelui Mircea Pascu curg și ele dinspre partea unora de-ai lui Mincea, tot atâtea semne că ceva-ceva, după comunicatul de presă al lui George Copos, se coace în Giulești. La un club cu două conduceri, cu două conturi, cu două... ponturi, ar cam trebui, e vremea și cazul, ca Ministerul Transporturilor să preia frâiele echipei feroviarilor bucureșteni. Adunarea generală s-a amânat și ea de prea multe ori ca să nu dea de gândit, o galerie năzdrăvană face legea prin sediul clubului - asta e situația - și cu toate acestea, mai cu forțe, mai lesne, Rapid își continuă seria. În plasa FC Naționalului orice se poate întâmpla, inclusiv eclipsa Stelei.

FLACĂRA în Cupa Presei la baschet

□ Ne-am bătut singuri!

La ora la care dv. citiți aceste rânduri, am disputat încă o partidă - cu **Evenimentul zilei** - al cărei rezultat (din motive tipografice) nu vi-l putem face cunoscut, din păcate.

Fără a diminua din meritele adversarilor noștri de la **Curierul național**, care trăiesc mai mult printr-un singur jucător (Florin Posea), trebuie să recunoaștem că nu am reușit să avem o prestație pe măsura celei demonstrate la antrenamente, de exemplu, sau în „amicalul” cu arbitrii (imaginea alăturată). Lipsa de disciplină tactică și o anumită crispă în joc au condus la ineficiența

sub ambele panouri. Colac peste pupăză, finalul partidei l-am jucat fără Alexandru Arion, eliminat pentru cinci greșeli personale! Acesta a luat prea mult jocul pe cont propriu, nefiind susținut de coechipieri (dar cum să primească pasă, când mingea se afla la el?!). Am pierdut, deci, 20-25, amintitul Posea înscriind cât întreaga noastră echipă! „Magicii” de la **Flacăra** nu și-au spus însă ultimul cuvânt!

În prima etapă: **Curierul național** - **Evenimentul zilei** 19-16 (același Posea a înscris 18 puncte), iar din grupa noastră (A) revista **Salut** și **Radio Unplus** s-au retras din competiție.

VEȘNIC TÂNĂR ȘI FERICE

Gazeta Sporturilor, îndrăgitul nostru cotidian de specialitate, ne aduce la cunoștință o veste mare: în derby-ul nollor promovate în divizia B la baschet, **Metropola M.E.** și „**King**” **Colegiul Sfântu Sava București**, prima echipă a obținut victoria cu scorul de 82-65. Frumoașă ispravă, care merita și un scurt comentariu. Iată-l: „Desprinderea decisivă s-a produs din momentul în care a intrat în teren ing. Liviu Pop, suflatul echipei, în vârstă de... 55 de ani”.

Ne-am bucurat, de ce să nu mărturisim, de longevitatea domnului inginer, strălucit exemplu al alimentației raționale, numai că avem și o nedumerire. La respectul material, supratitlul este: „În divizia B de tineret”. Și recunoaștem că nu știm că în baschetul nostru există și o divizie pentru tineretea a treia. Chiar, or fi și divizii pentru tineretea întâi, a doua? Oricum, se cuvine un transfer rapid la lădă primel scene, că de când a plecat Dan Niculescu (44 de ani) de la **Dinamo** le-a scăzut dramatic media de vârstă, la vreo 36 de ani.

HERCULE LE CHAT

„ȘI LAMBA SINGURĂ S-A STINS”

Poate vă aduceți aminte, sigur vă aduceți aminte, că am scris și noi, de vâlvătaie lansată mai acum o lună la Brașov, când cu senzaționalele destăinuirii privind trucarea meciului FC Brașov-Oțelul Galați. Stai să vezi, veți fi zis, ce tîmbălau va fi în Comisia Campionatului Național când vor apărea băieții cu dovezi. Păi, vedeți, asta-i cusurul dumneavoastră, citiți doar paginile sportive. Dacă v-ați fi aruncat ochii și pe alte rubrici, ați fi zărit, de-o pildă, procesul Otopeni, care durează de vreo cinci ani. Tot așa și la fotbal, s-au dat deja două

termene, pentru ca brașovenii să adune dovezi. De fapt, folosind metoda sherlockholmesiană a paharului lăptos de perete, am aflat că reprezentanților clubului ardelean li s-a spus cam așa: „Hai, astâmpărați-vă, lăsați-vă de chestii de-astea, vreți să dăm totul peste cap? Nu v-a ajuns că au distrus aștia ceapourile, acum să desființăm și cooperativile din fotbal? Mai gândiți-vă”. Și, pec, un termen.

Eveniment șahist

Elisabeta Polihroniade - Flacăra, remiză

Joi, 24 noiembrie, a avut loc la Clubul RATB din București competiția șahistă **MASS-MEDIA CUP** (a doua ediție), la care au participat peste 40 de zăriști și reprezentanți mass-media din Capitală.

Reunirea a început printr-un simultan care s-a bucurat de prezența marilor maeștri internaționali **Elisabeta Polihroniade** și **Mihail Ghindă**. Rezultatele obținute

au fost mai mult decât satisfăcătoare: cunoscută fiind valoarea celor doi mari maeștri, s-au obținut o victorie și șase remize. Dar iată și fericii realizatori: **Tomita Stoicuț** (**Jurnalul Național**), **Stelian Trandafir** (**Gazeta Sporturilor**), **Vladimir Florescu** (**Rompres**), **Anton Porumb** (**Flacăra**), **Cornelia Dimofte** (**Tinerama**), **Vlad Ciovea** (**Sportul Românesc**), **Dragoș**

Cojocaru (**TVR**).

Prezentă cu patru participanți, **SC Publicațiile Flacăra SA** a fost și sponsor alături de firme de renume ca **SCOP**, **Rothmans**, **Pepsi-Cola** ș.a.

Finala turneului **MASS-MEDIA CUP** s-a disputat între **Adrian Soare** (**Tineretul liber**) și **Ion Gavrilăscu** (**Gazeta Sporturilor**), fiind câștigată de primul (**Dan Ciuciu**).

Paginile realizate de POMPILIU L. DUMITRESCU ■

Presa occidentală despre Transnistria:

"AI SENZAȚIA CĂ TE AFLI ÎN APOI ÎN TIMP, ÎN FOSTA URSS"

□ Din Armata a 14-a se formează "armata de eliberare a Transnistriei"

Acest material cuprinde însemnările ziaristei Henriette Schroeder de la publicația germană Süddeutsche Zeitung. Dna Schroeder a făcut parte dintr-un grup de jurnaliști occidentali care l-au însoțit pe secretarul general al CSCE într-o vizită la Chișinău și Tiraspol. Materialul a fost dat în exclusivitate departamentului român al postului de radio Europa liberă, iar însemnările despre autoproclemata Republică Transnistreană și întâlnirea cu generalul Lebed au fost difuzate pe post în ziua de 15 noiembrie, în cadrul programului "Actualitatea românească" (titlurile aparțin redacției).

De-a lungul accidentatei șosele Chișinău-Tiraspol sunt postate, la fiecare câțiva kilometri, pichete de poliție. Suntem întâmpinați cu saluturi. Polițiștii moldoveni poartă pălării negre de fetru, cu boruri largi, ca în filmele texane cu cowboy. Le-au primit cadou de la statul Florida.

"Îngerul Uniunii Sovietice"

Dar în momentul în care ai trecut de postul de control al unităților moldovene, transnistrene și rusești de păstrare a păcii, ai impresia că ești catapultat înapoi în timp, în vechia Uniune Sovietică. Peste tot atârna pânzări cu slogane comuniste, secera și ciocanul sunt înfipite în mijlocul caschetelor de poliție, clădirile etalează în continuare steaua sovietică, ce e drept, mai scorojită, iar în fața Parlamentului tronează eroic imensa statuie a lui Lenin, din marmură roz. "Îngerul Uniunii Sovietice", remarcă cinic, traducătoarea noastră, Cristina.

Coridoarele Parlamentului nu sunt încălzite, perdelele atârna dezordonat, ascensorul este suprasolicitat, iar funcționarii privesc cu neîncredere la străini. În biroul președintelui Sovietului Suprem, Grigori Mărăcuță, lumea arată cu totul altfel. Totul este stilizat în design italian post-modern: vase Alessi, mochetă antracit, lămpi semilună și scaune metalice îmbrăcate în piele de culoare închisă. Pe biroul domnului Mărăcuță se află șapte telefoane, dintre care unul de culoare stridentă, lila. Pe perete atârna drapelul Transnistriei, verde-roșu, cu secera și ciocanul în mijloc. Întâmpină cu amabilitate delegația noastră, dar numai pentru a trece imediat la justificarea întemeierii așa-zisului stat transnistrean, cu vorbele: "Există anumite țări care, istoric vorbind, nu sunt un stat în veritabilul înțeles al termenului. De exemplu, Belgia. Noi existăm de patru ani. A fost propria noastră inițiativă, de formare a

unui al doilea stat independent, după care Moldova ne-a exclus imediat din programul ei economic". Se pune accentul cu insistență asupra proximității fostei Uniuni Sovietice: "La urma urmelor s-a primit de la Rusia ceea ce copiii primesc de la părinți. Nu ne-am născut în șant". Paradoxal, Mărăcuță citează o lege promulgată, chipurile, după prăbușirea Uniunii Sovietice și la care el se referă astfel: "A existat la vremea aceea o lege care permitea republicilor să rămână în Uniune, în condițiile organizării unui referendum corespunzător. Nu am comis, deci, nici o ilegalitate". În Transnistria manualele școlare au rămas neschimbate. Lenin este coplesit de laude, ca personaj istoric, sub pretextul că fiecare om are părțile lui bune și rele. Ana Vrukova, vicepreședinta Sovietului Suprem, laudă și ea fosta URSS, pentru faptul de-a fi înzestrat oamenii cu cultură și pentru stăpîrea analfabetismului. "Orice

La întrebarea unui ziarist occidental, de ce continuă să existe prețutindeni simbolurile Uniunii Sovietice, Mărăcuță a răspuns nervos: "Noi nu putem fi obsedați de permanenta dărâmare a vechilor monumente. Vom construi altele noi". Cele mai noi, care pot fi văzute la Tiraspol, sunt luptărele blocuri de marmură cu tancuri deasupra și cu preținsul drapel transnistrean. Alături, oamenii stau la coadă, coadă la pâine.

popor are nevoie de o ideologie, așa încât oamenii să se simtă strâns uniți", spune Vrukova, care, recunoscându-și originea rusă, susține că doar Moldova este răspunzătoare de situația critică de pe malul stâng al Nistrului, unde 98% din totalul populației s-ar pronunța în favoarea alfabetului chirilic. De cu totul altă părere sunt părinții copiilor de la Școala nr. 17 din Tighina: "Copiii trebuie să învețe limba moldovenească scrisă cu litere chirilice și nu latine". După protestele părinților, în această regiune au fost închise trei școli. Circa 200 de părinți și copii s-au adunat pentru a-i înmâna secretarului general o petiție. Ei purtau pancarte cu inscripții în limbile

franceză și română, ca de exemplu: "ÎN TRANSNISTRIA NU SUNT RESPECTATE DREPTURILE OMULUI". Ira Khale, mamă a doi copii, spune cu lacrimi în ochi: "Copiii suferă. Noi suntem ruși, dar vrem ca copiii noștri să învețe românește cu litere latine, altfel nu au nici o șansă la învățământul superior. Nu avem bani pentru manuale, depindem de cadourile primite din România. Este tocmai ce ni se reproșează". La auzul cuvântului România, reprezentanții oficiali ai așa-zisului guvern, reacționează iritați. Și astăzi i se impută guvernului de la Chișinău că urmărește reunificarea cu România și, așa cum auzim mereu și mereu, ideea unei astfel de eventualități a fost suficientă ca teorie legitimă al secesiunii Transnistriei.

Serviciile secrete transnistrene

Valen Hitiș, așa-zis secretar de stat și lider al grupului de experți care ar urma să elaboreze o soluționare politică a disputei cu Chișinău, nu se poate stăpîni să nu zâmbească ironic la întrebaarea despre contactele cu Bucureștiul: "Nu avem nici un fel de relații cu Bucureștiul, nici bune, nici rele". Expresia feței lui ne arată că mai mult nu vrea să spună pe această temă. Ceva mai comunicativ devine atunci când vine vorba despre serviciile secrete transnistrene. Ne spune că funcționează bine și că pe acest teren se colaborează îndeaproape atât cu Chișinău, cât și cu Moscova. "Ne folosim de vechile contacte și de experții cu rutină". Întrebat câți oameni din această fâșie îngustă de pământ lucrează pentru Securitate, el răspunde cu mult înțeles: "Mulți!"

Armata a 14-a nu vrea să plece

Generalul Alexandr Lebed îl întâmpină pe Wilhelm Hông cu salut militar și intră imediat în subiect. Generalul Lebed nu este un amator al schimbului de amabilități, mai ales că la Moscova, la reuniunea la nivel înalt al statelor CSI, premierii Rusiei și Moldovei, Viktor Cernomîrdin și Andrei Sangheli, tocmai au semnat înțelegerea care reglementează retragerea armatei a 14-a din Transnistria, pe parcursul viitorilor trei ani. Numărătoarea inversă pentru comandantul armatei a 14-a și cei 7700 de ofițeri ai săi, a început. Lebed pune un picior peste altul, trage de dunga pantalonilor cu vîșucă lată și aibastră și vorbește. Vorbește cu o voce calmă, convingătoare: "De astăzi începe o nouă eră în istoria acestei regiuni. De doi ani de zile noi suntem singurul

garant al stabilității în Transnistria, căci regimul de la Tiraspol nu este sincer. Dorește războiul murdar, la adăpostul cărui să-și facă afacerile. 50% dintre ofițerii mei și 80% dintre soldați sunt născuți aici și voi credeți că pot pleca așa, cu una cu două? Ei scuipă pe peticul de hârtie de la Moscova și-și formează propria lor armată de eliberare a Transnistriei, iar dacă este totuși să vorbim despre o retragere, atunci avem nevoie de cel puțin 45 de luni." În continuare, Lebed pretinde că încă nu au fost reglementate condițiile retragerii, cu Ucraina și Belarus. Este vorba, în primul rând, de starea liniilor de cale ferată și de permisiunea și taxele necesare traversării acestor țări. Doar pentru transportarea armelor și munițiilor, spune generalul, sunt necesare 2000 de vagoane de cale ferată. După părerea acestui veteran al războiului din Afganistan, "deocamdată Rusia nu pune de sumele necesare vagoanelor și permisiunii de tranzit". Chipul său, presărat cu urme de vărsat de vînt, este aproape imobil. Doar din când în când răsucește printre degete o țigară. Încotro duce "volajul"? Pare că nu se știe. "O să mă pună, oare, să-mi scu-

În holul de la intrarea în cartierul general al armatei a 14-a de la Tiraspol, se află un mare bust al lui Lenin, din gips alb. Într-o nișă decorată cu mătase roșie. Câțiva soldați, curățel îmbrăcați, se mișcă de pe un picior pe altul. Coridoarele sunt reci și duhnesc a pește fîrt și urină.

fund tancurile în Marea Aral, din Siberia? Și cine le descarcă? Și mai ales, cine plătește pentru descărcare?" Generalul încearcă să pară cinic. Spre stărușul întrevederii, generalul cuprins brusc de un accent creștin, de sinceritate. El dezvăluie că unul dintre acuzații din simulacru de proces împotriva așa-numiților "cei șase de la Tiraspol" - Victor Garbuz - care l-a rugat să-l acorde azil, locuiește de câteva săptămâni, cu soția și copilul, într-o baracă a armatei a 14-a. În iulie, Victor Garbuz a fost grațiat de Sovietul Suprem, după ce, chipurile, fusese constrâns de autoritățile de la Tiraspol să depună mărturie, ca martor al acuzării, împotriva camarazilor săi. La rândul lor, aceștia susțin că Garbuz, agent KGB, a fost infiltrat în grupul lor. "Acum, spune generalul, Garbuz știe prea multe și se teme ca viața să nu-i fie în pericol". Alexandr Lebed nu dezvăluie însă ce crede el personal despre acest caz, dar repetă cu gesturi teatrale: "Sunt creștin. Garbuz mi-a cerut ajutorul. Nu puteam să-l alung. Să ne ajute Dumnezeu să rezolvăm cazul. Iar dacă asta o spune un fost ateu, vă închipuiți cât de complicată trebuie să fie situația!"

A consemnat
DAN GHEORGHE ■

Ultima oră

Datorită crizei, Ziua Națională va avea tiraj redus !